

El Figarot

Butlletí dels Castellers de Vilafranca SEGONA ÈPOCA FEBRER 2017 PREU 5€

número

47

2016.
Any deu

El 4 de 10,
d'utopia
a realitat

La gestió
de la colla.
Present
i futur

EXPERIÈNCIES | TORRES

Benvingut a la terra del vi. Benvingut a Torres!

Centre de Visites Torres, Finca el Maset – Pals del Penedès (Barcelona)

Tel. +34 93 817 73 30 / +34 93 817 75 68 – reserves@torres.es

www.torres.es

Índex

Entrevista a Toni Bach	4
El 4 de 10, d'utopia a realitat	8
El laboratori de Cal Figarot	11
Planificació i optimització de recursos:	
la fórmula $3d8ps + Td9fm + 3d9fa = 3d10fm$	12
«L'idili del Vilarda»* un altre text literari casteller basat en fets reals	14
2016. Any deu	17
Registres per a la història	60
Invidia gloriæ comes sit	63
Més nets i sense manilles	65
Hi som!	68
Creixement vertical i horitzontal	70
Entrevista a Josep Carbó, <i>Magnum</i>	72
Viatge d'anada i tornada a Lo Prado, el Finisterre casteller	76
Salut i castells	79
La nau, primer pas cap a un nou Cal Figarot	82
Sobre la nova imatge gràfica un dels Castellers de Vilafranca	86
La gestió de la colla. Present i futur	92
Castellers de Soca-rel	95
En record de...	96
Feina de formiga a les xarxes	99
Campions de l'Intercastrer de futbolsala 2016	101
Superverd	102
El Figa-rot	106
Castells a banda	109
L'altra cara dels castellers: Lucas Charnet	110

Butlletí dels Castellers de Vilafranca

segona època. Número 47. Febrer del 2017

EDITA: Castellers de Vilafranca. Estatge social: General Prim, 11. 08720 Vilafranca del Penedès. Apartat de correus 313

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere Bolet, Francesc Bou, Xavi Carrasco, Júlia Carrillo, Laia Colomé, Jordi Galtés, Montse Garriga, Raül González, Arnau Mané, Arnau Rafecas, Dídac Salvadó, Biel Senabre, Josep Torreño i David Tudela.

COL-LABORADORS: Josep Almirall, Pere Almirall, Toni Bach, Joan Badell, Xavi Badia, Josep A. Bernaus, Xavier Capdevila, Arnau Cobo, Marta de Sengenís, Pere Ferrando, Martí Ferré, Miquel Ferret, Alba Galimany, Miquel Gallart, Aleix Garcia, Ton Grau, Marc Izquierdo, Montse Julivert, Laia Lis, Albert Mercadé, Joan Mestres, Eloi Miralles, David Miret, Alba Obiols, Foix Regull, Pep Ribes, Oriol Rodríguez, Toni Rossell, Sílvia Sabaté, Nil Solà, Maria Vall i Abel Yuste.

Els Castellers de Vilafranca no comparteixen necessàriament les opinions expressades pels col·laboradors. Els articles signats són responsabilitat dels seus autors.

FOTO PORTADA: Toni Solé.

DISSENY GRÀFIC: Ricard Aranda, Xavi Carrasco i Raül González.

MAQUETACIÓ, MUNTATGE I IMPRESSIÓ: Gràfiques Kerpe, SL. Pere el Gran, 16. 08720 Vilafranca del Penedès. Dip. L. B-29.663/86

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

Editorial

Actitud i il·lusió per fer castells

Joan Badell

Fa poc més d'un any que els Castellers de Vilafranca vam culminar un nou procés de canvi de lideratge al capdavant de l'entitat. Una vegada més, hem estat exemplars i hem sabut fer aquest relleu sense traumes i d'una manera natural, mostrant-nos com un bloc granític.

El món casteller ens admira per moltes i moltes coses, i una d'elles és per la forma com executem els relleus en els nostres òrgans de direcció. L'extraordinària maduresa que demostra la colla cada vegada que cal passar per un procés electoral és admirada per tothom i desitjada per moltes colles.

Canvien els caps de colla i els presidents, es reestructuren els equips tècnics i directius i la colla, independentment de qui hi hagi al capdavant, continua creixent, guanyant i liderant el món casteller. I els que donen pas, i els incondicionals, i els veterans, i els joves, sempre hi són disposats a regalar el seu temps per allò que pugui menester la colla. Que per molts anys puguem gaudir d'aquesta unitat sempre en benefici de l'entitat.

Us dono les gràcies a tots per fer possible que la colla sigui una referència del nostre estimat país i una de les institucions més importants. Vull fer un agraïment especial a la Junta directiva i a l'equip tècnic que ens han precedit, encapçalats pel Jou Cabré i el Pere Almirall, que han fet en els darrers quatre anys una feina extraordinària, culminada de manera brillant amb la millor actuació de la història del castells i el viatge de la colla a Xangai.

Teniu a les mans una nova edició de la revista EL FIGAROT, una revista que per darrera vegada tindrà aquest format, on trobareu un recull de totes les fites que ha aconseguit la colla al llarg de la temporada 2016. Que mai ens falti aquesta il·lusió col·lectiva de fer castells, que sempre ens acompanyi aquesta actitud tan característica i pròpia que ens ha permès liderar el món casteller els darrers 22 anys i que sempre tinguem un objectiu per aconseguir i una colla a qui guanyar.

Sabem que és difícil aconseguir tothom. Hi som per prendre decisions i sempre ho hem fet pensant en el millor per la colla. Estem segurs que hem comès algun error, que ens ha servit per aprendre i millorar, però estem satisfets del nostre treball i de com hem gestionat la millor colla de la història dels castells en aquest primer any de l'etapa Bach-Badell, en què l'optimisme ha estat una constant. Saps que estàs aprenent, però al mateix temps has de créixer, innovar i guanyar. El repte és molt motivador i l'hem afrontat sense por, però amb respecte. Us asseguro que hem treballat molt i ho continuarem fent.

Som conscients que ens ha quedat pendent fer castells a l'estranger. La inversió feta a la nau ha requerit tots els nostres esforços, sobretot econòmics, però us puc avançar que aquest any tenim un viatge a punt per a principis de maig, amb opcions que en puguin ser un o dos més al llarg de la temporada. Hi estem treballant i buscant tots els recursos necessaris per poder fer-los possibles.

Hem de continuar incorporant nous castellers, aconseguir nous socis i potenciar el Joverd. Ens arribarà una nova camisa feta exclusivament a Catalunya i sense utilitzar mà d'obra infantil. També estem treballant perquè els més joves puguin tenir dins la colla un procés de mentoria que els ajudi a encarar el seu futur i que els més petits tinguin un reforç escolar per ser brillants també en els estudis.

Renovarem el web i crearem una app pròpia que ens facilitarà la comunicació. Comercialitzarem el cava Castellers de Vilafranca amb una marca nostra i potenciarem la del Penedès fent noves fotos entre vinyes (va ser una bona aposta) o assajant a la plaça més castellera pel Vijazz. Cercarem nous convenis de col·laboració amb empreses i institucions que ens ajudin a portar a terme tot els projectes que tenim previstos. Si ens mantenim units, la colla té un potencial enorme. Comptem amb el vostre compromís per afrontar una nova temporada que es presenta emocionant. De moment comenceu-la a visualitzar.

Visca els Castellers de Vilafranca!

«El nostre potencial és ser a la zona on han agradat més els castells de tota la història»

Foto: Raquel Tarrés

Laia Colomé →

Toni Bach

Destil·la castells per tots els porus de la pell. Ja de petit no es perdia mai cap Festa Major. I des de ben petit va quedar fascinat pels castells i els Castellers de Vilafranca. Els 120 quilòmetres que separen Lloret de Mar del Penedès no van ser cap problema perquè el 1989 complís el seu somni i entrés a formar part de la colla. Ara, 27 anys després, amb molts i molts castells a l'esquena i havent estat sots-cap de colla entre el 2008 i el 2011, n'ha agafat el timó.

Se't coneix com el Toni de Lloret. D'on ve la teva afició als castells sent d'allà dalt?

«A la Guerra Civil, el meu avi es va fer molt amic d'un vilafranquí: en Morros. A l'acabar la guerra, com que per als vilafranquins la Festa Major és la joia de la corona, en Morros va començar a convidar-hi els meus avis, el meu pare i el seu germà. Tots van quedar captivats per la festa, sobretot el meu tiet. Quan tenia uns 5 o 6 anys, també hi vam començar a anar la meua germana i jo, i també em va captivar. I de tot, el que més em fascinava eren els 'xiquets', perquè en aquella època eren 'xiquets'. La fonètica, la nomenclatura, com pujaven, els colors de les camises... tot em va seduir! Cada any esperava la Festa Major. De fet, al juliol ja trucava al meu tiet per anar-hi. A plaça, quan veia passar els nens de la colla que tenien la meua edat, me'ls mirava i m'hi comparava. Si eren més alts, més baixos... Ja de més grandet, mentre estudiava al Col·lell, vam muntar una colla a l'escola i vam arribar a fer un 3 de 5 net sense cassoleta i el 5 de 5 net, amb la cassoleta de la torre mirant enfora, i vam carregar el pilar de 5 aixecat per sota. Li vaig explicar a l'Eloi Miralles i, per la presentació de la colla, va venir la Colla Jove Castellers de Vilafranca. També hi havia en Jordi Colomera, l'Eduard Argemí, en Jordi Pons i en Rafael Català, que eren dels Castellers de Terrassa, perquè havien sentit que una colla a Girona volia provar una torre de 6. Després vaig intentar fer una colla a Lloret, però no s'hi va apuntar ningú. I quan vaig tornar de la mili, el 87, jo volia fer castells. Vilafranca era la meua colla des de petit, però era a 120 quilòmetres de Lloret...».

I vas anar als Castellers de Terrassa...

«Sí, perquè allà hi coneixia l'Eduard Argemí. Vaig fer-hi tota la temporada del 88, amb la sort de poder fer la primera torre de 7 de la colla, a terços. Però al final de la temporada vaig veure que allò no era el que volia. Jo els castells els havia conegut d'una altra manera. I al gener, que llavors encara es feia la diada de Sant Raimon, vaig venir cap aquí, junt amb en Jordi Colomera. El pare de l'Eloi Martí em va presentar en Domènec. Quan va saber que era de Lloret, em va dir que no calia que hi anés immediatament, que ja hi aniria al juny o al juliol. Però jo el divendres següent ja era a assaig. I així se'm va quedar això del Toni de Lloret».

I com recordes aquests primers anys a la colla?

«Havia complert un somni! Compartia colla amb la gent que jo veia a les places: en Jaume del Ràpid, en Domènec, el Guapo, l'Aranda, en Gatsbi... era un somni! Era un moment en què tot s'estava posant a lloc:

Descarregant la torre de 9 amb folre i manilles a la Festa Major de Gràcia del 2015. Foto: Toni Solé

«Per als vilafranquins, la Festa Major és la joia de la corona»

s'havia fet el 5 de 8, s'havien consolidat els castells de nou..., però encara no s'havien fet tots tres junts. Per mi, va ser un moment molt romàntic. Com que sabien que havia fet la torre de 7 a terços, em van començar a provar a la torre».

Vas viure els anys del salt de la colla, tant en qualitat com en l'àmbit social.

«El salt fort va ser més endavant, però en aquella època es va fer molta feina. En Domènec, amb en Josep Galofré i en Jaume del Ràpid, van començar a treballar la torre de 9 amb folre i manilles, que tothom deia que era impossible. En aquella època, es considerava que els Castellers de Vilafranca eren una colla molt irregular, capaços de fer una virgueria un dia, però després punxar en bestieses. Quèiem gairebé cada setmana! No ens ho creïem. Pensàvem que podíem ser com..., però no els millors. Ens vam creure millors el 1995, amb en Melilla. Ja no érem com els altres; érem millors. La persistència per aconseguir la torre de 9 amb folre i manilles ens va donar el caràcter que tenim ara. El 94 es va fer molta feina: es van introduir assaigs especials, va entrar gent jove..., i el 95 en Melilla va agafar tot el muntatge d'en Domènec: el treball metòdic, els assaigs de pilar...».

D'aquest 1995, que va ser un punt d'inflexió, la colla en va sortir disparada fins ara. Quin és el secret perquè sigui així des de fa més de vint anys?

«Al Penedès agraden els castells: agrada mirar-los, agrada fer-hi pinya... Ja agrada ven al segle XIX. I, com que ens agraden, un cop hem arribat al capdamunt, ens hi hem quedat. Hi ha molta gent amb compromís i actitud. El 2016 ens havíem marcat uns objectius molt exigents, però la gent ha respost i els ha seguit. Anem a Sant Quintí a fer la torre de 9 amb folre i manilles i et ve gent que només veus per Sant Fèlix. I dius de fer el 3 de 10 amb folre i manilles a Vilanova o a l'Arboç, i la colla, tot i que primer pensa que està grillat, en té ganes».

Vas ser sots-cap de colla amb el David Miret i ara cap de colla. Era el pas natural?

«Sí que ho sembla, perquè en David va ser sots-cap de colla amb en Melilla i en Pere Almirall amb en Lluís Esclassans. Ser cap de colla no era el meu somni, però quan penses <<i>ara què?, qui serà?>>... respon <<i>doncs jo>>. També et pressionen els amics, gent que coneixes... Per compromís amb la colla, sí; com a somni, no. Jo preferia estar com estava».

Parlant a la colla al finalitzar la Diada de Tots Sants del 2016. Foto: Francesc Bou

«La persistència per aconseguir la torre de 9 amb folre i manilles ens va donar el caràcter que tenim ara»

Esclar, perquè durant tots aquests anys has pujat a tots els tronc de tots els castells; però aquest últim any, que ja has estat cap de colla, has deixat de pujar. Des de baix, com es veuen els castells?

«De ganes, n'hi ha. Em posaria a tot arreu, però penso que els caps de colla no han de pujar. Per exemple, al 4 de 10 de Sant Fèlix penso que no vaig fer bé ni la meua feina de tronc ni la meua feina de cap de colla. A mi m'agrada més pujar, però també és molt gratificant veure que la colla et segueix».

Parlant d'aquest primer any com a cap de colla, n'estàs content del resultat?

«Molt. Sóc exigent, l'únic que m'ha fallat és la torre de 8, que és el que queda pendent. Com a objectius grans, però, ens vam marcar Sant Fèlix i el Concurs, i en els dos casos hem fet la millor actuació. I amb tot el que comporta: el 4 de 10 amb folre i manilles, el 3 de 8 aixecat per sota, Vilanova, Sant Quintí... També estic molt satisfet del 4 de 9 de Tots Sants, amb tres terços nous, tres quarts nous i tots els canvis als pisos de dalt».

Quins són els propers passos que ha de fer la colla?

«Els dos cavalls de batalla forts continuen sent els que vam dir al principi del mandat: per una banda, consolidar l'Àrea de Rendiment i Salut i tecnificar les posicions del peu perquè tothom se senti més involucrat. Hem d'aconseguir tenir més gent preparada per

poder-nos desplaçar a les places i ser capaços de fer els castells amb agulla, la torre de 9 amb folre i manilles i el pilar de 8 amb folre i manilles sols. I, per altra banda, hem de treballar els castells nets i un pis de quarts fort, que abans només treballaves a final de temporada».

Dos o tres anys cap aquí, les colles properes s'han espavilat de valent i s'ha vist una cosa que feia molts anys que no es veia: competir de veritat, frec a frec. Això és positiu per a la colla?

«I tant!, sempre ho he dit! Tot i que, quan ocupes un lloc de responsabilitat, t'afegeix més pressió. Aquest és el Concurs que s'ha mediatitzat més; la majoria del món casteller tenia ganes que guanyés la Vella».

Quin va ser el factor que el va fer decantar?

«Que nosaltres som molt bons i que ells van dir blat abans d'hora. L'endemà li vaig dir a l'Urbano que havien anat massa confiats. En un Concurs no pots tirar de bon principi un castell que no has descarregat. Primer van anar per un castell que no havien descarregat; després, l'altre els queda en intent... En canvi, nosaltres en tirem un que hem descarregat quatre vegades; un altre que hem descarregat a l'assaig i que som els únics que el descarreguem, i deixem el fort per a la tercera ronda. Ells haurien d'haver tirat abans el 4 de 9 i ens haurien posat molta més pressió».

«Al Penedès agraden els castells: agrada mirar-los, agrada fer-hi pinya... Ja agradaven al segle XIX. I, com que ens agraden, un cop hem arribat al capdamunt, ens hi hem quedat»

A quarts de la primera torre de 9 amb folre i manilles descarregada per Sant Fèlix del 1995. Foto: Marc Ànias

Digues un potencial que té la colla que no tinguin les altres?

«El nostre potencial és ser a la zona on han agradat més els castells de tota la història. Des del segle XIX, els castells; però abans, el Ball de Valencians. El fet d'haver estat durant tot el segle XIX a sota dels castells. Nosaltres som els de sota, això és el potencial que tenim que no tenen les altres colles».

I quines potencialitats tenen altres colles que a nosaltres ens fallin una mica?

«Sants i Capgrossos, modernitat; Minyons, perfil de castellers de talles petites perquè van començar de zero; la Jove de Tarragona, la suma de dos factors: són de la zona tradicional, però són una colla nova. I la Vella i la Joves són els que van inventar els castells al segle XIX, amb tot el que això comporta, però no tenen res més que no tinguem nosaltres».

Ara parlem del final de la temporada 2016, en què el debat va ser la puntuació

Foto: Filma-t. Joan Figueras

«Per mi (els castells) són un homenatge a tots els que n'han fet abans que nosaltres; és expressar la forma com entenc les coses: el treball en equip, l'amistat, la confiança, el compromís...»

i quina és la millor diada de la història. Com s'ha d'arreglar això i què en penses?

«Nosaltres fem castells per al públic, i al públic li has d'aclarir les coses. El més objectiu que tenim ara és el rànking i la puntuació del Concurs. I la millor diada és la que, seguint això, té més puntuació, i ara per ara la tenen els Minyons de Tarragona. Al Concurs s'agafen tres castells, però només al Concurs. En una plaça, de tota la vida, han estat tres castells i pilar. I, per mi, tampoc és el mateix l'actuació que fas per Sant Fèlix que la que fas per Tots Sants. Si ens n'anem al 2015, que per Tots Sants vam fer la millor diada fins al moment, per mi continuava sent millor la de Sant Fèlix del 2013. Sant Fèlix, els rivals al costat, 3 de 10 amb folre i manilles, 4 de 9, 4 de 9 amb folre i l'agulla, pilar de 8 amb folre i manilles... tot descarregat, davant dels altres i el millor dia de l'any...».

Una altra de les teves passions és el rem. Hi ha similituds amb els castells?

«El treball en equip i la confiança en el líder, tot i que és un equip petit. A les traineres, que és quan n'hi van més, són tretze, però remen tots d'esquena. Es refien del líder. I en els castells passa el mateix.

La gent és allà sota, no veu res; però confia en el que va dient el cap de colla».

Véns de Lloret, vas fer molts quilòmetres durant molts anys, ara estàs vivint aquí... els castells són més que una afició? Com els descriuries?

«Els castells són la meua vida. Per mi són un homenatge a tots els que n'han fet abans que nosaltres; és expressar la forma com entenc les coses: el treball en equip, l'amistat, la confiança, el compromís... És trobar-me la gent que pensa com jo, dins i fora de la colla. Vaig venir aquí per l'afició, vaig conèixer l'Anna i he tingut les meves filles. Tota la meua vida està lligada als castells. No puc dir que és una petita afició, perquè tota la resta hi està enganxat».

Per acabar, com vols deixar la colla d'aquí tres temporades?

«M'agradaria deixar-la com la vam trobar: ben amunt. No era una colla que estigués baixant, sinó que la van deixar fent la millor actuació de la història i sent una de les colles del capdavant del món casteller. M'agradaria deixar-la renovada, amb molta gent jove a les diferents posicions. Com han fet tots els caps de colla anteriors».

El 30 d'agost de 2016 els Castellers de Vilafranca van carregar el nostre primer 4 de 10 amb folre i manilles. Foto: Estefania Gallego

El 4 de 10, d'utopia a realitat

El primer de novembre del 1996, els Castellers de Vilafranca van iniciar la cursa cap als castells de deu pisos. L'any 1995, la colla havia començat una nova etapa amb en Francesc Moreno, Melilla, com a cap. El 1995 havia estat un any extraordinari, amb la primera torre de 9 amb folre i manilles de la colla, el primer pilar de 8 del segle XX i el primer 4 de 9 amb folre i l'agulla de la història dels castells.

El 1996 vam guanyar el concurs després de 24 anys de no fer-ho (el 1972 havia estat l'últim). Per Sant Fèlix vam poder tornar a carregar la torre de 9 i el pilar de 8 i al Concurs vam descarregar la torre de 9 per segona vegada. Anàvem llençats, ens vèiem amb cor de provar el castell de deu pisos.

David Miret

No sonen gralles

El 4 de 10 va ser el castell escollit. Érem una colla de quatre, el 3 de 9 ens costava molt més que el 4. L'estadística d'aquells anys ho demostra. Com a exemple, només cal esmentar que, al llarg de tot el 1995 (any gloriós de la colla), només vam poder descarregar un 3 de 9, i va ser al desembre a l'Arboç, per santa Llúcia.

El castell de deu va generar una gran expectació, la plaça era plena a vessar i la pinya era immensa. Les fotos i imatges d'aquell dia demostren que aquella va ser la pinya més gran que s'ha fet mai.

Aquell 4 de 10 el vaig viure com a cap de pinyes i com a vent de les manilles. Al folre, hi vam col·locar una agulla al mig que tapava el forat que deixen les quatre agulles. Com si fos un 4 de 9 amb l'agulla. Això ens va ajudar a mantenir la quadratura del castell, però no va evitar que es fes la «barca», circumstància que va provocar que tot s'enfonsés abans de sonar gralles. El 4 de 10 hauria d'esperar 17 anys per tornar a plaça; la base del castell no estava prou consolidada. Era el torn del 3 de 10.

Per sort aquell dia vam poder descarregar el primer 4 de 9 amb folre i agulla de la història a més de la torre de 9 amb folre i manilles. El 4 de 10 va quedar com una anècdota.

Durant més de 10 anys, el 4 de 10 amb

folre i manilles, juntament amb el pilar de 9 amb folre manilles i puntals, intentat per Tot Sants del 2002, formaven part de la dimensió desconeguda. Tots dos s'havien portat a plaça, però les pinyes d'aquests dos monstres no havien mostrat prou solidesa per donar estabilitat al castell.

Primer intent

Tot i que els Minyons en van fer proves a assaig pels volts del 2011, no va ser fins a Tots Sants del 2013 que els Castellers de Vilafranca, ara amb el Pere de Sant Quintí al capdavant, el van tornar a intentar. Aquell 2013 havia estat estratosfèric. Abans d'encarar el 4 de 10 no havíem caigut en cap castell, tot i fer-ne molts de gamma extra, entre ells dos 3 de 10.

Aquell 4, que va arribar fins a setens, és considerat el primer intent de 4 de 10 amb folre i manilles perquè en aquesta ocasió sí que van sonar les gralles. El castell es va provar sense laterals a manilles buscant donar estabilitat al folre. Tot i així, va caure a nivell de quarts perquè la manca de laterals es va notar. Jo el vaig viure com a segon, i recordo que el teníem ben controlat al peu i el folre.

La següent colla que va intentar el 4 de 10 va ser la dels Minyons de Terrassa. El novembre del 2014, els malves, a la seva diada, van fer un intent molt decebedor

perquè, just després de sonar la primera nota de les gralles, la base del castell es va esfondrar. En aquell intent, a diferència de l'últim que havien portat a terme els Castellers de Vilafranca, els Minyons havien col·locat uns laterals a manilles que donaven suport als terços enlloc de fer de laterals als quarts del castell.

L'any següent, el 22 de novembre del 2015, els Minyons de Terrassa serien els primers a carregar i descarregar el gran castell. A més, ho van aconseguir després d'haver descarregat el 3 de 10 amb folre i manilles a la ronda anterior. Aquest cop el castell portava laterals a manilles donant suport als quarts.

El 2016 ha estat l'any de la consolidació del castell. Primerament, per Sant Fèlix, la Vella de Valls el va portar a plaça sense arribar a ser un intent (es va enfonsar abans de sonar gralles) i el mateix dia els Castellers de Vilafranca el van carregar. Després, per Santa Tecla a Tarragona, la Vella de Valls el va carregar i el 2 d'octubre, al Concurs de Tarragona, la Vella el va tornar a carregar i els Castellers de Vilafranca el van descarregar. Per cloure la temporada, la Vella de Valls el va descarregar per Santa Úrsula i els Minyons, per la seva diada. En canvi, els Castellers de Vilafranca, per Tot Sants, el van intentar portar a plaça però no vam lligar bé la base del castell i vam patir un nou esfondrament.

L'1 de novembre de 1996 la Plaça de la Vila es va omplir com mai per veure el primer intent d'un castell de 10 de la història. Foto: Fèlix Miró

Intent del 4 de 10 amb folre i manilles de la diada de Tots Sants de 2013. Foto: Fèlix Miró

Conclusions

Com a conclusió final, exposo unes quantes reflexions sobre aquest castell. En primer lloc, penso que el 4 de 10 amb folre i manilles és el castell emmanillat que demana més nombre de gent. El fet de tenir una base tan gran genera més onades que en cap altra construcció d'aquestes característiques. L'estabilitat al folre requereix molta compenetració i treball en equip. Per tant, és el castell que necessita més gent compromesa a assaig per treballar les tres bases. L'experiència ens ha demostrat que tenir menys peu a la pinya o a l'assaig porta intents a plaça en què no sonen ni les gralles. Això fa pensar que en un futur -ara ja passa-, veurem menys 4 de 10 emmanillats que 3 de 10.

El que és evident és que l'estructura de tres és més difícil que la del quatre. Un 3 de 8 és molt més difícil que un 4 de 8 i un 3 de 9 sense folre encara ho és més comparat amb un 4 de 9 sense folre. Tanmateix, quan intervenen els folres i les manilles, tot això canvia. Els 4 de 9 amb folre són un mal de cap per a les colles que s'inicien en els castells de nou, i els 4 de 10 un bon mal de panxa per als caps de pinyes de les colles de gamma extra. És evident que els castells de deu cada cop seran més presents a les grans diades i que el 4 de 10 anirà agafant més protagonisme; el 3 ja no està tan sol. Ha arribat el moment de desenterrar el pilar de 9? Ha arribat el moment de la torre de 10 amb folre, manilles i puntals?

Visca els castells!

Primer 4 de 10 amb folre i manilles descarregat pels Castellers de Vilafraanca el 2 d'octubre de 2016. Foto: Dani Soler

El laboratori de Cal Figarot

Foto: Toni Solé

El món casteller està evolucionant a un ritme frenètic i ho podem copsar a cop dels resultats de les colles a nivells diversos. L'establiment de finitiu del tercer dia d'assaig, que ja ha sigut adquirit per les altres colles, és una de les causes directes del «boom» que patim avui. Aquesta carta guanyadora respecte la resta ja no la tenim. Cal doncs, buscar-ne d'altres si volem mantenir-nos al capdamunt.

Abel Yuste

Assajar millor

Podríem assajar més? Potser sí, però crec que la qüestió fonamental no hauria de ser assajar més, sinó assajar millor. Anàlitzem un assaig convencional: repetim analíticament parts dels castells tal com aniran a plaça, fins que el castell dona garanties per fer-lo sencer. Aquí s'acaba la nostra metodologia d'assaig durant les aproximadament 200 hores anuals. No teniu la sensació que estem perdent un munt de possibilitats?

Podríem buscar un exemple equivalent en el futbol equiparant-nos a una entitat de dimensió similar a la nostra, com podria ser un equip de Tercera que s'entrena tres cops per setmana, gestiona un pressupost de sis xifres, té una pressió mediàtica per uns resultats.

Us imagineu que els entrenaments només fossin reproduir el que faran el diumenge, és a dir, a base de fer partidets? És obvi que aquests hi són, però també són imprescindibles les sessions de pissarra, o de vídeo, de psicologia, etc. De fet, a mesura que es va modernitzant el futbol, els entrenaments cada cop s'allunyen més del partidet i un simple equip de Tercera té un programa d'entrenament molt complex.

Innovar

Aquest darrer any ja hem començat a innovar. Tecnològicament, el projector i l'app volen aportar agilitat i planificació. L'ARIS, les proves a les barres i els castells per sota com a mètode d'assaig ja han donat uns grans resultats i la nova xarxa doble suposarà un canvi radical. Tot i així, caldrà introduir més novetats: proves en terres inestables, treball específic per posicions, sessions de vídeo per corregir errors... per esmentar alguns exemples. Estructures mai realitzades com els castells amb puntals o els castells de deu sense manilles requeriran una infinitat de proves assaig-error i necessitem paciència i valentia per desxifrar-ne la fórmula.

Ens cal, doncs, més que mai, tenir una mentalitat oberta a experimentar tot un ventall de noves metodologies. Podem dir-ne el laboratori de Cal Figarot. Potser n'hi haurà moltes que no aportaran res i les haurem de deixar, però només que n'hi hagi una que porti algun avenç, haurem trobat el plus que busquem respecte dels altres. És important que tothom se sumi a aquest procés i hi digui la seva, i també, esclar, caldrà estar atents a tot allò que proven les altres colles. En joc hi ha poder seguir liderant una altra dècada el món casteller.

**Planificació i
optimització
de recursos:
la fórmula
3d8ps
+ Td9fm
+ 3d9fa
= 3d10fm**

Arnau Cobo

Assaïg del tres de deu amb folre i mantilles per al Concurs de Tarragona. Foto: Toni Solé

A finals de 2014 també em van demanar d'escriure un article per publicar al butlletí de la colla, que vaig titular «Créixer: els castells de 10 sense manilles són possibles». En aquell text proposava somiar una mica: «¿Us imagineu que ens poguéssim plantejar, com a cosa natural i habitual, estrenar la torre de 9 amb folre i manilles i el pilar de 8 amb folre i manilles a principis de juliol, els castells de nou amb l'agulla pels volts de Les Santes i la Festa Major de Vilanova i que el 3 de 10 amb folre i manilles -li tenim el peu al coll!- es convertís en el castell de sortida de les diades grosses -Sant Fèlix, Concurs, Tots Sants- substituint per fi, en aquesta funció, el 4 de 9 amb folre i agulla?». Doncs bé, tan sols dos anys després podem estar orgullosos d'haver convertit aquells somnis en una realitat que, a més, s'ha quedat molt curta. La torre de 9 la vam descarregar a principis de juny -no de juliol-, i el 3 de 10 no només ha substituït el 4 de 9 amb agulla com a castell de sortida i 'per assegurar' en les grans ocasions, sinó que vam estrenar-lo ni més ni menys que el 30 de juliol a Vilanova, i n'hem descarregat 6.

Noves metodologies d'assaig

I com? És obvi que l'enorme compromís de tots els nostres castellers -sobretot al peu- ha estat la principal causa d'aquest èxit, tot i que no podem oblidar la pressió a què ens han sotmès els nostres rivals més propers, que ens ha reactivat a tots el gen castellerament competitiu que portem dins. Però també és evident la importància cabdal que tenen les noves metodologies d'assaig, així com els nous passos endavant que s'han fet en la planificació i gestió de la temporada. En aquest sentit, penso que ha estat clau l'optimització tant de recursos -hores i espais d'assaig- com de castellers/posicions, a què hem arribat. Un dels exemples més clars d'això ha estat el sistema de rotacions al folre i també, en la mesura que ha estat possible, a les manilles de la torre de 9. Així, per exemple, en un folre on pugen una seixantena de castellers en total, just abans de la diada de Vilanova ja n'hi havien pujat més de 120 de diferents. Al meu entendre, aquest factor ha estat determinant a l'hora de dominar com hem dominat el 3 de 10, ja que pràcticament tot el folre d'aquest castell va arribar al 30 de juliol havent ocupat en la torre, almenys en una ocasió i sovint en més d'una, la mateixa posició -o l'equivalent- que hauria d'ocupar en el folre del castell de deu.

Assaig del 3 amb l'agulla. Foto: Toni Solé

Planificació

Un altre dels èxits en la planificació -i causa també de l'anhelat domini sobre el 3 de 10- ha estat, sens dubte, la conjunció d'aquest castell amb el 3 de 8 aixecat per sota i el 3 de 9 amb folre i agulla, pel que fa al tronc. Així, de terços a sisens, el tronc del 3 de 9 amb agulla coincidía, posició per posició i amb una sola excepció, amb el del 3 de 10 -de quarts a setens, en aquest cas-; i el mateix passava en els pisos superiors -quarts i quintes- del 3 per sota. Es tractava, doncs, de consolidar uns equips que, a més, estiguessin acostumats a treballar conjuntament en situacions de dificultats extremes, com és el cas de la distorsió que provoca l'agulla dins l'estructura del tres, en el 3 de 9 amb agulla, o de les sotragades i descompensacions d'alçades que es produeixen en les aixecades del 3 de 8 per sota. D'aquesta manera, i un cop guanyada l'estabilitat estructural del conjunt peu-folre-manilles, el 3 de 10 no tan sols s'ha demostrat defensable, sinó també exhibible.

Són possibles

Així doncs, i sempre que siguem capaços de combinar els tres factors següents: aprofundiment en la innovació metodològica i la planificació exhaustiva dels assajos; manteniment i consolidació del compromís de tots els nostres castellers, i multiplicació dels esforços i estratègies per augmentar significativament la massa social i castellera, puc afirmar que sí: els castells de 10 sense manilles són possibles -i els castells amb folre, manilles i puntals també- i, fins i tot, pròxims. Som-hi!

Assaig del 3 de 8 aixecat per sota. Foto: Toni Solé

«L'idili del Vilarda»*

un altre text literari casteller basat en fets reals

En el darrer número d'EL FIGAROT donàvem a conèixer un text literari titulat «El pilar de sis», escrit pel vendrellenc Ramon Ramon Vidales -del qual aquest passat 2016 es va commemorar el centenari de la mort- on descobríem que el seu relat estava basat en fets reals i viscuts per uns personatges vilafranquins a finals del segle XIX.

Pere Ferrando Romeu

* Mantenim el text tal com estava escrit a l'original, sense adaptar-lo a les normes ortogràfiques actuals.

Ja llavors advertíem -i demostràvem- que diversos relats escrits per diferents autors i que tenen els castells com a eix principal de la trama, eren extrets d'episodis viscuts a la vida real per uns protagonistes concrets i en una època o moment determinat. Entre aquest grup ja avançàvem l'existència d'una petita peça literària titulada «L'idili del Vilarda», escrita pel periodista i escriptor vilafranquí Lluís Via Pagès (Vilafranca del Penedès, 1870 – Barcelona, 1940). Via va publicar el 1905 un recull de relats titulat «Fent Camí. Aplec d'estudis i Narracions». Entre ells trobem el que avui volem analitzar. Fou escrit el juliol, quan l'autor tenia 35 anys.

Clavé a Vilafranca

La narració gira a l'entorn de la visita del músic i polític Anselm Clavé durant la Festa Major de Vilafranca de l'any 1863 convidat pel seu amic, el vilafranquí Eduard Vidal i Valenciano. Arran d'aquesta visita, Clavé compondria una de les seves peces més reeixides: «Los Xiquets de Valls», que estrenaria el juliol del 1867 i a on apareix el lema casteller "força, equilibri, valor i seny". Enguany, doncs, en farà justament 150 anys. Entre els components de la Societat Coral vilafranquina -més coneguda com El Coro-,

n'hi havia uns quants que, a més, eren castellers. Un d'ells era en Vilarda. Transcrivim, textualment, les paraules de Via (transcripció feta a partir de la primera edició del text, publicada, com ja s'ha dit, el 1905): «Ja havien parat el castell de nou, y havien alçat el de vuyt per sota, y havien fet y desfet els quatre pilans de nou [sic] deixant al mitj el de sis nèt y pelat; ja's donaven per acabades les proeses del dia que'l sol d'agost havia glorificat ab ardencies africanes, y els aplaudiments s'havien extingit, y molts caps de casa havien començat a desfilar envers la casa llur... quan un xiu-xiu insòlit impressionà totes les orelles fent quedar pal-plantats y tombar la cara als qui, ja allunyats, anaven a girar la cantonada del primer carrer. Lo que al girarse veieren fou la soperba figura del Vilarda, que s'havia enfilat a les espatlles d'un company, dreçant tot son cos per sobre la maror dels milers de testes que'n la plaça onejaven. Volia fer el pilà de set per contrapunt ab un company que no le'n creya capaç. Així al menys ho innovava'l sobtat murmuri que feu aturar a tothom; emperò poch creyen que's tirés avant aquella última y més arriscada temeritat, fins qu'entorn del Vilarda, del valent y forçut Vilarda, s'hi enfilà una colla d'hommes per ferli les croces al segón, y al Vilarda l'arboraren a terços, ahont quedà a cos nèt. Altre cop les gralles xisclaren. La

cosa anava de debò, el pilà de set anava a ferse. Els qui s'havien allunyat tornaren sobre llurs passos y s'arremolinaren com un remat d'ovelles que, esgarriades en la pastura, presenten un perill y rodegen al pastor.»

«Qui s'espanti li inflo'ls morros!»

Un cop el Vilarda va baixar del pilar i després de rebre les felicitacions d'amics i coneguts, dos senyors el van agafar pels braços i el van conduir davant d'Anselm Clavé, que havia presenciat l'al·ludit espadat i també havia comprovat, com a espectador, els seus dots de cantaire en el concert que havia donat El Coro la nit anterior. Clavé el va felicitar per la gesta castellera.

A la nit, Clavé havia de dirigir personalment un altre concert de la mateixa Societat Coral. El nostre Vilarda, orgullós d'haver pogut saludar personalment Clavé, va voler deixar clar als seus companys que el concert havia de ser tot un èxit i que tothom havia d'estar al nivell de l'esdeveniment, tot advertint que «qui s'espanti li inflo'ls morros!».

Va arribar el moment. Al local no hi cabia ni una agulla. Clavé va sortir, va agafar la batuta amb la mà dreta i dirigint-se al Vilarda li va dir: «Animo, que anem a fer un castell

Els fundadors de la Societat Coral El Penedès, El Coro, entre els quals és molt probable que hi hagi el Vilarda, protagonista del relat de Lluís Via. Foto: «L'Abans, Vilafranca del Penedès. Recull gràfic 1862-1965». Josep Anton Bernaus i Rovira. Efadós Editorial. Pàgina 17.

Lluís Via i Pagès va publicar el 1905 «L'idili del Vilarda». Foto: «Quatre relats de nou. La festa i els castells en la literatura modernista de Lluís Via i Pagès». Ramon Nadal, editor. 2002. Introducció a càrrec de Joan Cuscó.

molt gros!» Deixem que ho expliqui Via: «El Vilarda feu que sí ab el cap, intentà una mitja rialla.. y a l'ensemps sentí que se li omplien d'aygua'ls ulls y que una onada de tendresa l'ennuegava. En Clavé alçà la batuta, el chor rompé la primera nota heroïcament... Al Vilarda, al valent Vilarda, ànima y capdill d'aquell estol de jovent, quan obrí la boca no li sortí ni un bri de veu. Perdé'l món de vista, una gran tremolor níviosa l'agità, sacudintli la barba, fentlo petar de dents... Clogué la boca y renuncià a cantar. No l'havia vençut la magnitud de la tasca, no l'havia atuhit aquell castell tan gros, sino'l propi entusiasme per pararlo».

La vivència fou reproduïda anys més tard al llibre del vallenc Francesc Blasi i Valles-

pinosa i amic de Via amb una única variant narrativa: que l'amenaça «d'inflar els morros» la va pronunciar el mateix Clavé, una divergència que ens fa creure que la versió del mateix Via és la bona, i que la de Blasi ha estat modificada a causa del pas dels anys i per la pròpia intervenció del mateix Blasi.

Fet real

La part interessant d'aquesta segona reproducció, però, és que l'autor vallenc ens desvela l'autenticitat de l'episodi, alhora que ens identifica el testimoni que va poder veure tot l'enrenou del pobre Vilarda. Es tracta del pare de Lluís Via, molt amic de Vidal i Valenciano i del mateix Clavé i també component de la Societat Coral on va tenir lloc l'anècdota. La font, per tant, és prou directa i de primera mà. El pare ho va explicar al fill i aquest, com hem vist, el 1905 ho va relatar amb els additaments literaris corresponents en l'al·ludida narració titulada «L'idili del Vilarda». Anys després, Via va tenir ocasió d'explicar-ho al seu amic vallenc Francesc Blasi i Vallespinosa, quan tots dos vivien a Barcelona, i aquest ho va recollir a la seva monografia sobre els Xiquets de Valls, el 1934.

Aquesta segona intervenció que dona vera-

citat al relat d'un text literari publicat anys abans ens recorda tot el que vam exposar en l'article del darrer número d'EL FIGAROT, quan, recordem-ho, dèiem que el doctor Echevarria, nascut a Vilafranca, va publicar el 1975 una col·laboració al «Diari de Vilanova» explicant un cas viscut a l'entorn dels castells i que, sense que ell ho esmenti, ens remet al text literari de Ramon Vidales publicat el 1903. L'única diferència entre el cas de l'anterior col·laboració i aquesta que teniu a les mans és que, en la primera, els dos protagonistes -Ramon i el Dr. Echevarria- no hi ha constància que es coneguessin -tot i que ho podrien haver fet: el primer va morir el 1916 mentre que el segon va néixer el 1899- i, en canvi, del cas que ens ocupa avui, Via i Blasi eren amics i aquest segon va tenir l'encert de certificar que la vivència narrada pel primer estava basada en fets reals.

Finalment cal remarcar un aspecte molt important a tenir en compte en clau local: la confirmació de la veracitat d'aquest relat posa al descobert l'existència, ja el 1863, d'un nombre indeterminat de vilafranquins castellers que donaven suport als Xiquets de Valls, alguns dels quals -com el Vilarda- excel·lia en els grans castells.

1- «Els Castells dels Xiquets de Valls» - 1934 pàg. 7, 8 i 9

José Anselm Clavé va visitar Vilafranca durant la Festa Major de 1863, quan va esdevenir-se el fet que es relata a «L'idili del Vilarda».

 www.pdmgifts.net pdm@pdmgifts.net

Av. Tarragona, 58, 1a planta Tel. 93 890 21 93
08720 Vilafranca del Penedès · Barcelona

- Articles de regal d'empresa, promoció i incentius
- Articles per a cellers
- Productes personalitzats
- Trofeus i commemoracions
- Tèxtil promocional
- Articles esportius

2016

Any deu

Si es pot definir amb un número la temporada 2016 dels Castellers de Vilafranca, no hi ha cap dubte que aquest és el 10. Aquesta és una xifra amb la qual s'acostuma a destacar l'excel·lència i la perfecció en molts àmbits: el 10 és la millor nota que rep un estudiant, la millor qualificació que es dona en una enquesta i també és el número que porta a l'esquena el millor jugador de futbol de tots els temps.

El 2016 els verds hem sovintejat els 10 pisos com mai s'havia fet fins ara, completant actuacions en què ens hem emportat la nota màxima.

Foto: Toni Solé

Melé verda a Sant Boi

3 d'abril

Partit de rugbi entre la UE Santboiana i l'Hernani CRE, estadi Baldiri Aleu, Sant Boi de Llobregat
2Pd4 i Td7

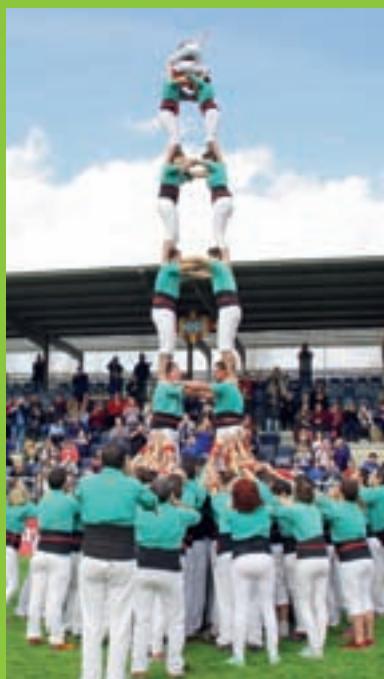

Foto: Toni Solé

Dia de gralles i castells

17 d'abril

XXIII Diada del Graller, plaça de Sant Joan, Vilafranca del Penedès
5d7, 3d8, Td8f, 3d7s, 4d8, 2Pd5 i 9Pd4

Fotos: Toni Solé

De fira a Martorell

24 d'abril

Fira de Primavera, plaça de la Vila, Martorell
5d7, 4d8, Td8f, 3d7s, 3d8, 4d7a, Pd6 i 8Pd4

Fotos: Toni Solé

Inauguració a Cal Figarot

1 de maig

Inauguració de la primera fase de les obres a Cal Figarot: pati i nau, Vilafranca del Penedès

3d8, 4d8a, Td8f, Pd6 i 10Pd4

Junt amb els Castellers de l'Alt Maresme i els Castellers del Prat de Llobregat

Castell de 9 i pluja

8 de maig

23è aniversari dels Castellers de Sants, plaça Bonet i Muixi, Barcelona
Pd4, Td8f i 3d9f

Junt amb els Castellers de Sants i els Xiquets de Tarragona

Fotos: Toni Solé

Foto: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Tripleta i pilar de 7 per Fires

22 de maig

Fires de Maig, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

5d8, 4d9f, 3d9f, Pd7f i 5Pd4

Junt amb els Xicots de Vilafranca i la Colla Jove Xiquets de Vilafranca

Foto: Toni Solé

Foto: Cuqui Rumsó

Foto: Cuqui Rumsó

Firaentitats a Sants

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

28 de maig

Firaentitats de Sants, carrer de Sants, Barcelona

3d8a, 4d9f, 3d9f, Pd7f i 8Pd4

Junt amb els Castellers de Sants, els Castellers del Pobles Sec i els Castellers de Sant Cugat

Vilafranca m'esborrona, Sant Quintí em fa patir

Pere Almirall

4 de juny

Campus Joan Amades, plaça de la Vila, Sant Quintí de Mediona

4d9f, Td9fm, 3d9f, Pd7f, 10Pd4 i Pd5

Junt amb els Castellers de Berga

Qui ho havia de dir: primer gamma extra de la temporada, concretament la torre de 9 amb folre i manilles, la més matinera de la història, a Sant Quintí de Mediona! El meu poble, la meua colla... i una data interessant per fer bons castells. No sóc el típic casteller a qui li agrada apretar el cap de colla, però la situació era immillorable i Sant Quintí el meu poble. Encara ho recordo com si fos ahir: aquella torre, a només quinze dies de l'actuació de Sant Quintí, estava en molt bona forma; la de 8 amb el folre a terra la fèiem xiulant i la gran feina avançada del folre i les manilles havien donat els seus fruits. No em vaig poder resistir, era el moment de collar el cap de colla: -Vols dir, Toni, de no avançar la torre a Sant Quintí?, som a prop de casa, una plaça perfecta per fer castells; tindrem més pinya que al Vendrell, la gent del poble i els aficionats ens vindran a donar un cop de mà, i no cal parlar dels Castellers de Berga...

No s'ho va rumiar gaire, no. Quins pebrots! Sí, senyor! Dit i fet: la torre de 9 amb folre i manilles, treballada amb ofici, descarregada al bell mig de la plaça de l'església i de la vila de Sant Quintí de Mediona! I això no s'acaba aquí, ja que va anar acompanyada del 4 i 3 de 9 amb folre i un pilar de 7 amb folre de propina. Poca broma! Amb aquests tres castells, l'any 1996, guanyàvem el Concurs de castells de Tarragona!

De plaça de vuit a plaça de nou i de gamma extra. Em trec la barretina! Hem situat Sant Quintí de Mediona, i tan d'hora al calendari, en el grup de places privilegiades del món casteller: el meu poble té una plaça de gamma extra!

Passa poques vegades que una plaça tan poc acostumada a veure castells es converteixi en un dia en protagonista del món casteller. Sant Quintí ho va ser i us puc assegurar que la plaça va vibrar com una de les grans. Potser sí que molts quintinencs no eren conscients del que s'estava coent en aquell moment, però vaig poder veure més d'una llàgrima al rostre de gent coneguda.

M'agradaria aprofitar l'ocasió per felicitar els Castellers de Berga, que es van plantejar l'actuació de Sant Quintí com un repte en el seu calendari, que van venir a fer gran la plaça de la Vila, una plaça que va gaudir de valent amb la torre 7, la primera carregada a la història dels berguedans, juntament amb el 4 de 7 amb agulla, el 5 de 7 i el pilar de 5 descarregats. Moltes gràcies i desitjo i espero veure'ls de nou el 2017 fent gran la plaça i el seu historial!

I per acabar, només demano, com a quintinenc de soca-rel i casteller de Vilafranca, la continuïtat d'aquesta diada, i que la convertim en una cita obligada en el calendari casteller.

Visca els Castellers de Vilafranca i visca Sant Quintí!
Cap viu!

Foto: Felix Miró

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

De festa al Tívoli

10 de juny
Festes del barri del Poble Nou, Parc
del Tívoli, Vilafranca del Penedès
5d8, 3d8a, 3d9f i Pd6

Foto: Ciqui Runsó

Foto: Toni Solé

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

**rètols
senyalització
impressió digital**

DIUMENGE + VERMUT MIRO
NO FALLA!

Aniversari a l'Arboç

11 de juny

XIII Diada d'aniversari dels Minyons de l'Arboç, carrer Major, l'Arboç
4d9f, id 3d9f, 3d9f, 4d8a, Pd7f, 9Pd4 i id Pd4

Junt amb els Minyons de l'Arboç, la Colla Vella dels Xiquets de Valls i el Bordegassos de Vilanova

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Penedès Verd

17 de juny

Sessió fotogràfica entre vinyes, Mas Comtal i Sant Sebastià dels Gorgs, Avinyonet del Penedès

3d8, 4Pd4 i 3d8

Foto: Berta Coll

Nous aimons le rugby

26 de juny

Final de la Lliga francesa de rugby, Camp Nou, Barcelona

3d8

Foto: Toni Solé

Torre d'homenatge

Montse Julivert

2 de juliol

Diada Homenatge a Jan Julivert, carrer del Doctor Robert, El Vendrell

4d9f, Td9fm, 3d9f, Pd7f i 8Pd4

Junt amb els Nens del Vendrell, la Colla Joves Xiquets de Valls i la Colla Jove Xiquets de Tarragona

Quan vaig saber que faria castells al meu poble, El Vendrell, i per a una ocasió tan assenyalada, multitud de sensacions em van recórrer en aquell moment tot el cos. Per un cantó, vaig pensar en aquella persona que jo no he arribat a conèixer, però com si ho hagués fet: no m'he adormit una sola nit sense escoltar que aquell folre ni ell mateix sabia com l'havia muntat per primer cop...; els tombs que li havia donat l'Oller a aquell pilar i la plaça sencera comptava...; que li agradava parar una torre perquè era el castell que més apreciava, i tantes altres històries que molta gent d'aquest poble m'ha explicat al llarg de la meua vida. D'altra banda, aquella persona, per a mi tan propera, de la qual casa meua es troba completament inundada de fotografies, plaques, medalles i condecoracions, que jo sempre he vist, però mai he viscut, tornava a ser un cop més homenatjada i, en aquesta ocasió, jo n'era partícip.

Colla Jove Xiquets de Tarragona, Colla Joves Xiquets de Valls, Castellers de Vilafranca i la seva pròpia colla, els Nens del Vendrell, posaven en escena el 2 de juliol de 2016, els seus millors castells del moment, a la carretera del Dr. Robert, a qui va ser, per a mi i per a molts, el millor cap de colla de la història, el Jan Julivert, el meu avi.

Aquell dia, un cop vestida amb la meua camisa verda, surto de la meua habitació i observo aquella fotografia: m'adono que els valors es transmeten de generació en generació i que el meu homenatge es deu no només a una sinó a dues persones: ells són els responsables de posar-me en una plaça castellera i fer-me estimar els castells i aquesta passió. Ja «a plaça», i amb els nervis a flor de pell, la meua colla em va facilitar molt les coses: els meus amics, tots em van venir a abraçar allà al rotlló dels verds. En moltes ocasions havia escoltat que el meu caràcter rebel, inconformista i tossut era el seu record i que aquella torre que a ell tant li feia delirar el cor, l'admiro jo de la mateixa manera. I, un pic descarregada, miro al cel, com sempre, i penso: gaudiu allà on sigueu! Mai em cansaré d'agrair a la meua colla aquest «sí» i el que arriba a significar a títol personal poder posar-me la camisa i retre homenatge al meu avi amb una torre de gamma extra. Són aquestes coses les que fan que jo sigui membre d'una gran colla com els Castellers de Vilafranca. Moltes gràcies!

Fotos: Dani Soler

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Arquitectures confrontades

9 de juliol
Diada del Pla de la Seu, Tarragona
4d9f, Td9fm, 3d9f i Pd8fm
Junt amb els Xiquets de Tarragona
i els Castellers de Sant

Foto: Dani Soler

Foto: Dani Soler

Foto: Fèlix Miró

Foto: Fèlix Miró

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Manilles a Altafulla

16 de juliol

Diada de les Cultures, plaça del Pou,
Altafulla

Pd4, 3d9f, Td9fm, 4d9f i Pd8fm (c)

Junt amb els Castellers d'Altafulla, la
Colla Vella dels Xiquets de Valls i els
Xiquets de Tarragona

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

cuines innovadores

projectes
interiors

projectes
extérieurs

banys
de disseny

SILESTONE
by COSENTINO

NEOLITH
inTheSize

NATURAMIA®
LEVANTINA

COMPAC
THE SURFACE COMPANY

Av. Vilafranca, 7 - Pol. Ind. Sant Pere Molanta
08720 VILAFRANCA DEL Penedès
Tel. 93 818 04 60
www.marbresmaso.com

Construccions F. **Munné** S.A.
LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

Av. Zona Esportiva, 1-3
08739 Lavern (Subirats)

Tel. 93 899 41 25

Munné

Torredembarra

17 de juliol

Festa Major del Quadre de Santa Rosalia, plaça de la Vila, Torredembarra

Pd4, 3d9f, 4d9f, 3d8a, Pd7f i 6Pd4

Junt amb els Nois de la Torre i la Colla Jove Xiquets de Tarragona

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Fotos: Toni Solé

L'agulla al rescat de la torre

Aleix Garcia

24 de juliol

Festa Major de les Santes, plaça de Santa Anna, Mataró

Pd4, i Td9fm, 3d9f, 3d9fa, 4d9f, Pd8fm i 10Pd4

Junt amb els Capgrossos de Mataró i els Minyons de Terrassa

Com és habitual des de fa un bon grapat d'anys, els Castellers de Vilafranca som presents a la diada castellera de Les Santes a Mataró, i mai hi hem anat a perdre el temps. Aquest cop ens servia per encarar el final del primer pic d'una temporada que s'havia plantejat diferent de les anteriors, en què els tempos estaven molt estudiats.

Sortim en primera ronda de torre de 9 amb folre i manilles, un dels castells que sempre havia vist estrenar en aquella plaça, tret de la temporada anterior, quan ja en dúiem dues de descarregades, i aquesta 2016, que ja n'eren quatre. I la primera s'havia descarregat gairebé dos mesos abans que en els darrers anys. Personalment, crec que portar-la com ho vam fer aquest any era una aposta arriscada, perquè es va voler utilitzar per assajar el 3 de 10 que s'havia d'intentar la setmana següent. Hi havia molts canvis al folre respecte de les quatre descarregades anteriorment en la temporada, i també hi havia destacats canvis al tronc. Amb tot això, la torre va quedar en intent, i en la repetició de la primera ronda descarregàvem un 3 de 9 amb folre que, tot i que no va estar parat, servia per acabar de polir-lo de cara a la setmana següent.

En segona ronda venia el plat fort de l'actuació: el 3 de 9 amb folre i agulla, un castell d'altíssima dificultat que fins llavors només nosaltres havíem descarregat. Tot i que es va haver de treballar força, es va descarregar, demostrant així la capacitat de lluita que tenim fins al final de cada castell. Finalment, el 4 de 9 amb folre va ser el castell escollit per a la tercera ronda. En un principi no estava plantejat dur-lo, però, com que ja l'havíem completat vuit cops la mateixa temporada, es va decidir tirar-lo i es va descarregar sense cap problema.

Per tancar l'actuació es va optar pel fer el pilar de 8 amb folre i manilles. Encara que el dissabte anterior a Altafulla només l'havíem pogut coronar, i l'endemà a Torredembarra el vam completar amb un pis menys, el vam descarregar, i així acabàvem com es mereixia l'actuació de Les Santes.

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Vilanova de 10

30 de juliol

Festa Major de Vilanova i la Geltrú, plaça de la Vila, Vilanova i la Geltrú

Td9fm, 3d10fm, 3d9fa i Pd8fm

Junt amb els Bordegassos de Vilanova i la Colla Jove Xiquets de Tarragona

Xavier Capdevila

Foto: Cristina Muñoz

M'agrada la novetat del flamant cap de colla, Toni Bach, de fer públics alguns objectius. En fer-ho, els converteix en compromisos davant de la seva colla, i també davant de l'afició i l'opinió pública casteller. Quan tot just començava la temporada 2016, va anunciar que portaria a Vilanova i la Geltrú el 3 de 10, un castell que mai s'havia ni tan sols carregat abans de Sant Fèlix i que només s'havia intentat, i sense èxit, al mes de juliol, un cop a Terrassa, el 1998. La diada de Festa Major a Vilanova, el 30 de juliol del 2016, podia esdevenir una nova jornada històrica. I els Castellers de Vilafranca ho van fer: 3 de 10 amb folre i manilles, torre de 9, 3 de 9 amb l'agulla i pilar de 8, quatre castells de gamma extra, quatre, i tots descarregats, una cosa mai vista a Vilanova i molt poc vista a la resta del món casteller. Aquell 3 de 10, potser el més ben plantat de tots els que s'havien fet, era el més matiner de la història i el quart que descarregaven els de Vilafranca; però, a més, convertia Vilanova en la quarta plaça del món casteller que el veia completat, després de Terrassa, Vilafranca i Girona, però abans de Valls i Tarragona. Per si no n'hi hagués prou, la diada es completaria amb una de les actuacions més grans de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona, amb el 3 i el 4 de 9, el 9 de 8 i el segon pilar de 8 de la seva història.

Els Bordegassos no van poder afegir-se a la festassa perquè van ensopegar amb tres intents de 4 de 8 i es van quedar amb el 7 de 7 i la torre de 7; però l'alegria de ser els amfitrions d'una jornada tan espectacular no els la va treure ningú. Per a un vilanoví, que s'estima la seva Festa Major i de manera especial la diada casteller de dissabte, allò va ser un premi i un reconeixement tan gran que només pot provocar l'agraïment més rotund i sincer cap als que ho van fer possible. Els Castellers de Vilafranca han participat en disset de les vint-i-tres edicions de la diada, des que es va instaurar el 1994, i de manera ininterrompuda des del 2011. Jo vaig ser dels defensors que Les Neus havia de ser una diada fixa del calendari de la millor colla de la nostra comarca, el Gran Penedès, i per això m'he pronunciat públicament quan algun any els administradors de la nostra Festa (pabordes, en diem a Vilanova) havien considerat que calia variar convidant altres colles; és més, vaig intentar convèncer –al final amb èxit– alguns pabordes que la colla gran convidada sempre fos la dels verds. Un motiu més: dels cinc anys que no van venir a Vilanova, en tres no va haver-hi castells de nou. Els Castellers de Vilafranca sempre han complert a la capital marítima del Penedès. I penso que ho fan perquè saben que l'afició vilanovina els admira i s'ho mereix; una

afició que en els darrers anys ha omplert una de les places més grans del món casteller i un dels marcs més bonics per retratar i emmarcar. S'ho mereix l'afició i, d'una manera especial, s'ho mereixen els Bordegassos, la colla que ha aconseguit mantenir, consolidar i fer créixer la condició de gran plaça casteller de Vilanova i la Geltrú, la gran plaça del nord de la «zona tradicional». I l'afició ve de lluny: el 5 d'agost de 1852, els històrics Xiquets de Valls ja van alçar a Vilanova un castell de nou, el tercer de la història, el dia de la Festa Major, a l'antiga Plaça Major, on fins al 1867 hi havia l'Ajuntament. Una placa d'homenatge dels Bordegassos ho recorda. Es dona la circumstància –permeteu-me la referència íntima– que jo vaig néixer (un segle i alguns anys després) a la casa del costat, en aquella mateixa plaça. L'amic Pep Ribes em va enredar que l'acompanyés en la transmissió radiofònica de la diada per a Ràdio Vilafranca i la Xarxa de Comunicació Local. En principi m'hi vaig resistir perquè jo volia estar a la pinya dels meus Bordegassos i a la d'aquell 3 de 10 que posaria Vilanova, de nou, a la primera plana de la història casteller, però al Pep no sé dir-li que no i, a més, sempre acabo demanant-li algunes dades del seu impressionant arxiu estadístic. Ara confesso que és una de les jornades en què més he disfrutat com a periodista casteller.

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Foto: Fèlix Miró

Foto: Toni Solé

Foto: Toni Solé

Aniversari a Cal Figarot

13 d'agost

XXXI Aniversari de Cal Figarot, carrer del General Prim, Vilafranca del Penedès
3d9f, Td8f, 4d9f, Pd5 i 8Pd4

Junt amb la Colla Jove Xiquets de Valls, els Minyons de l'Arboç i els Castellers de la Vila de Gràcia

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

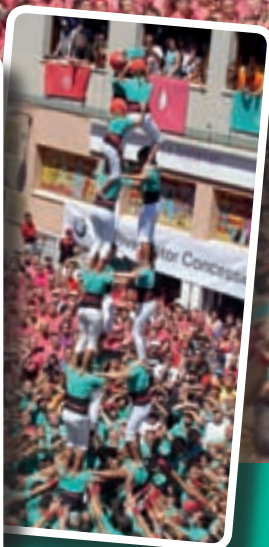

El 15 d'agost tornem a la Bisbal i amb força!

Marta de Sangenís

Fotos: Toni Solé

15 d'agost

Festa Major de la Bisbal, Diada de la Mare de Déu d'Agost, plaça del Dr. Robert, La Bisbal del Penedès

Pd5, 3d9fa, 3d8s, 4d9f, Pd7f i 8Pd4 (1c)

Junt amb la Colla Casteller de la Bisbal del Penedès, la Colla Joves Xiquets de Valls i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

A la primera ronda, com és bastant habitual en els Castellers de Vilafranca quan fem aquest castell, vam sortir de 3 de 9 amb folre i agulla. Ens apuntàvem el tercer de la temporada. Ens tornava a tocar, i en segona ronda, vam muntar molt segurs el peu de la que havia de ser la setena torre de 9 amb folre i manilles de la temporada, però, com que va sortir algun imprevist, la vam haver de baixar. El Toni Bach, sense temps de pensar-nos-ho, anuncia el canvi de castell. Tots a punt, cassoleta col·locada, i concentrats. Sonaven gralles i el pom de dalt anava enlairant-se pis a pis. Així fins que els vuit pisos es van anar aixecant per sota seguint les ordres del cap de pinyes, l'Arnau Cobo, que era l'encarregat de cantar el castell.

Un pèl tremolós però amb molta seguretat, vam descarregar el primer 3 de 8 aixecat per sota de la història dels verds. Ja podem dir que aquest cromó el tenim. Era un dels castells pendents i el cap de colla se l'havia marcat com a objectiu en la presentació de la candidatura. Va ser força mogut i va tenir un tremolí que no es va perdre en cap moment, però hi teníem confiança i l'havíem assajat molt, i això ens va permetre descarregar-lo sense problemes. En tercera ronda, vam descarregar el 4 de 9 amb folre, castell que ens servia a cada actuació per preparar el 4 de 10 que volíem intentar dues setmanes després a casa nostra. Per últim, a la ronda de pilars, vam tancar l'actuació amb el pilar de 7 amb folre. Esperem poder seguir fent història en aquesta plaça del Baix Penedès.

Repetint el tres per sota

20 d'agost

Festa Major de Gràcia, plaça de Rius
i Taulet, Barcelona

3d9f, 3d8s, 4d9f, Pd7f i 8Pd4

Junt amb els Castellers de la Vila de
Gràcia i els Xiquets de Reus

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Plaça petita, castells grans

27 d'agost

Festa Major del Catllar, plaça de la
Vila, El Catllar

3d9fa, Td9fm, 4d9f i Pd8fm

Junt amb la Colla Jove Xiquets
de Tarragona i la Colla Vella dels
Xiquets de Valls

Fotos: Toni Solé

Arnau Mañé

«No farem el 3 de 10»

Arnau Mañé

28 d'agost

Festa Major de l'Arboç, carrer Major, l'Arboç
**Pd4, Td9fm, id 3d10fm, 3d10fm, 4d9f,
Pd8fm i 10Pd4**

Junt amb els Minyons de l'Arboç, la Colla
Vella dels Xiquets de Valls i la Colla Jove
Xiquets de Tarragona

«No el farem». «El de Vilanova ja el vam fer; no cal arriscar». «És una bogeria». Som a Sant Martí. Queden dos dies per Sant Fèlix. Anem a fer el 3 de 10 a l'Arboç. Durant l'esmorzar, l'Arnau Cobo avisa: «El farem». «Ja l'hem fet». «No és cap bogeria». Confiança i reticències a parts iguals. Botifarra, cansalada i vi (aigua, per als més professionals) també a parts iguals. L'ambient és especial. Fixeu-vos en les mirades i en les abraçades còmplices d'aquell que sap que alguna cosa s'està coent. «Hòstia, que es crema la xistorra!».

Sempre ens ha agradat la diada de l'Arboç; però avui és especial. Des de La Giralda veiem arribar els autocars. La sensació és de dia gran. En primera ronda descarreguem una torre de 9 de manual. Una altra, conscients de l'objectiu. A la pinya del segon castell, el 3 de 10, hi ha moltes cares conegudes. Vilafranquins i penedessencs que han vingut expressament a donar un cop de mà i fotre un cop de puny a la taula. Cares de confiança en pujar. Cares d'incertesa en desmuntar l'intent. «Hi tornem, eh? Ningú marxa!». I ara sí: 3 de 10 descarregat amb el cor. Comprovar que, com intuïem, a l'Arboç aquest castell hi queda bé. I ja em perdonareu, però del 4 de 9 amb folre, només en recordo pensar: «És una diada gran; ara toca pilar de 8». Sant Quintí marca la temporada, Vilanova la catapulta i l'Arboç es converteix en el punt d'inflexió que ens fa guanyar el Concurs.

Per cert, el mateix que deia allò de «no el farem» és el mateix que ara ja desisteix: «Escolto els objectius castellers per al 2017 i no em sorprèn res. Després del 3 de 10 a l'Arboç, ja m'ho crec tot». Doncs això. Amén.

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Foto: Dani Soler

Foto: Dani Soler

Foto: Dani Soler

Foto: Marta Fuentes

Arrencada distesa

29 d'agost

Festa Major, vigília de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

5d7 i 4d7a a la cercavila, Pd4, 3d9f, 4d8a, Td8f i Pd6

Junt amb els Xicots de Vilafranca

Foto: Marta Fuentes

Foto: Cuqui Riusó

Foto: Cuqui Riusó

Foto: Fèlix Miró

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

En temps afegit

Marc Izquierdo

30 d'agost

Festa Major, Diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

Pd4, 3d10fm, i 4d10fm, id 3d9fa, 3d9fa, 4d10fm (c), pd8fm

Junt amb la Colla Vella dels Xiquets de Valls, la Colla Joves Xiquets de Valls i els Minyons de Terrassa

Una experiència única, viure la diada de Sant Fèlix 2016 sent administrador. Són les 7 del matí i sóc a matinades. Feia anys que no hi anava. La gent ja em pregunta: «Marc, la diada anirà bé?»; «l'entrada de les colles funcionarà?, i els canvis?»; «serà la millor diada de la història?»; «farem el 3 i el 4 de 10?».

Estic molt nerviós però molt optimista. Sóc a la plaça de la Vila, «Toc de castells» i matinades acabades. Em vesteixo de verd i cap a ofici. Els nervis em mengen per dins. Acaba l'ofici, passada dels balls per l'Ajuntament i entren les colles. Miro el Jordi Bertran (cap de plaça) i em diu: «Tot ok!».

Són les 12.20 h i totes les colles som a plaça. El cap de colla dels Minyons, l'Albert, em pregunta: «Marc, ja?». Des del balcó li dic: «Endavant!». Comença el millor Sant Fèlix de tota la història. Primera ronda: 3 de 10 amb folre i manilles carregat, 3 de 10 amb folre i manilles i torre de 9 amb folre i manilles. Ens toca, som-hi! Em trec les espadenyes i baixo les escales de l'Ajuntament acompanyat del David Tudela. Sóc a lloc i em concentro. Sonen les gralles del 3 de 10 amb folre i manilles. Al folre, el castell està molt parat; a les manilles hi ha algun canvi de peu, però tot està

Foto: Toni Solé

controlat. El tronc, una mica treballat, però amb solvència per descarregar-lo. Ja tenim el primer castell a la butxaca. No podíem començar millor la diada!

Pujo al balcó i tot són felicitacions. Segona ronda: 5 de 9 amb folre, 4 de 9 sense folre, 4 de 9 sense folre carregat. Toca el repte en majúscules de la diada: descarregar el 4 de 10 amb folre i manilles. Tornem a baixar per les escales on hi ha una xerrada de l'Arnau per a la gent del folre i les manilles: Ànims i tranquil·litat!. Folre col·locat i les sensacions no són bones: massa obert i poc estable. La tècnica desmunta el peu. Hi tornem. Ara sembla que està més ben lligat, però no para quiet. Sonen gralles i a mesura que va pujant es va obrint. El tronc treballa al màxim i, amb setens col·locats, cedeix l'estructura. Perdem ronda. Tot són dubtes i nervis, però hi ha rondes per tornar-hi. Tercera ronda: Torre de 9 amb folre i manilles, peu enfonsat de 4 de 10 amb folre i manilles i 5 de 9 amb folre. És el nostre torn i encarem una de les joies que tenim: el 3 de 9 amb folre i agulla. El castell no va del tot bé i la canalla el desmunta. Perdem ronda.

Rondes de repetició. Derbi, Vilafranca versus Vella. Competitivitat màxima. 4 de 9 amb folre i agulla rosat. Contestem amb el 3 de 9 amb folre i agulla i el descarreguem, ara sí. Castell, fins aquell moment, exclusiu verd.

Última ronda. 16.15 h. Hora que quedarà a totes les fotografies del primer 4 de 10 amb folre i manilles carregat dels Castellers de Vilafranca. El castell puja deformat però el carreguem al límit, per collons! Pujo al balcó, eufòria i sentiments a flor de pell.

Ronda de pilars. Pilar de 8 amb folre i manilles descarregat. Acabem de fer la millor actuació de Sant Fèlix 2016.

Finalitza la diada. Alegria, eufòria, orgull verd i gloriós Sant Fèlix.

Foto: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Sant Ramon calmat

31 d'agost
Festa Major, Diada de Sant Ramon,
plaça de la Vila, Vilafranca del Pe-
nedès
3d9f, 4d8a, Td8f i Pd5
Junt amb els Xicots de Vilafranca

Foto: Felix Mió

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

A punt, castellers!

11 de setembre

Diada Nacional, al Born Centre Cultural i
Memòria, Barcelona

Pd4, Td8f, 3d9f, 4d8a, Pd7 i 4Pd4

Plaça del Fossar de les Moreres, Barcelona

Pd6

Mobilització de l'Onze de Setembre, Arc de
Triomf, Barcelona

Td8f, 3d8 i 2Pd5

Fotos: Toni Solé

GRILL BRODATS

- ✓ Tot tipus de roba per a balls de Festa Major
- ✓ Roba castellera: camises, pantalons, faixes i mocadors
- ✓ Brodat d'escuts i logos
- ✓ Roba escolar

c/ Consellers, 15 · Tel. i fax 93 892 20 33
08720 VILAFRANCA DEL Penedès
brodatsgrill@gmail.com

Entremig de vinyes al cor del Penedès

**La millor tendència:
la senzillesa i l'elegància.
Cada celebració serà única
i inoblidable**

Masia La Torre del Gall

c/ de la Torre del Gall, s/n · Sant Cugat Sesgarrigues · Alt Penedès
T. 93 899 20 03 · www.latorredegall.com · anna@latorredegall.com

**ESPORTS
PRIETO**

Carretera · Muntanya
Recanvis · Accessoris
Taller de reparació

Mai pedalaràs sol!

**DESCOMpte
ESPECIAL**

PER ALS SOCIS DELS
CASTELLERS DE
VILAFRANCA

Rambla Castells, 86 · Tel. 93 893 59 03 · 08800 Vilanova i la Geltrú
esportsprieto@gmail.com · www.esportsprieto.es

Tarragona de 10

Nil Solà

18 de setembre

Diada de Santa Tecla, Festa Major de Tarragona, plaça de la Font, Tarragona
3d10fm, 3d9fa, Td9fm i Pd8fm

Junt amb els Xiquets de Tarragona, la Colla Jove Xiquets de Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Mitjans de setembre i tornem a la feina. Arribem a Santa Tecla després d'un bon Sant Fèlix i d'unes vacances merescudes. Ens plantem a Tarragona sense haver perdut les bones sensacions que per Festa Major ens van portar a coronar els dos castells de deu, però que alhora ens van deixar un regust agredolç en no poder descarregar el 4 de 10 amb folre i manilles i demostrar la feina feta a assaig.

Sortim de 3 de 10 amb folre i manilles. Hi ha tanta confiança en aquest castell que, tot i el poc peu, alguns problemes en el muntatge de les manilles i un tronc que no acaba de trobar la posició més còmoda, descarreguem el quart 3 de 10 de la temporada. És el primer castell de deu descarregat a Tarragona. Una fita impensable fa pocs anys.

Segona ronda i, després que la Vella «només» hagi carregat el 3 de 10, no podem afluixar. Toca tirar aquell castell tan nostre i que tantes alegries ens ha donat: el 3 de 9 amb folre i agulla. És descarrega amb solvència i demostra un cop més que li tenim la mida presa.

Lavors arriba el moment de la gran decisió: ser fidels al que s'havia anunciat i fer la torre de 9 amb folre i manilles o atrevir-nos a tirar la torre de 8 sense folre? Personalment crec que era una bona ocasió per intentar-la, ja que estàvem fent una bona diada i acabar-la amb una torre de 8 hauria suposat clavar un cop de puny sobre la taula de cara al concurs. Les proves a assaig havien estat boníssimes i descarregar-la ens hauria permès afrontar-la amb molta més confiança al cap de poques setmanes a la TAP. Crec que la gran majoria de la colla pensava com jo, i és que, qui no té ganes de descarregar la torre de 8 sense folre? Això sí, no ens podíem permetre una caiguda de la torre a dues setmanes del concurs. Finalment, pensant més amb el cap que amb el cor, la tècnica decideix tirar la torre de 9, cosa que en un principi ens desinfla a molts, però que, vist en perspectiva, va ser la millor decisió.

Ja ens estàvem preparant per fer el pilar de 8 amb folre i manilles, quan va arribar la sorpresa de la jornada: la Vella intentava el 4 de 10 amb folre i manilles. El va carregar sense patir excessivament, i se'ls va enfonsar quan estaven baixant setens. Tot i que no el van poder descarregar, per com va anar, tots sabem que tard o d'hora el descarregarien.

Acabàvem la diada amb el pilar de 8 i amb la sensació que encara teníem molta feina a fer. Per si encara algú en tenia dubtes, es va demostrar que aquest any sí, al concurs es competiria.

I a nosaltres ens agrada competir.

Foto: Fèlix Mñó

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Fotos: Toni Solé

Festa Major del Prat de Llobregat

24 de setembre

Festa Major del Prat de Llobregat, plaça de la Vila, El Prat de Llobregat

3d9f, 4d9f, 3d8a, Pd6 i Vd5

Junt amb els Castellers del Prat de Llobregat, els Capgrossos de Mataró i els Castellers de Cornellà

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Nova plaça de gamma extra

25 de setembre

Diada de Sant Miquel, plaça de la Constitució, Vilafranca del Penedès

Td9fm, 3d9f, 4d9f, Pd6 i 8Pd4

Junt amb la Colla Jove de Castellers de Sitges i els Moixiganguers d'Igualada

Fotos: Dani Soler

De prop i de lluny

2 d'octubre
XXVI Concurs de Castells de Tarragona, Tarraco
Arena Plaça, Tarragona
3d10fm, Td8 c, 4d10fm, Td8 c i Pd5+10Pd4
Junt amb 11 colles més

El Concurs de Tarragona sempre regala una quantitat infinita de sensacions a tothom que hi pren part. De prop, a l'arena com a casteller, o de lluny, a la grada com a públic o com a periodista, es viuen emocions de tota mena: tensió, nerviosisme, alegria, tristesa, decepció, eufòria... En només unes hores milers de persones passen per aquests estats d'ànim, i per molts d'altres.

Foto: Filina i Joan Figueras

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Des de l'arena

David Tudela

Em dirigeixo a la TAP després de fer un bon esmorzar amb els companys en un bar del nucli antic de Tarragona. M'he endarrerit lleugerament i això ha fet que arribi a la plaça just després que la colla hagi entrat, cosa que m'emprenya, i molt. Mai m'havia perdut el moment d'espera al túnel que em recorda tant la pel·lícula *Gladiator*, just abans que els gladiadors saltin a l'arena amb el públic esperonant-los. Aquest any, però, en Jou em diu que no hi ha hagut gaires xiulets quan hem entrat. Sembla que la campanya del fair play està funcionant... De moment.

Primera ronda: marcant diferències

El programa és clar, fa setmanes que el Toni va anunciar les intencions i els tres castells que portaríem. El castell de sortida és el 3 de 10 amb folre i manilles. Qui ho hauria dit tan sols un any abans que sortíem en un Concurs de 3 de 10! El castell puja ferm i es treballa la descarregada, però res fora del normal. El bagatge dels quatre 3 de 10 que havíem descarregat durant la temporada es nota en la confiança de tots. Eufòria al rotllo, cridòria a la grada: 2.450 punts al sarró i clara demostració d'intencions.

Segona ronda: els castells, una ciència inexacta

Si hi ha algun castell que demostra la teoria que els castells són una ciència inexacta, és la torre de 8. Ens disposem a fer l'intent després d'haver-la descarregat a l'assaig i amb una feina executada notablement durant tota la temporada. El castell puja controlat i se supera el moment crític, la passada de l'enxaneta, però es trenca quan aquesta ja estava baixant a l'altura de quarts. Llàstima! Les sensacions a la pinya eren bones i es barreja un ambient de sorpresa i ràbia. Les calculadores cremen perquè aquest contratemps no estava previst, però nosaltres no ho hem dit tot, ja estem pensant en la tercera ronda.

Tercera ronda: ens agrada competir

Som en aquell punt de la competició en què tant ens agrada moure'ns. Som conscients que descarregar el 4 de 10 amb folre i manilles gairebé sentenciaria el Concurs i això fa que les cares de concentració siguin dignes del moment. Al folre ens sentim còmodes i fermes, el peu és una roca, com sempre, i les manilles treballen amb confiança en veure que als pisos inferiors avui hem quedat molt ben lligats. En un «quatre» i no res el castell es descarrega. Si amb el 3 de 10 hi havia eufòria, amb el 4 de 10 esclata la bogeria. Alguns ploren, altres riuen i uns altres salten per culpa dels nervis, com en Torreño, deixant de banda el «Jo, com pateixo» pel «Jo, com gaudeixo». Acabem de fer història: descarreguem el nostre primer 4 de 10 amb folre i manilles i ens convertim en la primera colla en la història que descarrega dos castells de 10 al Camp de Tarragona. Com ens agrada competir!, està al nostre ADN.

Quarta i cinquena rondes: Déjà vu

Tornem a intentar la torre de 8 en quarta ronda. Si la descarreguem, acabarem de tancar matemàticament les possibilitats de victòria de la colla rival. Amb una execució i un final molt similar a l'intent anterior, vivim el primer *déjà vu*; això sí, amb la sensació que possiblement aquest hauria arribat més lluny si haguéssim tingut més forces. Ho hem donat tot, la feina està feta i decidim renunciar a la cinquena ronda. Som conscients que, si els rivals ens volen guanyar, hauran de fregar l'excel·lència amb l'intent anunciat del 3 de 9, el mite. Potser peco d'excés de confiança, però em fa la sensació que el Concurs és al sarró. No puc amagar que estic nerviós, però la meua part racional em diu que torno a viure un altre *déjà vu*, el mateix que he viscut molts anys en un Concurs a l'última ronda. El castell no arriba ni a carregar-se i automàticament ens convertim en els guanyadors. Ara sí, ja podem treure les camises amb les onze estrelles brodades, mentre el cap de colla aixeca el títol de campions una vegada més.

Foto: Fèlix Miró

Des de la grada

Josep Torrenço

Al contrari que el David, sóc dels que esmorza poc. Aquell dia arribo molt aviat a Tarragona i saludo amics i coneguts pels voltants de la TAP. Gent que em desitja sort, però ahora em recorda que avui hi ha un rival que arriba molt fort i que vol destronar els verds. Res que no sàpiga, penso. En alguns d'ells detecto les ganes que això es faci realitat. Res que no m'esperí, penso.

La zona de premsa és al tercer pis. Ens situen en un dels extrems que queda delimitat per la zona VIP. De seguida comprovo que la colla no és tan a prop com fa dos anys. En aquell sector som pocs periodistes acreditats i la majoria me'ls trobo gairebé cada setmana per les places. Es pot dir que estem en família, però no ho som. Estan vinculats a algunes colles i fins i tot n'hi ha un que vesteix samarreta de la principal colla rival.

Durant tot el Concurs intercanviem opinions, o fem alguna broma, però també hi ha mirades que parlen per si mateixes. Com quan es descarrega l'impecable 3 de 10 en primera ronda per escalfar motors. És el primer castell de deu que es descarrega en un Concurs, però, de moment, hi ha calma i serenor perquè això es preveu llarg.

Toca anar de cara a la torre de 8, per la qual sento una especial devoció: l'expectativa que es crea al voltant d'aquest monstre, els primers compassos, aquell silenci, l'incert desenllaç per la seva feblesa ... tot plegat la dota d'una litúrgia especial cada vegada que la veig intentar i això la converteix en un dels castells més mítics que he vist. El fet d'haver-la descarregat pocs dies abans en un assaig a mi no m'omple especialment de confiança ni em provoca gaire eufòria. De la mateixa manera que, si aquell dimecres anterior només s'hagués carregat, no dubtaria de les possibilitats de completar-la, com ja hem demostrat en diverses ocasions. Al Concurs es corona però no se supera la sortida de la canalla. Es trenca i cau. Fa mal.

Primers intercanvis de mirades amb els companys de la premsa, són ells els primers a buscar-les. (Sembla que) volen veure'ns patir. Primers amunts i avalls pels passadissos. Jo, com pateixo!

Al cap d'una estona, en un grup de Whatsapp de la colla, pregunto per la gent, per si tots estem bé després de la caiguda. Contesta el Joan Mestres i diu que sí, i que ara toca el 4 de 10 «i el descarregarem!». Em quedo llegint aquelles paraules i res. No reaccio a aquell optimisme. Aquelles paraules no em convencen. I és que no veig les cares de la gent, no noto sensacions... i menys després de la torre fallida. Des de la meua posició a la plaça tot queda lluny. Arriba el moment del 4 de 10. Ja fa dies que tothom subratlla la importància de descarregar els dos castells de deu per guanyar. Com si fos fàcil. Durant l'espera el cap et traeix i de seguida et vénen les imatges de Sant Fèlix o de la prova que s'esfondra a la plaça de la Constitució.

És un moment de molta tensió des de la distància. Vols que es tanqui la pinya i que tot comenci, que el castell es posi de la nostra part. Però i tant. I tant si s'hi posa! És una roca, com diu el David. No es mou, no el veus patir, està controlat. No me l'havia imaginat així, no m'ho esperava. I és quan els sisens baixen que m'ho començo a creure.

I ara, m'importa un rave tot! La tensió es converteix en alegria, en eufòria, en alleujament. Si heu vist el famós vídeo, al costat del Pep Ribes, no cal que us descrigui aquells instants. Tothom està igual al sector vilafranquí. Impressionant. És un dels millors moments que he viscut mai, i, literalment, sense paraules! Més tard s'anuncia una altra torre de 8 que busca una sentència definitiva per guanyar el Concurs, però acaba amb la mateixa condemna que abans. És una llàstima perquè no feia justícia a l'esforç i perseverança que s'ha dedicat a aquest castell. És un monstre que injustament i incomprensiblement està infravalorat a la taula de punts.

S'acaba aquí. La colla renuncia a la cinquena ronda, i, després d'un bon intent de 3 de 9, cau amb tots els honors una Colla Vella valenta i lluitadora, com durant tot l'any; però aquell dia no el va tenir de cara. I la colla guanya, una altra vegada més, merescudament.

L'atmosfera inhòspita incapaç de reconèixer els mèrits del guanyador contrasta molt amb l'orgull de veure, des de la barrera, com la colla ha sabut competir en tots els nivells, especialment per les mostres de respecte i d'admiració cap a aquells que també volien veure's al capdamunt de tot a la Tàrraco Arena. Tornem a vèncer, a ampliar la llegenda de la colla als concursos... I ja en van onze!

Fotos: Toni Solé

Foto: Dani Soler

Foto: Dani Soler

Foto: Filina't-Anna Moradell

Foto: Toni Solé

Tres de nou a Montserrat

16 d'octubre
Romeria de Montserrat, plaça del
Monestir, Montserrat
Td8f, 3d9f, 4d8 i 6Pd4

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Manilles patrimonials

22 d'octubre

Diada del Patromoni, plaça del Cap de la Vila, Sitges

Pd4, 3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd7f i 5Pd4

Junt amb la Colla Jove dels Castellers de Sitges, els Castellers de Cornellà, els Matossers de Molins de Rei i el Castellers de les Roquetes

Fotos: Toni Solé

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Totes les sensacions d'una diada

Pere Bolet

1 de novembre

Diada de Tots Sants, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

Pd4, 3d10fm, 3d9fa, 4d9, Pd8fm i 3Pd5 + 9Pd4 + 1Pd4 c

Junt amb els Xiquets de Tarragona, els Castellers de Sants i els Capgrossos de Mataró

Trobareu més informació:
www.castellersdevilafranca.cat

Foto: Toni Solé

«Però esteu contents o no?». Aquesta és molt probablement la pregunta més repetida després de la diada de Tots Sants. Tant li podien fer a un casteller que amb entusiasme vocal però no facial explicava «hem descarregat el 3 de 10 i el 4 net!», com a aquell que mig enrabiat diu «no hem pogut fer el 4 de 10». Cadascú tenia part de raó segons punts de vista molt diferents. Aquesta sensació ambivalent és més o menys recurrent i la colla la coneix bé (i, en altres nivells, també l'han viscuda altres colles). Et ve a sobre quan fas grans gestes en una diada, però no assoleixes tots els objectius. Fas una diada grandiosa, però no la diada desitjada. Alguns la volen celebrar, però alguna cosa a l'ambient els limita; d'altres estan fastiguejats, però tampoc es volen resignar a menystenir els grans castells. Aquesta sensació un xic incòmoda l'accentua la muntanya russa de sensacions de la diada mateixa. Descarregar un 3 de 10 sempre et fa pujar l'adrenalina ben amunt; però després ensopagues amb el 4 de 10 i l'humor baixa del tot. En un «allioli» de resignació i orgull treus un 3 de 9 amb l'agulla (que mai valoraràs prou això de fer-lo en moments així) i acabes amb un 4 de 9 net espatarrant, que et torna la diada al nivell que es mereix... i t'assenyala el camí futur. El pilar de 8 no falla. Aquests pilars són valuosíssims, com hem après al llarg de la temporada, per si algú en dubtava. Cada trànsit de l'eufòria a la decepció i de la decepció un altre cop a l'eufòria, i al final en una llarga diada, i al final de nou mesos de castells, t'esgota. És ben cert que al final aquest esgotament et manipula la consciència. Surts de la plaça de la Vila confós, però, quan van passant les hores i les converses, la teràpia col·lectiva posa les coses al seu lloc. El mèrit dels castells de la jornada es posen en un context més ampli. I, comptat i debatut, sempre surt algú que apunta que, si ja ho deixéssim tot fet, l'any següent no tindria tanta gràcia (frase pietosa). «Per gràcia, deixa anar un altre, l'homenatge que hem fet al 4 de 10 del 1996: 20 anys de diferència, però clavadets, l'un i l'altre». Aleshores, per la pregunta «però esteu contents o no?», trobaríem moltes versions diferents. Val a dir que t'influeix el qui pregunta. No és el mateix que ho digui un espavilat aficionat vilafraquí que un al·lucinat principiant de la zona no tradicional que tens convidat a casa per dinar. Sigui com sigui, cal apuntar una altra qüestió que es respon sola: quina és l'única colla que pot fer la tercera millor actuació de la història en aquell moment i no saber si ha d'estar contenta? Els Castellers de Vilafranca i cap altra, sens dubte. Així doncs, no cal donar-hi tantes voltes.

Foto: Dani Soler

Foto: Félix Miró
Foto: Dani Soler

MASTINELL

CAVA & HOTEL

Innovació, creativitat i tradició

Ctra.de Vilafranca a Sant Martí Sarroca km 0,5

08720 Barcelona (A 35 min. del Aeropuerto de Barcelona-El Prat)

RESERVES 93 115 61 32

info@hotelmastinell.com
www.hotelmastinell.com

Registres per a la història

Foto: David Oliete

Aquest 2016 hem registrat nombrosos rècords que s'han de destacar. Entre d'altres, hem batut els rècords absoluts del món casteller quant a castells de 9, castells amb manilles, castells de gamma extra i castells de 10 en una temporada. Repassem les dades d'un any històric, que val la pena revisar amb calma per fer-se una idea dels fruits que va donar la feina de tota la temporada.

Resum de la temporada 2016

Castell	2016 CdV	Màxim històric x any CdV	Màxim històric x any totes les colles
7d8		4d (2015)	8d (CVG 2015)
Td8f	10d	19d (1998)	21d (CVXV 2010)
Pd7f	10d	16d (2007)	16d (CdV 2007)
5d8	2d	12d+1c (1997)	17d (MdT 1998 - CJXT 2015)
4d8a	5d	16d (2005-2008)	16d (CdV 2005 i 2008)
3d8a	4d	7d (2010)	7d (CdV 2010)
7d8a		1d (2015)	1d (CdV 2015)
5d8a		1d (2009-2010)	1d (CdV 2009 i 2010)
4d9f	17d	17d (2016)	17d (CdV 2016)
3d9f	20d	21d (2015)	21d (CJXT 2014 - CdV 2015)
9d8 (1e.)		4d+1c (2014)	4d+1c (CdV 2014)
9d8 (3e.)		1d (2014)	9d (CJXT 2016)
3d8ps	2d	2d (2016)	2d+3c (CVXV 2001) - 2d (CdV 2016)
Td9fm	10d	10d (2015-2016)	10d (CdV 2015 i 2016)
Pd8fm	8d+1c	10d (2015)	10d (CdV 2015)
7d9f		1d (2012)	1d (CdV 2012)
5d9f		3d (2006)	7d (CJXT 2014)
4d9fa		3d (2000-2006-2010-2014)	6d+1c (CVXV 2015 i 2016)
3d9fa	7d	7d (2016)	7d (CdV 2016)
4d9	1d	2d (2012-2013)	3d (CVXV 2015 i 2016)
Td8	2c	2d (2011-2012)	2d (CdV 2011-2012)
3d10fm	6d	6d (2016)	6d (CdV 2016)
4d10fm	1d+1c	1d+1c (2016)	1d (MdT 2015 i 2016 - CdV 2016 - CVXV 2016)
Td9f		1c (2005-2011-2012)	1c (CdV 2005-2011-2012)
TOTAL	103d+4c		

Font: Pep Ribes

Rècord de castells de 9 en una sola temporada

76 (72 descarregats + 4 carregats)

Supera els 65 (61+4) que tenien els mateixos Castellers de Vilafranca el 2015.
Mai cap colla havia descarregat 72 castells de 9 en un any.

Rècord de castells de gamma extra (superiors al 9 de 8) en una sola temporada

37 (33 descarregats + 4 carregats)

Supera els 32 (28+4) que tenien els mateixos Castellers de Vilafranca el 2015.
Mai cap colla havia descarregat 33 castells de gamma extra en un any.

Rècord de castells amb manilles en una sola temporada

27 (25 descarregats + 2 carregats)

Torre de 9 amb folre i manilles: 10 de descarregades.
Pilar de 8 amb folre i manilles: 8 de descarregats + 1 de carregat.
3 de 10 amb folre i manilles: 6 de descarregats.
4 de 10 amb folre i manilles: 1 de descarregat + 1 de carregat.

Rècord de castells de 10 en una sola temporada

8 (7 descarregats + 1 carregat)

3 de 10 amb folre i manilles: 6.
4 de 10 amb folre i manilles: 2 (1+1).

Rècord d'actuacions amb castells de 9 i/o superiors en un sol any

28 actuacions

6 actuacions amb 1 castell de 9.
6 actuacions amb 2 castells de 9.
6 actuacions amb 3 castells de 9.
10 actuacions amb 4 castells de 9.
S'igualava el registre de 10 actuacions amb 4 castells de 9 del 2015.

Rècord d'actuacions amb castells de gamma extra

16 actuacions

5 actuacions amb 1 castell de gamma extra.
4 actuacions amb 2 castells de gamma extra.
2 actuacions amb 3 castells de gamma extra.
5 actuacions amb 4 castells de gamma extra.
Mai cap colla havia fet 5 diades amb 4 castells de gamma extra en un sol any.

Castells

- **Rècord de 4 de 9 amb folre:** 17 (supera els 15 que els mateixos Castellers de Vilafranca tenien de l'any 2012).
- **Iguala el rècord de torres de 9 amb folre i manilles:** 10 (les mateixes que la temporada 2015 dels mateixos Castellers de Vilafranca).
- **Rècord de 3 de 9 amb folre i agulla:** 7 (supera els 6 que els mateixos Castellers de Vilafranca tenien de l'any 2015).
- **Rècord de 3 de 10 amb folre i manilles:** 6 (supera els 4 que tenien els Minyons de Terrassa de l'any 2015).
- **Castell de gamma extra més aviat:** torre de 9 amb folre i manilles descarregada el 4 de juny a Sant Quintí de Mediona.
- **Castell de deu més aviat:** 3 de 10 amb folre i manilles, descarregat el 30 de juliol, a Vilanova i la Geltrú.

Actuacions del 2016 al top ten (10 millors) de les actuacions més completes (3 castells i pilar) de la història

Tots Sants: 4.

Sant Fèlix: 6.

Estructures castelleres que han fet CdV, CVXV, MdT, CJXT i CJXV

Del 7d8 en amunt

Dades a 1 de desembre del 2016

● Descarregat ● Carregat ● No realitzat

	CdV	CVXV	MdT	CJXT	CJXV
7d8	●	●	●	●	●
Td8f	●	●	●	●	●
Pd7f	●	●	●	●	●
5d8	●	●	●	●	●
4d8a	●	●	●	●	●
3d8a	●	●	●	●	●
4d9f	●	●	●	●	●
3d9f	●	●	●	●	●
7d8a	●	●	●	●	●
5d8a	●	●	●	●	●
9d8	●	●	●	●	●
3d8ps	●	●	●	●	●
Td9fm	●	●	●	●	●
Pd8fm	●	●	●	●	●
5d9f	●	●	●	●	●
7d9f	●	●	●	●	●
4d9fa	●	●	●	●	●
3d9fa	●	●	●	●	●
4d9	●	●	●	●	●
Td8	●	●	●	●	●
3d10fm	●	●	●	●	●
4d10fm	●	●	●	●	●
Td9f	●	●	●	●	●

Foto: Dani Seró

Font: Pep Ribes

Tots els castells de gamma extra de la temporada 2016

	COLLA	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	3d9fa	4d9	Td8	3d10fm	4d10fm	TOTAL
1	Castellers de Vilafranca	10d	8d + 1c	0	0	7d	1d	2c	6d	1d + 1c	33d + 4c
2	Vella dels Xiquets de Valls	1c	2d + 1c	3d + 1c	6d + 1c	0	3d	0	3d + 1c	1d + 2c	18d + 7c
3	Minyons de Terrassa	5d + 1c	3d	4d	0	2d	0	0	2d + 2c	1d	17d + 3c
4	Jove Xiquets de Tarragona	0	2d + 2c	7d	0	1d + 1c	0	0	1d	0	11d + 3c
5	Joves Xiquets de Valls	2d + 1c	0	2d + 1c	0	0	1c	0	0	0	4d + 3c
6	Castellers de Sants	4d	1d	1d	0	0	0	0	0	0	6d
7	Capgrossos de Mataró	1d + 1c	0	1c	0	0	0	0	0	0	1d + 2c
	TOTAL	22d + 4c	16d + 4c	17d + 3c	6d + 1c	10d + 1c	4d + 1c	2c	12d + 3c	3d + 3c	90d + 22c

Castells de 9 i superiors fets per les principals colles de gamma extra a la temporada 2016

	COLLA	4d9f	3d9f	9d8	3d8ps	TOTAL
1	Castellers de Vilafranca	17d	20d	0	2d	39d
2	Jove Xiquets de Tarragona	11d	10d + 1c	9d*	0	30d + 1c
3	Minyons de Terrassa	9d + 1c	16d	3d*	0	28d + 1c
4	Capgrossos de Mataró	6d	16d	1c*	0	22d + 1c
5	Vella dels Xiquets de Valls	6d	16d	0	0	22d
6	Castellers de Sants	6d	12d	0	0	18d
7	Joves Xiquets de Valls	4d + 1c	13d + 1c	0	0	17d + 2c
	TOTAL	59d + 2c	103d+2c	12d*+1c*	2d	176d + 5c

Dades de l'1 de gener al 21 de novembre del 2016

JA TÉ A PUNT EL SEU CELLER? VISITI LA NOSTRA BOTIGA ...

Desde 1975 al servei de la viticultura en:

- Instal·lacions i accessoris per al celler
- Recepció de verema
- Despalilladores - Estrujadores
- Bombes helicoidals
- Bombes peristàltiques
- Bombes de rodet flexible
- Bombes centrífugues
- Cintes transportadores
- Dipòsits en acer inoxidable
- Caldereria en acer inoxidable
- Premses neumàtiques
- Premses verticals
- Reparació de tot tipus de maquinària

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT DE PREMSES

WILLMES

MAGUSA
maquinaria vinícola

Pd. Ind. Domenys II, C/ Enologia 3-4.
08720 Vilfranca del Penedès, (Barcelona).
Tel.: (+34) 93 592 26 98
Fax.: (+34) 93 592 29 12

www.magusa.es

VINGUI A VEURE'NS I RECULLI EL NOSTRE CATÀLEG

Foto: Filma't - Joan Figueras

Invidia gloriae comes sit

Albert Mercadé

Al món casteller, com en tants altres, un sempre es mira l'altre des de la trinxera. És un món de pells fines, on tothom defensa el seu terreny i no és habitual lloar l'altre més d'allò que requereix l'amabilitat i la cortesia. Especialment entre aquells que, qui més qui menys, intentem competir. Avui, jo que sóc (molt) de la Jove de Tarragona, vull sortir una estoneta de la meva trinxera per explicar-vos perquè a mi m'agraden molt els verds.

Hi havia un escriptor anglès, que es deia Gilbert Chesterton, que defensava que podem estimar sense motius, però sempre admirem amb motius. I aquí van els meus. Per què m'agraden els verds?

1. Perquè jo entenc els castells com vosaltres. Si tombes una mica pel país t'adones que hi ha moltes maneres de fer, veure i entendre els castells. Totes respectables, però no totes coincidents. Per mi, els castells

són passió, són competitivitat, són voler fer sempre un castell més alt i més difícil que la colla del costat. Són preparar-te físicament tan bé com pugués per fer-ho. Són encara no haver superat un repte i ja tenir l'ull posat al proper. Són estimar la teva festa major com cap altra. Però també respectar les places històriques i anar-hi sempre amb tot. I crec que, en tot això, vosaltres, poques discrepàncies hi tindríeu.

2. Per com de difícil és «guanyar» sempre. «El futbol és un esport on juguen 11 contra 11 i sempre guanyen els alemanys.» Si Gary Lineker hagués estat casteller enlloc de futbolista, hauria dit que els castells són una cosa on juguen 500 contra 500 i sempre guanyen els verds. O gairebé sempre. Però si hi ha un dia que no guanyen, és perquè els altres han hagut de suar sang. I fer això tota la temporada, estimats, és molt difícil.

3. Per com de (més) difícil és, encara, sostenir-ho durant tants anys. Amb el sacrifici que això suposa. S'ha de tenir molta ambició. T'han d'agradar molt els castells. Has d'estimar-te molt els colors dels Castellers de Vilafranca per estar durant tants anys al peu del canó. Dilluns, dimecres, divendres, dissabtes, diumenges... i si el cap de colla et diu que toca formar dimarts... doncs dimarts! Setmana rere setmana. Plaça rere plaça. Estiu rere estiu. Creieu-me, és molt meritori.

4. Perquè, de moment, em temo que això seguirà així encara uns quants anys. Tot i que us prometo que servidor suarà de valent la camisa per intentar que siguin els mínims possibles. Mentrestant, però, toca admirar-vos i envejar-vos. Allò que deien en llatí: Invidia gloriae comes sit (l'enveja és companya de la glòria). I aquesta, indubtablement, és vostra.

INSTINT

Traçant un camí. Guiant-nos per l'instint.

Contacte · Contact

info@elsinstints.cat · www.elsinstints.cat

Organic Farming
Agricultura Ecològica

SIABIOSCA

BANYS
FONTANERIA
CLIMATITZACIÓ

CERÀMICA
IL·LUMINACIÓ
MATERIAL ELÈCTRIC

VILAFRANCA

64 El Figarot

SOLUCIONS PER A LA INDÚSTRIA I L'HABITATGE

VILANOVA

SITGES

MARTORELL

EL VENDRELL

Més nets i sense manilles

El resultat exuberant dels Castellers de Vilafranca el 2016 en els deu pisos, en menor mesura també de la Colla Vella dels Xiquets de Valls i dels Minyons de Terrassa, i amb el complement remarcable de la Colla Jove Xiquets de Tarragona, propicia el debat sobre el valor real del guarisme màgic del món casteller.

Josep Almirall

Estan ben situats a la taula de puntuació del Concurs de Castells de Tarragona el 3 i 4 de 10 en relació amb el 4 de 9 net i la torre de 8 neta? Quin nivell de dificultat han de superar els Castellers vilafranquins, la Vella, els Minyons, la Jove i també la Colla Joves Xiquets de Valls, quan afronten aquests dos àmbits tan diferents de la castellística -els castells nets i els grans castells amb manilles-, sigui a plaça o al pati d'assaig? La resposta ha de sortir d'aquestes colles, especialment de les tres davanteres que han pogut culminar amb èxit tots dos registres.

Dificultat diferent

A priori, el que sembla clar és que som davant de dificultats diferents, que no es poden posar, així a la babalà, dins del mateix sac. Una, la dels castells nets, és la dificultat de dur el nivell tècnic d'un grup de castellers, més o menys reduït, a la màxima expressió de l'excel·lència. Això comporta la

dificultat afegida de poder disposar d'aquest grup d'escollits que, a més de tenir les condicions físiques i de mentalitat adequades, també s'ha de poder comprometre a un nivell d'assaig d'estructures i entrenament físic equiparable a qualsevol pràctica professional remunerada d'un esport exigent. L'altra dificultat, la dels castells de deu, que salvant les distàncies és comparable a la de la resta de castells amb manilles, és la de poder disposar d'un grup ingent de castellers a la colla que permeti dissenyar amb garanties la base de la construcció. Això vol dir que fer un castell de deu pisos és situar un castell de nou «allí dalt», com s'ha dit alguna vegada de manera poc reflexionada? Absolutament no. La dificultat dels castells amb manilles radica, precisament, en l'efectivitat de les manilles, i a tenir èxit a l'hora de poder-les situar damunt d'un folre que ha de ser físicament solvent. Cal, doncs, que la colla disposi d'una segona línia de

Quatre de 9 descarregat a la diada de Tots Sants del 2016. Foto: Toni Solé

Torre de 9 amb folre carregada per Tots Sants del 2011. Foto: Toni Solé

«La situació actual de la torre de 9 sense manilles a la taula de puntuacions del Concurs és un dels despropòsits més evidents del certamen tarragoní: només carregada, que és el sostre actual d'aquest castell i del món casteller, val menys que el 3 i el 4 de 10 descarregats»

castellers amb un nivell tècnic alt, però no necessàriament d'excel·lència, compromès també amb un nivell exigent d'assaig i a assolir una forma física competent. Per descomptat, els castellers de tronc d'un castell amb manilles han de ser castellers de primer nivell, alguns dels quals hauran de poder ser capaços d'oferir un plus de qualitat, que no es requereix tant quan es tracta de castells folrats bàsics.

Personalment, i tenint molt en compte les particularitats anteriors, m'inclino a pensar que els castells nets tenen un grau de dificultat lleugerament superior als grans castells amb manilles. Crec que assolir l'excel·lència tècnica que fa possible un castell al qual, en realitat, se li incorpora un pis nou perquè ha quedat exempt de reforç en retirar-li el folre, és superior a la dificultat de fer-lo créixer un pis més incorporant-hi un reforç -recordem aquella explicació teòrica sobre els castells nets: per fer-los, t'has d'inventar un pis-. I crec que l'estadística demostra aquesta apreciació. Fins i tot si ens fixem en algun resultat que pot semblar contradictori. La Joves de Valls, per exemple, ha carregat aquest 2016 el 4 de 9 net i ha fet dos intents infructuosos de 3 de 10; però el cert és que la colla del carrer d'en Gassó ha estat a prop de l'excel·lència tècnica i, en canvi, no ha disposat de la massa humana a l'assaig i a plaça per poder treballar el tronc del tres damunt les manilles. A l'altre extrem, que sí que confirmaria la meua apreciació, hi trobem els Minyons que, després d'haver hagut de redissenyar substancialment els castells bàsics de nou a l'inici del 2016, en «quatre dies» han aconseguit resultats òptims en el 3 i el 4 de 10. En canvi, els malves han tornat a ensopegar amb una torre de 8 neta que encara no n'ha tingut prou amb la feina feta els anys anteriors. També veiem com la Jove de Tarragona, que ha pensat en el 4 de 9 net només a l'assaig, sí que ha pogut acabar de vèncer el 3 de 10, i això que s'ha tornat a mostrar lluny de la torre de 9, el castell que dona el bagatge necessari per dominar les manilles en els castells de deu. Com s'ha dit aquests últims anys, l'èxit en els castells de màxima dificultat és qüestió moltes vegades de detalls, però crec que els detalls en els castells nets com la torre i el quatre són detalls molt més transcendents.

4 de 10 sense manilles

Sigui com sigui, sembla que encara no hem consolidat el sostre casteller i, en aquest sentit, el futur immediat podria estar marcat per la simbiosi del 4 de 10 i el 4 de 9 net. La temporada 2015, la Colla Vella ja va aprofitar el seu domini amb el quatre net per experimentar amb el 4 de 10 sense manilles que, simplificant, seria posar el castell net damunt d'un folre, i, aquest 2017, sense les «emergències» d'haver de guanyar el Concurs i amb el bagatge dels tres quatre nets del 2016, és possible que hi torni. Com també sembla que encararan el repte els verds, després d'haver descarregat el 2016 un gran quatre net per Tots Sants, i d'haver assolit els deu pisos en l'estructura de quatre. En realitat, el camí dels castells de deu sense manilles ja el van obrir el 2005 els Castellers de Vilafranca, quan es van atrevir a treure aquesta superestructura de la torre de nou, tot i no haver descarregat encara la torre de vuit neta. Dit de passada, considero que la situació actual de la torre de nou sense manilles a la taula de puntuacions del Concurs és un dels despropòsits més evidents del certamen tarragoní: només carregada, que és el sostre actual d'aquest castell i del món casteller, val menys que el 3 i el 4 de 10 descarregats, i també -a això ja hi veig més lògica- que la torre de 8 neta descarregada. Seguint la mateixa regla de tres, és possible que el futur 4 de 10 sense manilles només carregat se situï al Concurs per sota del 3 i del 4 de 10 descarregats, i també -i en aquest cas igualment amb més lògica- per sota del 4 de 9 net descarregat. Arribat en aquest punt, no puc evitar de preguntar-me si el 4 de 10 sense manilles serà situat per sobre o per sota de la torre de nou sense manilles. Jo diria que hauria d'anar immediatament per sota, però sospito que no serà així. Per acabar, el 3 de 9 net. Fins ara n'hem vist dos intents on els dosos s'han pogut situar a lloc: el que va tirar l'Esclassans el 2005 i el que ha tirat l'Urbano el 2016. M'imagino que aquest 2017 serà present als patis d'assaig. De moment, però, és un castell impossible que no sabem si acabarà sent realitat. Difícil. Recomano llegir una entrevista de Jordi Suriñach al Lluís Esclassans, publicada el 2013 al CdeCastells.

JOUNOU, SA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
93 890 03 03

SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
93 814 22 64

JOUMÓVIL, SA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
93 890 45 83

SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
93 814 54 14

PENEDESCAR, SA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
93 817 34 84

SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
93 814 34 04

HONDA

STYL AUTO, SA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
93 817 01 03

SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
93 814 22 46

SAAB

JOUNOU, SA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
93 890 03 03

SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
93 814 22 64

www.jounou.com

OFIMA
Vilafranca, S.L.

INFORMÀTICA - OFIMÀTICA
MOBILIARI i MATERIAL D'OFICINA

DEVELOP

Distribuïdors Oficials i Servei Tècnic

hp Partner First
Business Partner

brother
Quality Center
Distribuïdors Oficials

C/ SANT PERE, 148
C/ MESTRE RECASENS, 3

TEL: 93.890.39.66
TEL: 93.890.34.43

Vilafranca del Penedès

www.ofima.cat

Hi som!

Foto: Francesc Carbó

Ara fa un any, amb el clam final del nostre programa: Som-hi!, us proposàvem seguir enfortint els quatre pilars que ens han portat a liderar el món casteller els darrers 22 anys: compromís, actitud, innovació i comunicació.

Toni Bach

Quatre pilars

Aquest **compromís** no ha decaïgut. Hem passat una temporada en què tant els més joves com els veterans heu continuat al peu del canó afrontant tots els reptes proposats:

- Assistir a tres dies d'assaig setmanals des del començament d'una temporada de vuit mesos.
- Seguir les propostes de l'Àrea de Rendiment i Salut (ARIS).
- Fer la torre de 9 amb folre i manilles a Sant Quintí de Mediona a principis de juny.
- Fer el 3 de 10 amb folre i manilles més aviat que mai a Vilanova i la Geltrú.
- Fer el 3 de 10 amb folre i manilles a l'Arboç un dia abans de Festa Major.
- Afrontar per Sant Fèlix, a un quart de cinc de la tarda, un 4 de 10 amb folre i manilles després d'haver caigut en un primer intent i quan totes les colles havien finalitzat els seus castells.
- Completar 7 castells de deu en una temporada.

- Portar a plaça el 4 de 9 «net» amb tres canvis a terços, tres canvis a quarts i dos canvis a quintes respecte dels altres que havíem descarregat, sisens i pom de dalt a part, evidentment.

El treball fet i el resultat obtingut en aquest castell simbolitza el que volem aconseguir en el futur: tenir molta gent compromesa i preparada. En d'altres escrits d'aquest número de *EL FIGAROT* trobareu el treball que s'ha fet en el peu, el folre i les manilles.

Més important que aquest compromís és l'**actitud** amb què el portem a terme. Tots hem continuat tenint ganes de fer castells i ens ho hem passat bé fent-los. Hem prioritzat l'interès de la colla per damunt del propi. M'ha agradat veure veterans aconsellant els joves que han passat a ocupar els seus llocs en els castells. Els que han deixat càrrecs i llocs de responsabilitat continuen amb ganes com els que més. Hem continuat sent un bloc granític que empeny cap a la mateixa direcció. Hem estat conseqüents amb el lema: «hereus de la plaça més casteller».

Això ens ha fet fàcil aportar alguna cosa més que ens permetés de continuar mantenint-nos al capdavant del món casteller i fent **innovació**:

- Programar la temporada tenint en compte les necessitats de cada moment i adaptant els assaigs a cada tram.
- Començar la temporada assajant totes les parts del castell.
- Marcar la temporada amb unes puntes de màxim rendiment i intensificar la feina de l'assaig a mesura que ens acostàvem a aquestes puntes.
- Descansar després de cada punta de màxim rendiment. Per primera vegada hem fet nou dies de vacances durant l'agost. Això ha permès optimitzar els assaigs d'aquest mes.
- Treballar la visualització com a mètode per millorar els resultats.
- Tecnificar més les posicions del peu.
- Utilitzar habitualment les barres com a eina de millora dels components del folre i les manilles.
- Dirigir, des de l'ARIS, l'activació muscular abans de l'assaig específic.
- Fer sessions guiades d'estiraments després de cada assaig i també una sessió enmig dels cinc dies més forts de la temporada.
- Elaborar programes de preparació física per a qui els ha demanat.
- Fer revisions mèdiques.

La **comunicació** de cada pas, acció o objectiu a realitzar ens ha permès funcionar com un de sol i ha provocat que tots estiguéssim més implicats. Hem intentat, en cada moment, comunicar «què» i «com» preteníem fer les coses per facilitar l'assoliment de tots els objectius.

El nostre objectiu principal era mantenir la progressió que havien assolit els caps de colla i presidents que ens havien precedit. Ens proposàvem fer la millor actuació per Sant Fèlix i guanyar el concurs com a llistó de mesura. Després d'aquesta primera temporada, podem estar contents i dir: hi som! Felicitats a tots per la feina feta. Hi som i hem de continuar sent-hi.

Temporada 2017

Per a aquest 2017 no podem afluixar; s'ha de començar amb les mateixes ganes i força del 2016. Ja sabeu que el primer tram és per posar-nos a to i és decisiu per al desenllaç de la temporada. És el que en l'esport s'anomena pretemporada. És necessari per a totes les parts del castell. Els assaigs comencen el dilluns 20 de febrer. En el primer tram es farà el treball en dos o tres grups com vam fer la temporada

Foto: Carles Fortuny

passada. Variarem aquest treball perquè tothom, mitjançant diferents jocs, exercicis i reptes, pugui millorar les qualitats que després haurà d'aplicar en la seva posició. Els resultats aconseguits ens han confirmat que la planificació que vam fer el 2016, amb els diferents punts àlgids que es van escollir, ens va donar bons resultats. Aquest any consolidarem aquest calendari. Penseu que, a aquestes puntes d'alta intensitat, els acompanya després un període de recuperació. Tant després de Vilanova com després de Festa Major disposarem de dies de vacances.

Aquesta temporada continuarem i intensificarem el treball de peus, folres i manilles de l'any passat. Incidirem més en el peu. Tecnificant cada posició del peu hem d'aconseguir que la feina sigui molt més assolible.

Tots tenim clar que, per fer castells, a més del treball, és molt important la disposició mental. Jo diria que és un 60% de l'èxit. El 4 de 9 «net» de l'1 de novembre passat va corroborar aquesta afirmació. Aquest any hem d'assimilar que el nostre nivell tècnic

i la nostra zona de treball són els castells nets. El pis de quarts, que normalment es comença a treballar avançada la temporada, s'ha d'exercitar des del primer minut. A partir d'aquest any ha de ser un pis que hem d'assimilar plenament. Hem d'assumir que el nivell de la colla són els castells nets més els castells amb folre i manilles.

Evidentment per assolir tots aquests objectius cada vegada serà més important la feina i les propostes de l'ARIS. L'activació o «escalfament» de cada inici d'assaig és molt important per no anar acumulant lesions durant la temporada. Per al primer tram de la temporada és possible fer el treball d'activació muscular conjuntament, però, quan hagi avançat la temporada, l'ARIS ens farà una proposta interessant. No cal dir que els estiraments del final de l'assaig també són bàsics per portar a terme la temporada al màxim nivell.

Si apliquem totes aquestes propostes els castells arribaran.

Prepareu-vos que la temporada 2017 ja és aquí. Som-hi!

nicolás

**FORÇA,
EQUILIBRI,
VALOR I SENY,
TAMBÉ SOBRE RODES**

PATROCINADOR DELS

Vilafranca del Penedès
Avgda. Tarragona, 135
Tel. 938 901 103

Vilanova i la Geltrú
Ronda Europa, 68
Tel. 938 932 666

El Vendrell
Ctra. Tarragona, 40
Tel. 977 666 780

Foto: Dani Soler

Creixement vertical i horitzontal

Joan Badell Rosés

El 5 de febrer de l'any passat, un nou equip de castellers i castelleres carregats de nous objectius i moltes il·lusions vam iniciar una nova etapa al capdavant de la colla que, amb la vostra ajuda, estic segur que tindrà molts èxits.

Un dels principals reptes de l'equip era millorar les estances de la nostra seu social. Aquest primer any hem remodelat i condicionat la nau i els jardins. Hi hem guanyat confortabilitat i visibilitat i els canvis no han deixat indiferent a ningú per la seva bellesa i plasticitat. Estem segurs que el 2017 podrem continuar el projecte de remodelació de la resta de la seu social. Algunes de les institucions més properes s'han compromès a donar-nos suport en aquesta espectacular transformació, que pretén mantenir l'esperit de casa nostra i fer-la visitable i més còmoda per a tots nosaltres. Per a aquesta temporada també ens hem marcat com a objectiu posar una xarxa d'assaig nova i que Cal Figarot esdevingui un espai cardioprotegit amb la instal·lació d'un desfibril·lador (DEA).

Un altre dels principals objectius era el creixement de la massa social: entrada de nous castellers, incorporació i implicació de joves a la colla i aconseguir nous socis per a l'entitat. Podem estar molt satisfets de la bona quantitat i qualitat de nous castellers que hem sumat el 2016. A tots els dono la benvinguda. També estem contents per l'espectacular creixement que hem tingut de la massa social. Al gener de 2015 teníem 731 socis i al gener de 2016 vam créixer fins a 748, després d'incorporar 17 socis nous. Un any després, al gener de 2017, en sumem 853. Hem aconseguit augmentar 111 associats nous en aquest primer any, i tan sols hem tingut 6 baixes. Són uns números molt satisfactoris. L'objectiu d'arribar als 1.000 socis cada dia és més a prop i real. Creiem que és important que tot casteller sigui soci de la colla pels nombrosos beneficis que comporta i pel compromís amb l'entitat. En l'àmbit institucional, cal destacar la introducció de la ronda de vermuts que sens dubte ha estat un èxit innovador. Hem estat rebuts oficialment per l'Ajuntament de Vilafranca; pel Consell Comarcal de l'Alt Penedès; pel president de la Generalitat de Catalunya, M.H. Sr. Carles Puigdemont, i per la presidenta de la Diputació de Barcelona, Sra. Mercè Conesa, entre molts altres ajuntaments, entitats i empreses privades, als quals hem

explicat els nostre funcionament, així com els projectes de present i futur que tenim. Una altra de les novetats destacades ha estat la dinamització dels temes relacionats amb la salut. La creació de l'ARIS (Àrea de Rendiment i Salut) ha estat un èxit rotund. Els col·laboradors d'aquesta àrea han estat sempre a disposició del casteller, han cuidat la nostra salut i han treballat fent tasques de prevenció, planificació i recuperació, i sobretot ens han fet incorporar nous hàbits tant a l'assaig com a les actuacions. Continuarem treballant per fer créixer aquesta àrea amb importants novetats que ens allargaran la vida castellera.

Pel que fa als actes socials, hem d'estar orgullosos de tots els castellers i castelleres que han col·laborat en l'organització d'actes, festes, sopars i celebracions diverses, així com exposicions, presentacions de llibres i concerts, entre d'altres actes clàssics habituals com la Pedalada Verda. Va ser molt lluida la festa de celebració del Concurs, com també els grans àpats i xous que hem celebrat a casa nostra en acabar alguns dels principals assaigs i actuacions. La gestió de l'Àrea Econòmica ha estat impecable. Ha gestionat el pressupost d'una manera exemplar, en un any en què no ha estat fàcil equilibrar les balances a causa de les importats inversions que hem fet en cada una de les àrees i al local. L'àrea també ha comptabilitzat un augment dels ingressos pel que fa a les principals actuacions que fem.

Hem fet un nou pas endavant en la comunicació i les campanyes que hem dut a terme: xarxes socials, newsletters setmanals, nous dissenys i nous continguts, en què destaca la revisió i actualització del nostre escut, que espero que us complagui a tots. Un escut que, escoltant i valorant les vostres opinions, tenim a punt per presentar-lo i prendre de manera conjunta importants decisions de futur pel que respecta a la nostra imatge corporativa.

Vull agrair a tot l'equip de secretaria les incomptables hores de treball que han dedicat a infinitat de tasques. El principal cavall de batalla ha estat l'organització de les diferents bases de dades de què disposàvem. Tot això ha estat possible gràcies a l'excel·lent treball en equip de moltes persones disposades a regalar el seu temps en benefici de la colla. A l'Ulpi Roman i l'Àrea Institucional; al Josep Anton Bernaus,

Dupont, i l'Àrea de Patrimoni; a la Judit Balcells i l'Àrea Econòmica; al Joan Reyes i l'Àrea Social, a la Silvia Sabaté i l'Àrea de Rendiment i Salut; al Francesc Bou i l'Àrea de Mèdia i Màrqueting, juntament amb el Bru Martinell i l'equip de Secretaria, i al nostre cap de comunicació, l'Arnau Mañé, a tots aquests companys vull agrair-los el compromís i l'actitud.

Agraeixo també el suport que hem rebut d'empreses i institucions que han cregut en el nostre projecte i han col·laborat econòmicament o materialment.

El 2016 hem assolit una vegada més unes xifres castelleres de somni: 39 castells de nou descarregats (del 4 de 9f al 3 de 8 per sota) i 33 castells de gamma extra descarregats, més 4 de carregats. Per primera vegada una colla ha fet l'aleta als 2 castells de 10 i als 2 castells nets en una mateixa temporada. Ha estat un any que recordarem com el de la nostra consolidació en els castells de deu pisos (7 de descarregats), mai abans ningú ho havia fet, i per haver incorporat 2 castells nous en el nostre exclusiu repertori: el 3 de 8 per sota i el 4 de 10fm.

Un 2016 en què hem aconseguit els principals objectius que ens havíem fixat: el 3 de 10fm de Vilanova; aconseguir la millor actuació de la Diada de Sant Fèlix; lluir-nos a la Santa Tecla tarragonina, i portar moltes camises i aficionats a Tarragona per guanyar el nostre vuitè Concurs de Castells de manera consecutiva. I vam liquidar la temporada per Tots Sants amb una nova actuació composta pel castell de 10, el castell net i el castell amb agulla, i arribant fins al final amb el pilar de 8fm, i tot descarregat. Actuacions com aquesta i altres de similars (Sant Fèlix 2013 i Tots Sants 2015) són autèntics recitals castellers que quedaran com algunes de les millors fetes mai. Som uns privilegiats per haver-les viscut.

Tots aquests castells han estat possibles gràcies a l'actitud de tots i a la fidelitat del nostre admirat peu, que mereix una ovació especial i un reconeixement de traca i mocador. Cal donar les gràcies també a l'extraordinària canalla que tenim, al compromís i el sacrifici dels castellers de tronc i a la constància dels castellers de folre i manilles. I sobretot a l'excel·lent treball del nostre cap de colla, el Toni Bach; el sots-cap de colla, l'Ignasi Pérez; el cap de pinyes, l'Arnau Cobo, i la resta d'equip de la tècnica i de la canalla, que han treballat de valent.

Foto: Arxiu CdV

«Si els
xinos fan
el castell
de 10,
la Vella
tindrà un
problema»

Josep Carbó, Magnum

Miquel Gallart

**Castellers
històrics**

En Josep Carbó i Salvà, Magnum, té 71 anys, va néixer al barri de Mas Bertran, de Torrelles, i resideix al barri de les Clotes de Vilafranca. Està casat, té dos fills i quatre nêts. En Josep és un dels castellers veterans de la colla. Fora de l'àmbit casteller, molts saben que ha treballat de paleta i que ha tingut relació amb el MIV i alguna altra entitat. Coneguem, però, més fets de la seva vida.

Com va ser la teva infantesa?

«Vaig néixer al barri de Mas Bertran, de Torrelles de Foix, ben a prop de les Caves Masachs. Vaig anar a l'escola del Terme, una escola que es trobava a tocar de l'església del Terme, a la carretera de la Llacuna. Les classes ens les donava una mestra de la parròquia. En acabar els estudis, als 16 anys, de seguida em vaig posar a treballar. Em van demanar que anés a fer de manobre en unes granges de porcs, però vaig acabar treballant d'ajudant a les granges durant dos anys. En acabar vaig anar a fer de manobre i vaig estar els quatre anys preceptius fins que vaig passar a fer de paleta. Encara recordo la primera obra que vaig fer als tallers de motos de cal Civill. Vaig fer de manobre fins i tot a la mili».

Explica'ns a això de la mili.

«Vaig anar a fer la instrucció a Sant Climent, i allí per casualitat em vaig fer col·lega d'un capità. A les tardes anàvem en un bar a fer unes partides de futbolí però

sempre ens faltava algú i fèiem jugar l'amo del bar. Després de jugar moltes vegades, un dia l'amo del bar se'ns va presentar vestit de capità. No en sabíem res! A mi m'havia tocat Lleida però 'm'ho van arreglar' per anar a Capitanía a Barcelona. Un cop allà no em vaig vestir mai de militar. Em vaig passar la mili reformant el pis del consogre del tinent, al carrer París. Vam acabar l'obra quinze dies abans de llicenciar-nos. Fins i tot ens van donar premis per bona conducta, però no vam trepitjar mai la caserna!».

I acabada la mili, a treballar...

«Sí, un cop acabada la mili ja sempre vaig treballar de paleta, bàsicament per dues empreses. En la darrera època vaig anar fins i tot a alguna obra a Guinea Equatorial».

Un dels teus trets característics és el bigoti. Quan te'l vas deixar?

«A la mili, i des de llavors sempre l'he dut. Bé, sempre no. Me l'he jugat unes quan-

tes vegades pels castells: "Si fem aquest castell, m'afaito el bigoti!". Que recordi, me'l vaig haver d'afaitar pel primer 3 de 9 carregat, el primer 4 de 9 carregat, la torre de 9 descarregada, el pilar de 8, el 3 de 10, la torre de 8, la torre de 9 sense manilles. El dia que descarreguem la torre de 9 sense manilles me'l tornaré a afaitar».

I això que et diguin Magnum?

«M'ho diuen des que van començar la sèrie Magnum als anys vuitanta. Va ser espontani. La meua semblança amb el Tom Selleck (l'actor de la sèrie) era important. De fet tinc una foto de l'època en què costa distingir qui sóc jo i qui és ell».

Passem ara al tema dels castells. Des de quan ets casteller?

«Oficialment, vaig entrar a la colla el 1980, però des del 1972 que ja em ficava a la pinya. Els castells m'agradaven tant que fins i tot anava a veure els assaigs. Un dia algú em va preguntar per què no m'hi

«Me l'he jugat (el bigoti) unes quantes vegades pels castells: "Si fem aquest castell, m'afaito el bigoti!". (...) El dia que descarreguem la torre de 9 sense manilles me'l tornaré a afaitar»

Foto: Toni Solé

«He pujat al folre de tots els castells des dels anys vuitanta fins no fa gaire»

apuntava... i així va anar. Al cap d'uns anys els meus fills també van venir a la colla. El meu fill s'hi va estar un any. La meua filla va ser-hi junt amb la Marta Just, la primera nena que va entrar a la colla. S'hi va estar uns dos anys. Per temes esportius ho va haver de deixar, però els va seguint i li agraden molt».

En quina posició anaves quan vas començar?

«Els primers castells els feia sempre a dins. Feia d'agulla del quatre, del tres, del cinc... Al primer 5 de 8 vaig anar d'agulla a la rengla. Fins i tot en el tres aixecat per sota anava a dins. Després van començar a sovintejar els castells amb folre i ja vaig començar a pujar dalt. Al principi anava al folre de primeres mans».

I en quines altres posicions has anat?

«He pujat al folre de tots els castells des dels anys vuitanta fins no fa gaire. De fet, em falta un castell: el 4 de 10. I el 7 de 9, que tampoc hi vaig pujar. A la resta de castells, hi he pujat al folre i tots els he descarregat. Bé, tots no: em falta la torre de 9 sense manilles. Quan la fem, el bigoti tornarà a volar. Per la resta, no he pujat mai a manilles (si m'ho haguessin proposat no sé pas si ho hauria acceptat) i no he fet mai cap castell a segons, ni un simple pilar de quatre!».

O sigui, ets un casteller de folre, per definició.

«Sí, gairebé sempre he anat al folre. Al cap dels anys vaig anar retrocedint la posició perquè el jovent era més alt i més

fort, i vaig acabar anant de segones mans darrera el Ropero o l'Àlex, i, en algunes ocasions, també de segon vent darrera de l'Àlex Sánchez. Els folres han millorat molt, però encara hi ha una cosa que no m'acaba d'agradar: el folre hauria d'estar concentrat i mentalitzat i s'hauria d'aguantar quan cau un castell. Això ens evitaria fer-nos mal i lesionar-nos. Ara ja no pujo a cap folre, però encara em motiven les actuacions, tot i que ja no vaig tant als assajos. Habitualment només hi vaig els divendres».

Passem a tractar temes d'actualitat. Com valoren la temporada 2016?

«Fabulosa. Molt bona. Descarregar el 4 de 10 i de la manera com ho vam fer va ser impressionant. Vam fer-lo molt més ràpid que la Vella i això va ser clau. També valoro molt haver descarregat el 4 de 9 sense folre a la primera, es notava la feina feta. També s'han de destacar els 3 de 10 descarregats. Per mi la clau en descarregar els castells de deu és la feina feta amb el 3 de 8 aixecat per sota».

I el que no t'ha agradat tant?

«Sap greu no haver descarregat la torre de 8, després de la bona feina feta als assajos. També em sap greu no haver fet el 4 de 9 amb l'agulla i el 5 de 9. Hem perdut una mica de gamma de castells, però entenc que, en any de concurs, s'han de marcar objectius clars».

I com veus la temporada que arrenca?

«Jo crec que ens l'hem de prendre amb tranquil·litat per anar preparant els castells que ens ajudin a guanyar el concurs de l'any que ve. Jo no aniria tan ràpid a començar a fer castells grans».

I et plantejaries algun objectiu concret?

«Hem d'anar pel 3 de 9 sense folre. A més d'aquest castellàs, si consolidem el 4 de 9 sense folre, no és descartable el 4 de 10 amb folre. Això sí, per poder-lo fer es necessitarà un gran peu, i que sigui molt potent».

I la teua desitjada torre de 9 amb folre?

«Home, i tant! I descarregada, eh? I bigoti fora!».

De tota la gamma que tenim, quin és el castell que t'agrada més?

«El meu castell preferit és la torre de 9 amb folre i manilles. És un castell que fa molta colla i té l'afegit del que ens va costar fer-la per primer cop. Això sense desmerèixer els castells de deu, esclar».

I una pregunta clàssica: on creus que hi ha el límit en els castells?

«No m'atreveixo a dir-ho. Intueixo que hi som a prop, però realment no sabria on posar-lo».

Parlem de les altres colles. Com les veus?

«La colla que més por em fa és la Jove de Tarragona. El potencial que tenen no el té ni la Vella ni els Minyons. Els de Sants també s'han de destacar, progressen molt i molt bé. A la Joves de Valls els costa molt fer castells, no estan en el seu millor moment. També destacaria la colla dels xinos. Jo els començaria a tenir en compte. Ves que no vinguin el pròxim Concurs a fer el castell de deu. El dia que els xinos facin el castell de 10, la Vella tindrà un problema gran. No m'agradaria ser a la seva pell».

I de la Vella i els Minyons, què n'opines?

«Crec que la Vella anirà consolidant els castells que ha fet fins ara. El Manel Urbano ha estat un bon element per a ells, però ara plega. Caldrà veure si amb el nou equip tècnic hi ha continuïtat o no. I pel que fa als Minyons, el fet de no venir per Sant Fèlix va ser un cop d'atenció per a ells. Des de llavors han millorat molt i han acabat molt forts».

Foto: Dani Soler

Veient el que ens han retallat les altres colles, com veus que pot anar aquest 2017?

«Nosaltres ens vam espavilar molt abans que ells i al final les altres colles s'han acabat espavilant. Després de tants anys estant a dalt de tot, és normal que algun any ens puguin passar al davant. Però si algun any no hem de ser els primers, que sigui aquest que no és any de concurs. La Vella i els Minyons han fet la millor actuació amb tres castells i amb tres castells i pilar, això ja és indicatiu del nivell que ja tenen».

Estem tot just començant l'any. Un desig per a aquest 2017?

En qüestions generals, el meu desig és que s'acabi d'una vegada per totes la barbàrie del terrorisme. Ah, i, posats a demanar, que els de Madrid no s'hi posin tant de cul, amb el tema català».

I un desig casteller?

«M'agradaria fer un castell inèdit, o almenys millorar els resultats d'aquest any afegint els castells que es van quedar fora, com he comentat abans. Ah, i ens queda fer el 3 de 8 aixecat per sota a la nostra plaça!».

Foto: Anxelu Calv

«Ens l'hem de prendre amb tranquil·litat (el 2017) per anar preparant els castells que ens ajudin a guanyar el concurs de l'any que ve»

La segona quinzena del mes de novembre de 2016, el sots-cap de colla, Ignasi Pérez, Xaio, i jo mateix, com a cap de pinyes, ens vam desplaçar a la comuna de Lo Prado, a Xile. El viatge es va fer en el marc de l'actual projecte de cooperació entre l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès i la Municipalidad de Lo Prado, que compta amb finançament europeu.

Viatge d'anada i tornada a Lo Prado, el *Finisterre* casteller

Arnau Cobo

Gràcies a aquest mateix projecte, l'estiu passat vam tenir amb nosaltres una petita delegació de vuit membres dels Castellers de Lo Prado, que van acompanyar-nos en assajos i diades durant la segona quinzena d'agost, i van participar en la Festa Major de Vilafranca i col·laborar en els peus de la colla.

Tres objectius

L'objectiu d'aquesta fase del projecte era triple: en primer lloc, i com a fita més concreta i purament castellera, ajudar la colla xilena a aconseguir per primera vegada en la seva història dos castells de set en una mateixa actuació; en segon lloc, dur a terme una tasca tant d'assessorament en aspectes tècnics i organitzatius com de seguiment i suport al projecte educatiu de treball en valors a través del fet casteller que actualment es troba en marxa en sis centres de primària i secundària de la comuna de Lo Prado, i, finalment (però no per això menys important), un tercer objectiu era plantejar, conjuntament amb el seu equip directiu, les necessitats futures d'aquest projecte i les

formes de col·laboració (qüestions que vam tenir l'ocasió de tractar i consensuar també amb l'alcalde electe Maximiliano Ríos, assegurant així la continuïtat de l'interès i la implicació política en el projecte). Durant l'estada en terres xilenes vam tenir l'oportunitat de visitar cinc dels sis centres inclosos en el projecte educatiu de la Municipalidad (les escoles Mustafa Kemal Atatürk, Jaime Gómez García, Mariscal de Ayacucho, Pablo Neruda i el Complejo Educacional Pedro Prado) i fer-hi tallers castellers de diversos formats. També vam participar activament en sis assajos i quatre actuacions dels Castellers de Lo Prado: a la Universidad Católica de Chile, en directe als estudis de la televisió d'àmbit nacional ChileVisión, al Festival Medio Ambiental de Santiago (FEMAS) i, principalment, a la diada de celebració dels 10 anys de castells a Xile, que es va celebrar el 26 de novembre a la històrica i concorreguda Plaça d'Armas de la capital, i que amb el 3 de 7, el 4 de 7, la torre de 6 i dos pilars de 5 simultanis, tot descarregat, va significar la millor actuació de la història dels nostres fillols sud-americans.

Visita a Maximiliano Ríos, l'alcalde de la Comuna de Lo Prado.

Taller de castells amb alumnes de les escoles de Lo Prado

Aprenentatge mutu

El més important, però, no és senzillament el que vam aportar nosaltres als nostres companys xilens, sinó sobretot tot allò que nosaltres podem arribar a aprendre d'ells, que és molt. Quan un hi pensa detingudament, fa una mica de vergonya que a l'altra punta del món hagin creat un projecte d'integració social a les escoles, al voltant de valors com el compromís, la confiança, el respecte o el treball en equip, i articulat a través de la pràctica dels castells i que en canvi aquí, a Catalunya, després de més de 200 anys i de ser declarats Patrimoni de la Humanitat, encara hi hagi una gran majoria d'alumnes que surten de l'escolarització obligatòria sense saber-ne absolutament res, de castells.

Podria ser Vilafranca, amb la nostra colla al capdavant, pionera en algun projecte educatiu innovador i en aquesta direcció tan ambiciosa com necessària? Segur que sí. Però és que, a més, en un moment en què les experiències d'exportació del fet casteller a l'estranger es multipliquen (amb casos de notable èxit, prou coneguts i polèmics) penso que és essencial que els Castellers de Vilafranca ens impliquem molt més activament en el projecte xilè, i que en fem molta més bandera. El vincle de cooperació amb Lo Prado és i ha de ser d'anada i de tornada, i convertir-se en una més de les senyes d'identitat de la colla.

AMB *pell*

confecció • arreglos • transformacions
ant • napa • doble faç • pelleteria

Amb pell confecciona al major
per a dissenyadors, botigues,
i per a tu

Plaça de l'Oli, 6
08720 Vilafranca del Penedès
Tel. 93 818 1170
a/e: ambpell@gmail.com

ESMORZARS • VERMUTS
TAPES • ENTREPANS
i MENÚS

Tel. 935 385 907

jOPINTU

TALLER DE SERIGRAFIA

sant pere, 23 - vilafranca del penedès - t. 93 538 65 66 - info@jopintu.com

Foto: Francesc Carbó

Salut i castells

«Un dia Sant Pere, generós, decidí concedir un desig a l'avi Enric, resident al cel des de feia mig segle.

- Què t'agradaria que et concedís? - Li preguntà.

L'avi Enric, pagès des dels 8 anys, havia estat feliç per la seva passió pels castells. Per tant no li va costar prendre una decisió:

- Voldria participar en una diada castellera.

I Sant Pere el va enviar a la diada de Tots Sants a Vilafranca.

Només aterrar, l'avi Enric anà al local dels Castellers. No hi havia estat mai ja que en el seu temps assajaven al carrer. Era ple a vessar de gent menjant i s'hi va afegir: botifarra amb seques. Això no havia canviat. Hi havia castellers de totes les edats, i també hi havia dones!, la cosa s'animava. Tots menjaven amb gana i bevien vi del bo i ho van rematar amb un carajillo i un puret. Ben tips, es van dirigir cap a la plaça de la Vila.

En un racó hi havia quatre joves movent cap i espatlles. No va entendre què feien, però tothom ho trobà normal, i va decidir no afegir-s'hi. Amb la faixa no gaire ajustada per poder pair millor, es posà a totes les pinyes i un quinto entre castell i castell va amenitzar les esperes. Va ser un èxit. Es van assolir castells increïbles, i, eufòrics, ho van celebrar amb barra lliure de cervesa.

Masegat, va decidir tornar a casa. Xiulà mirant el cel i en un plis-plas Sant Pere el va fer pujar. Les coses no havien canviat tant com asseguraven alguns. Cert que es feien millors castells, però la resta li va semblar tot igual, bé... això de la barra lliure de cervesa li va semblar extraordinari.»

Sílvia Sabaté

Millorar la preparació i la salut

Quan em van proposar encapçalar l'Àrea de Rendiment i Salut, em van venir al cap moltes idees per millorar la preparació i la salut dels castellers, així com el rendiment de la colla. Fins ara no existien programes específics per a castellers i vaig creure que caldria aplicar un programa similar al que realitzen els esportistes. Amb aquesta idea, vam introduir per primera vegada la figura del metge de l'activitat física i l'esport, que no tan sols cura i alleugereix els dolors, sinó que, a més a més, desenvolupa programes específics per millorar l'estat físic del casteller i minimitzar els riscos que es puguin derivar de l'activitat que realitza. Però la tasca no era fàcil.

Foto: Toni Solé

La colla no la formen només joves forts i saludables, o esportistes i persones preocupades per la seva salut. La formen també persones a qui no agrada l'esport o que no n'han fet mai, però que es posen a la pinya; la formen gent treballadora que arriba matxucada de la feina, o gent que gaudeix amb un bon esmorzar abans de les grans diades. Tota aquesta població tan diversa és la que permet que colles com la nostra hagin arribat on ho han fet.

Repeteix, doncs, que la tasca no era fàcil. El primer repte era dissenyar un programa en què ningú se sentís rebutjat o exclòs pels seus hàbits, condició física o estil de vida.

Programa

Tanmateix, havíem d'incidir en un canvi d'hàbits que influís en la salut i qualitat de vida dels castellers i intervenir en l'alimentació i hidratació, especialment la d'abans i durant les grans diades. També havíem de potenciar l'activitat física, mínima per mantenir uns hàbits saludables i més exigent en els castellers sotmesos a fortes càrregues, per evitar lesions o problemes posteriors.

Per tant, vam dissenyar un programa sobre tres pilars: 1) Diagnosi de l'estat de salut

i físicoesportiu del casteller a través d'una enquesta personal i una revisió física i antropomètrica; 2) Preparació de programes específics per millorar el rendiment individual, sessions generals de preparació física, acompanyament en l'alimentació i hidratació (consells nutricionals abans de les diades i aportació de fruita en els calorosos assajos i actuacions d'estiu) i, finalment, sessions d'estiraments al final dels assajos; i 3) Tractament de problemes físics concrets i resolució de problemes derivats específicament de l'activitat castellera (lesions, sobrecàrregues, males posicions...).

Ha passat una temporada i som conscients que no hem arribat a tothom. Hem introduït canvis i hem influït en els hàbits d'alguns castellers. Per falta de temps, ens hem deixat gent; d'altres vegades, han estat els mateixos castellers que s'han exclòs del programa.

Sigui com sigui, aquest 2017 continuarem treballant en la mateixa línia i intentarem arribar a més gent i ajudar-la. Al cap i a la fi, millorar la salut i el rendiment de tots era i és l'única pretensió d'aquest programa.

Salut i castells!

Foto: Toni Solé

Autocars del **Penedès** amb els **Castellers**

AMB FORÇA, EMPENTA I AMUNT AMUNT!!!

Autocars del Penedès és una companyia familiar dedicada al transport de viatgers per carretera des del 1929, quatre generacions i el millor servei amb total confiança i seguretat.

**SEMPRE RECOLZANT
LES TRADICIONS I FESTES
CULTURALS.**

**T'agrada el bus
Casteller?
vols gaudir-ne d'ell?**

**Ara pots sentir-te com un
Casteller de Vilafranca tu, la teva
colla, grup o associació viatjant
en el bus Casteller.**

**Traslats, excursions, viatges i
qualsevol servei relacionat amb
l'autocar.**

Informació: 977 660 821

www.autocarsdelpenedes.com

Foto: Jordi Galtés

La nau, primer pas cap a un nou Cal Figarot

L'assemblea anual de la colla de l'any 2016 va aprovar el projecte museogràfic i de reforma de la casa de Cal Figarot. Durant el primer semestre de l'any 2016, s'han vist les primeres intervencions a la casa emmarcades dins d'aquest projecte.

Jordi Galtés

Aquest espai dels Castellers de Vilafranca neix amb un doble objectiu: D'una banda, esdevenir una referència en la tasca de divulgar el fet casteller en l'àmbit nacional i internacional; de l'altra, reforçar la condició d'epicentre casteller que és el Penedès, Vilafranca i la seva plaça més castellera. Divulgació del fet casteller: la condició de colla pionera esdevé un punt d'atracció i interès nacional i internacional, fet que facilita la comunicació arreu de la cultura catalana.

Epicentre casteller: la situació geogràfica de Vilafranca del Penedès, a mig camí entre Valls, Mataró, Terrassa, Barcelona o Tarragona, reforça la condició «central» de la plaça més castellera i esdevé un punt d'interès i d'atracció turística i cultural.

En definitiva es tracta de disposar d'un espai on la colla desenvolupi la seva activitat castellera de la forma més professional possible i alhora condicionar els diferents espais de la casa amb un objectiu doble: disposar d'unes instal·lacions adequades a l'activitat ordinària de la colla i als nous equipaments i alhora fer que les diferents sales siguin un àmbit de divulgació de la història i de la realitat actual dels Castellers de Vilafranca.

La intervenció que ve

Disposar del local social de la colla en un edifici de més de 1.500 m², al centre de Vilafranca, a 100 metres de la plaça més castellera i a 100 metres del Vinseum. Museu de les Cultures del Vi de Catalunya, és una oportunitat d'or per ampliar-ne l'ús i la funció. Per això s'ha cregut convenient establir-hi el Museu dels Castellers de Vilafranca i així dotar la capital del Penedès d'un nou museu que es convertirà en un punt d'atracció i dinamització turística i cultural d'importància cabdal.

Singularitat

La idea és que l'edifici de Cal Figarot esdevingui un espai museogràfic de la colla i que aquest espai i la dinàmica de les activitats de la colla convisquin permanentment. Això permetrà crear una experiència única i irrepetible, fet que n'augmentarà la singularitat i el valor. D'aquesta manera es crearan unes sinèrgies entre l'activitat castellera i la turística.

Continent i contingut

Fins avui Cal Figarot ha sofert tota mena de transformacions i canvis d'ús en funció de la necessitat de la colla, i per això es fa necessari plantejar un marc d'actuació general, que reculli o modifiqui puntualment les darreres actuacions partint, sobretot, d'aquells elements que l'estudi del conjunt arquitectònic ens dona com a punt de par-

Dues de les actuacions que s'han dut a terme darrerament han estat l'elevació de la cúpula de la nau i la millora d'accés al pati amb noves escales i rampes. Fotos: Jordi Galtés

tida per determinar els criteris i objectius a aconseguir.

En aquest context, s'ha realitzat un projecte d'usos globals que dona un sentit i lliga un conjunt al voltant de tota la casa i la nau amb l'objectiu d'adequar els espais i fer-los més atractius i funcionals.

Aquests usos es concreten en:

- Seu social dels Castellers de Vilafranca.
- Local d'assaig dels Castellers de Vilafranca
- Bar restaurant
- Espai museogràfic viu dels Castellers de Vilafranca.
- Espai cultural on es poden realitzar trobades, concerts, esplais, etc.
- Espai de trobada de diferents associacions de Vilafranca.

Es tracta, doncs, de donar ús i activitat permanent al local social; rehabilitar l'edifici amb criteris coherents amb la seva arqui-

tectura, i donar sentit a un recorregut per la història de la colla. I alhora adaptar els espais a les persones de mobilitat reduïda i a les normatives.

Descripció del projecte

El projecte descriu les obres de reforma i usos de la seu dels Castellers de Vilafranca amb la voluntat de conservar, millorar i mantenir l'edifici catalogat de Cal Figarot per continuar utilitzant-lo per a l'activitat castellera que s'hi desenvolupa des del 1984.

Els espais

Actualment l'edifici i seu social dels Castellers de Vilafranca ocupa tres espais:

- La **Casa Via i Raventós** o **Cal Figarot**. És una casa entre mitgeres catalogada d'una superfície aproximada de 400 m² en cada una de les seves plantes: baixa, primera,

soterrani i golfes. En aquest espai hi ha les dependències de funcionament de la colla, com ara la secretaria, la sala tècnica, la sala de juntes, els serveis i els magatzems i un espai d'usos múltiples a la planta baixa. També hi ha el bar restaurant situat a la planta primera amb accés a la terrassa exterior.

- El **pati** posterior. Té una forma quadrangular i ocupa 800 m². Hi destaquen la vegetació existent, amb quatre palmeres monumentals, i una font de rocalla.
- La **nau**. És una superfície de 650 m² annexa al pati, que serveix com a espai d'usos múltiples, però primordialment d'assaig.

El procés

A grans trets, les intervencions que es realitzaran al local es plantegen sota l'epígraf «Cal Figarot. Un museu viu». Amb aquesta premissa i d'acord amb el projecte redactat, es desenvoluparan una sèrie d'espais per fer visitable la casa de Cal Figarot i per facilitar que els visitants gaudeixin de l'activitat castellera d'una manera viva i directa al cor de Vilafranca, sense deixar de pensar mai en la finalitat principal de la colla: fer els millors castells.

Reformes

A partir de les actuacions i de la formació del projecte global, s'anirà reformant, arranjant i fent obres de conservació a les parts de l'edifici que ho necessitin. Així mateix, s'aprofitarà aquesta actuació global a l'edifici per fer-hi la reforma ineludible de les instal·lacions elèctriques i millorar

Construcció de l'estructura de la nova barra de bar amb espai elevat. Foto: Jordi Galtés

la il·luminació dels espais on encara no s'ha realitzat cap actuació. Els projectes d'il·luminació específics per a cada sala es duran a terme en el moment que s'executin els treballs.

Millores de seguretat

També es faran millores de seguretat en cas d'incendi i evacuació de persones, seguint les indicacions del Departament de Bombers de la Generalitat de Catalunya. Per citar algunes d'aquestes necessitats, esmentem la implementació de BIE a tots els espais de la casa i de la nau; la millora de la senyalització i l'enllumenat d'emergència, o la instal·lació dels extintors i dels detectors a les golfes de l'edifici principal i a la nau.

Altres millores

També es milloraran els nivells del pati per poder obtenir espais més grans i plans amb dos objectius: millorar les activitats pròpies de la colla i obtenir un espai exterior segur en cas d'incendis el més gran possible.

En els espais on no n'hi hagi, es col·locarà el sistema de climatització de la casa, avui només existent en part de la planta primera i a la sala d'usos múltiples de la planta baixa. La voluntat és tenir tota la casa climatitzada per a les diferents funcions que s'hi desenvolupen.

S'arreglaran els tancaments originals que es mantenen a la casa per fer-los tan hermètics com sigui possible i millorar així la seva funcionalitat a l'interior, i també caldrà reparar paviments i revestiments existents.

La nova il·luminació del pati destaca encara més la seva espectacularitat i fa d'aquest espai un lloc molt acollidor. Foto: Jordi Galtés

Planificació

Les actuacions, tal com s'han fet fins ara, es planifiquen d'una manera que no destorbin l'activitat casteller. Això requereix desplegar el projecte, d'una banda, en diferents fases o intervals, donant prioritat a èpoques de poca o nul·la activitat casteller i, de l'altra, d'acord amb la cerca i obtenció de finançament provinent de l'administració, d'empreses patrocinadores o de particulars, o dels recursos propis possibles.

Primera fase: pati i nau

Com tothom ha pogut veure, durant el primer semestre del 2016 es va portar a terme la primera fase del projecte, que incloïa la reforma i adequació de la nau i el pati. La nau annexa és l'espai principal d'assaig i de l'activitat casteller i, tot i que no està catalogada, s'ha procurat mantenir la forma i l'aspecte industrial de l'edifici.

Concretament, les actuacions que s'han fet han estat:

- Ignifugar l'estructura metàl·lica amb pintura intumescent (R-30).
- Construir portes d'evacuació cap al passatge interior que porta al carrer de Sant Antoni.
- Substituir el paviment que hi havia per un de nou de resines.
- Modificar la cúpula per poder aixecar castells de més envergadura i col·locar unes persianes enrotllables per millorar la ventilació.
- Construir la barra de bar amb un doble objectiu: tancar l'espai d'accés al soterrani

i disposar d'un espai on tenir neveres i electrodomèstics per al funcionament de l'activitat de la colla. Inclou un petit espai elevat o barra alta per a magatzem.

- Col·locar bancs/grades per millorar l'espai durant l'assaig.
- Instal·lar armariets per a cascs, faixes i altres utensilis i complementos.
- Penjar plafons amb fotografies a les parets amb les grans construccions de la colla.
- Millorar la sonoritat mitjançant un equip d'àudio i unes lones o teles al sostre.
- Arranjar l'espai d'assaig de la canalla.

L'altra part d'aquesta primera fase és el pati. Se n'han mantingut les característiques formals, l'estil de la reforma de l'any 1984 i els elements romàntics, els arbres i la font de rocalla. Aquesta intervenció s'ha centrat sobretot en la millora de l'accessibilitat: s'han reduït els graons i els canvis de nivells existents; s'han creat més rampes, i s'ha fet l'escala d'accés a la planta baixa d'un sol tram. Com a complement, s'ha instal·lat una nova il·luminació del pati i s'han senyalitzat les escales. També cal ressaltar que l'escala principal d'accés al pati des de la primera planta s'ha mantingut amb les mateixes característiques i s'ha recuperat la part dreta on hi havia una zona de terra.

I ara, la fase següent

Continuar el projecte és cosa de tots. De fet, es tracta d'un repte de la colla i, en certa manera, de Vilafranca. Perquè el projecte «Cal Figarot. Un museu viu» va més enllà de la mateixa activitat casteller i vol convertir aquest extraordinari patrimoni humà

Augmentar l'alçada de la cúpula de la nau ha permès que s'hi puguin fer castells de més envergadura. Foto: Jordi Galtés

en un epicentre de coneixement i difusió dels castells al món. Per això, sense pressa però sense treva, cal prendre decisions per continuar sent una colla pionera en tots els aspectes de l'entorn casteller. Us convido a participar-hi i, sobretot, a entusiasmar-vos per aquest projecte de la colla.

Aplicar noves imatges a les vidrieres i parets de la nau ha estat una altra de les actuacions que s'han fet a la nau de Cal Figarot. Foto: Jordi Galtés

Sobre la nova imatge gràfica dels Castellers de Vilafranca

Entrevistem el Martí Ferré, dissenyador gràfic i director de Bildi, un estudi de disseny gràfic fundat a Vilafranca del Penedès l'any 2004 conjuntament amb l'Agnès Simon. Combina el treball professional amb la docència del disseny -postgraus i màsters- a l'Escola Eina (UAB) i masterclass en altres universitats com Elisava o Idep. Ha estat jurat a certàmens com els Premis Laus o l'Art Directors Club of Europe i el seu treball ha estat reconegut amb més de 60 premis nacionals i internacionals com D&AD, ADC*E, Red Dot Awards, Premis Laus, Designpreis Deutschland i Photoespaña entre altres. Els seus clients són d'àmbits diversos, entre els quals destaquen: Generalitat de Catalunya, Biennale di Venezia, Ajuntament de Barcelona, CAR Sant Cugat, Camper, Fundació BCD, Estrella Damm, Signes, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Palau de la Música, CaixaForum "la Caixa", Centre d'Art Santa Mònica, Institut Ramon Llull, Castellers de Vilafranca, etc.

Ell i el seu equip han estat els responsables, a partir de l'encàrrec de la Junta dels Castellers de Vilafranca, de fer el redisseny de la imatge gràfica de la colla. En parlem amb ell per poder entendre el perquè de tot plegat...

Versió simplificada
utilitzada com a símbol,
en les aplicacions de
comunicació corporativa:
escut i símbol comuni-
quen el mateix.

CASTELLERS

VILAFRANCA

**«l'objectiu final és
disposar d'una marca
contudent, actual,
sempre identificable
i reproduïble en tots
els suports i mitjans»**

Mostra de l'evolució,
a tall d'exemple, de
l'escut del Futbol Club
Barcelona.

Quin encàrrec et van fer els Castellers de Vilafranca?

«L'encàrrec va ser, ras i curt, el redisseny i definició d'una imatge global per als Castellers de Vilafranca. Es considerava que, malgrat la colla era la que tenia més repercussió mediàtica, la seva imatge no comunicava els valors que ella mateixa projectava amb la seva activitat i les seves actuacions, és a dir, que la millor colla del món, necessitava projectar-se com a tal i aconseguir d'aquesta manera més repercussió mediàtica, més reconeixement de la seva marca per part del públic, més i millors patrocinis, etc.».

Quin és l'objectiu final del redisseny de la imatge gràfica dels Castellers de Vilafranca?

«Després de fer un estudi de necessitats —entenent que la posició capdavantera dels Castellers vilafranquins requereix comunicar-se i identificar-se seguint criteris d'excel·lència— tot el que s'havia de dissenyar i establir eren un seguit de normes i aplicacions per unificar la imatge dels Castellers de Vilafranca i millorar-ne la identificació establint variants segons cada necessitat, suport o tècnica de reproducció. Com a objectius paral·lels, amb el redisseny es buscava mantenir els elements identificadors actuals contemporanitzant-los, identificar Vilafranca i el Penedès i, posicionar els Castellers

de Vilafranca com a colla tradicional que mira i traça el futur. També es plantejava un objectiu de caràcter global —o planetari, com vulguem dir-ho— que sorgia de la gran expansió i repercussió mediàtica del fet casteller a tot el planeta: calia que els agents (persones, entitats i empreses d'altres parts del món) desconeixedors del fet casteller reconeguessin, a primer cop d'ull, que quan veuen la imatge dels CV estem parlant de castells o Human Towers».

Posa'ns algun exemple de colla o club que ens ajudi a entendre el que està dient, sisplau...

«Mira, per mi l'exemple més clar, més inspirador i un indiscutible cas d'èxit, és el cas del Futbol Club Barcelona. La seva primera imatge era pràcticament el mateix escut de la ciutat comtal, i al cap de 10 anys ja tenia un escut amb més caràcter que, lògicament, seguia l'estètica del moment (els primers anys del modernisme); d'aquí en provenien les seves decoracions d'inspiració natural i les formes corbades, que, si ens hi fixem bé, guarden certa proximitat amb les grans finestres d'edificis modernistes emblemàtics de Barcelona... bé, no ens allarguem: l'evolució del disseny de l'escut del FCB ha anat canviant de forma, simplificant-se —i sintetitzant-se— fins al que coneixem actualment. Actualment el FCB s'identifica

amb l'escut en tres versions: escut a color, escut en un sol color i silueta de l'escut».

El Barça és el Barça i els Castellers els Castellers, però...

«Això és clar, però les dues entitats comparteixen molts trets: tenen una trajectòria històrica, els colors de la camisa s'identifiquen amb uns valors, l'escut és estimat i reconegut pels integrants i pels simpatitzants, l'afició és exigent, esperit competitiu i de superació, voluntat d'esdevenir referents... i hi ha por al canvi i a perdre les senyes d'identitat. Així doncs, cal mantenir-se fidel al concepte original, que és l'ànima o l'adn, però contextualitzant-lo al present i mirant al futur. Ni l'afició del Barça entendria o acceptaria un canvi radical com podria ser fer l'escut rodó, ni l'afició dels Castellers entendria o acceptaria un canvi radical com podria ser eliminar el pilar i substituir-lo per unes lletres o una altra part del castell...».

I doncs, tornant al que ens ocupa, què passa amb l'escut actual dels Castellers de Vilafranca?

«El que passa fonamentalment, segons el que hem pogut estudiar, és que amb els anys el dibuix de l'escut ha anat quedant ancorat a una estètica del moment concret en què va ser creat (el franquisme) i perdent qualitat de reproducció fins al punt que,

1948. Dibuix original de Manel Baró per a una convocatòria.

Fins l'any 1975 la colla s'identifica amb diferents elements (escut de Vilafranca, medalló del Patronat...)

1975. S'encarrega a Manel Baró que refaci el dibuix barrant la salutació romana; a partir d'aquest moment s'utilitza com a escut de la colla.

1975 - 2016. El dibuix original ha sofert diferents modificacions i ajustos. Respecte l'original se li han canviat elements i eliminat d'altres: el mocador més gran, simplificació de Santa Maria, etc.

2005. Es crea l'asterisc com a identificador per a la comunicació.

Castellers de Vilafranca

entenc, es va decidir crear un símbol completament aliè a l'escut (l'asterisc verd que tots recordem) per tal de tenir un element gràfic, visual, que identifiqués la colla de forma més contemporània i directa. Bé, aquell asterisc era tan diferent a l'escut que no "sumava" en la comunicació de la colla, perquè no s'assemblava en res al que tothom coneixia, i per tant l'esforç en comunicació estava dividit: escut i asterisc, cada un orfe de l'altre respectivament. Aquest fet no era problemàtic per a la gent que coneixia la colla, però per a totes les persones que no la coneixien era un símbol completament incomprensible i absolutament allunyat del món casteller. Per això una de les primeres conclusions de l'estudi era que escut i símbol havien de ser pràcticament el mateix. Ara, a tall d'anècdota, em fa gràcia veure que les altres colles estan seguint aquests passos que els Castellers de Vilafranca van fer fa anys i que s'han vist erronis: estan creant símbols i identificadors completament aliens a l'imaginari de la colla... aquesta també és una oportunitat pels Castellers de Vilafranca per augmentar la força i l'impacte de la seva marca».

Però l'escut dels Castellers amb els anys ha agafat allò que se'n diu "solera"...

«Penso que cal no confondre la "solera" amb l'envelliment i la pèrdua de qualitat... Amb el procés de disseny que hem seguit, hem recuperat el primer dibuix original de l'escut, dibuixat per Manel Baró l'any 1948, i hem pogut apreciar la magnífica qualitat artística de l'original, tot i l'horripilant salutació romana exhibida, tant característica d'aquell moment... Doncs bé, aquell dibuix original, que era un anunci en realitat, amb els anys ha anat "patint" ajustos de disseny: el braç dret va passar a fer l'aleta, els pantalons inicials es van redibuixar, el detall de les cares va anar perdent qualitat... i amb la digitalització, el dibuix general va perdre detalls significatius fins a obtenir unes anatomies francament deformades i "boterudes"... Tan sols cal mirar les cares brodades a les camises per veure com n'ha estat, de maltractat impunement el dibuix de l'escut! ...i esclar, aquest procés de deteriorament, jo entenc que no és "solera"».

Aleshores la proposta de redisseny d'escut, en què consisteix?

Primerament voldria puntualitzar que no podem dir que sigui un redisseny, sino més aviat una estilització, un "treure la pols" a una imatge antiga que amb el temps ha anat deteriorant-se i perdent força.

Aleshores, responent la teva pregunta, la nostra feina ha consistit a recuperar la força del dibuix original de Manel Baró, i hem pres les millors decisions per tal d'aconseguir una reproducció excel·lent en tots els formats i materials. Per fer-ho hem geometritzat l'anatomia dels pilaners originals de 1948, hem redibuixat l'aleta fent-la més vigorosa per augmentar-ne la visibilitat, hem redibuixat el campanar de Santa Maria i l'hem dignificat, hem eliminat les blondes decoratives que emmarcaven el dibuix original i que portaven el text "Castellers" de "Vilafranca" i un darrer canvi, no menys significatiu, hem incorporat el casc a l'enxaneta».

Era necessari eliminar les blondes?

Les blondes amb text al seu interior, en el moment i context cultural en què van ser creades, tenien un sentit estètic, però actualment són un recurs gràfic estès, sense caràcter i, globalment, són percebudes com a element gratuït —de poc valor econòmic em refereixo— perquè són un element decoratiu que tots els programes de disseny incorporen com a recurs, fins al punt d'haver-lo banalitzat completament. Així doncs, són un element que no aporten cap valor i que situen la marca que els llueix en

CASTELLERS
VILAFRANCA

2016. S'elimina l'asterisc per a incorporar una versió simplificada del dibuix de l'escut com a símbol identificador per a la comunicació.

2017. El dibuix de l'escut es millora per a adaptar-lo a les necessitats de la colla del segle XXI

«Una de les primeres conclusions de l'estudi va ser que, per eficiència, escut i símbol havien de ser pràcticament el mateix»

«No podem dir que sigui un redisseny, sinó més aviat una estilització, un “treure la pols” a una imatge antiga que amb el temps ha anat deteriorant-se i perdent força»

El nou traç del dibuix manté les proporcions dels elements originals, simplificant-lo per a facilitar la reproducció a tots els suports i mitjans.

un nivell molt baix. Sí, calia eliminar-les, però també era necessari mirar de mantenir l'esperit de l'escut actual, cosa que s'ha aconseguit amb la forma corbada als costats superior i inferior. Aquesta forma emmarca el pilar i el campanar i dota d'una forma singular l'escut, de manera que en aplicacions simplifiades com el símbol, ja tenim una forma reconeixible definida».

L'altre detall és el casc...

«Actualment al pom de dalt del castell la canalla va amb casc i, per tant, si la imatge de la colla és un pilar, l'enxaneta porta casc. Algú s'imagina el logo d'un premi de motociclisme on el motorista aparegués sense casc sobre una moto? Entenc que el casc ha vingut al món dels castells per quedar-s'hi, així doncs, no hi ha dubte ni discussió possible... per altra banda, el casc comunica uns valors concrets que reforcen la imatge capdavantera dels Castellers de Vilafranca: seguretat, tècnica, cura pels més petits, etc. Amb el casc també ens hem volgut cenyir al dibuix original i a la taca vermella que creava el mocador al cap de l'enxaneta per respectar les proporcions originals. Igual que l'eliminació de les blondes té virtuts positives per a la versió simplificada de la marca, transformar el mocador en un casc

fa que la silueta del pilar esdevingui més clara i netax.

Veient el nou dibuix més simplificat podríem considerar que l'anterior tenia més detall i valor artístic, oi?

«El valor artístic d'un dibuix és molt subjectiu i no es valora pel grau de detall o simplificació... Artísticament ningú gosa comparar el valor artístic de Leonardo da Vinci amb el de Picasso: tots dos són vàlids i responen a un context cultural i històric diferent».

I què passa amb la camisa i amb l'escut? Es vol canviar l'escut?

Anem a pams. Primerament, repeteixo que l'escut no es canvia, s'actualitza; però, com deia al principi, l'objectiu final, el que nosaltres com a professionals hem recomanat a la Junta i al Consell de Savis, en interès de la colla, és fer com el Barça: unificar tota la imatge gràfica, en una forma reconeixible i adaptable a tots els materials, suports i necessitats. Actualment l'escut de la colla és un pilar amb Santa Maria al fons, amb la paraula “castellers” a dalt i “Vilafranca” a sota, perfilats per unes blondes corbes; aquesta és l'essència de l'escut i això no es perd en cap moment. Al contrari, es millora i dignifica. Per això seria un greu error

mantenir el dibuix actual de l'escut —amb tots els problemes que ja he comentat que té— a la camisa i no implementar el nou».

Un greu error?

«Evidentment! Primer per coherència i després, només cal mirar, com deia, el brodat i com queden les cares, el mocador... tot en general. El nou dibuix és fruit de l'anàlisi detallada dels problemes en la reproducció de l'escut al suport principal —la camisa— i pretén resoldre'ls tots. Del redibuix de l'escut, com hem vist, en surt una forma geomètrica única que dona forma al símbol. Símbol i escut “sumen” perquè tots dos comuniquen el mateix: castells i territori —territori identificat pel campanar a l'escut i, territori identificat pel verd de les vinyes al símbol—. Entenc que hi haurà gent a qui no li “agradarà” i n'hi haurà d'altres que sí, és normal, però aquí el que es tracta no és de gustos personals, ortodòxia o de pors, sinó de visió estratègica i veure què afavoreix més la colla en la seva expansió i creixement...».

Quines oportunitats apareixen als Castellers de Vilafranca pel fet de tenir una sola imatge optimitzada?

«Primerament, aclarim què vol dir “disposar

d'una imatge optimitzada"... una imatge optimitzada és aquella que està pensada i dissenyada tenint en compte que aquesta imatge haurà de ser reproduïda de moltes maneres diferents: brodada sobre camisa, per pantalla, en vinil sobre vidre, impresa en color sobre un fons clar, impresa en color sobre fons fosc, en negre sobre blanc, en blanc sobre verd, gran, petita, i un llarg etcètera. A tot arreu s'ha de reconèixer i identificar-se al màxim de bé.

Així doncs, si tenim un escut que està dissenyat pensant en la seva reproducció òptima, ens estarem comunicant sempre amb el màxim de qualitat, fet que diferenciarà els Castellers de Vilafranca de la resta de colles. Els Castellers de Vilafranca busquen l'excel·lència i destacar els valors que representen són molt seductors per a empreses d'arreu del món...; aquí s'obren oportunitats de viatges, *cobranding* i ingressos addicionals per a la colla, per exemple...».

Creus que durarà molts anys aquesta imatge, o d'aquí uns quants anys algú haurà de reajustar-la?

«Sincerament crec que durarà molts anys per diferents motius: primerament, perquè l'evolució de tota marca és la síntesi o simplificació de les formes, i a la nova imatge

les formes ja estan simplificades... i el sùmmum de la simplificació és el símbol, on només hi ha la silueta del pilar sobre fons verd... això és difícilment simplificable, tret que se substitueixi el pilar per una línia vertical tipus Mondrian o es tregui Santa Maria de l'escut (riu). A part, hem fet un manual d'imatge corporativa de més de 100 pàgines on indiquem diferents normes i maneres d'aplicar la imatge, separant "Castellers Vilafranca" de l'escut, de manera que també preveiem passos o evolucions que podrien fer-se en el futur... Crec que si hi ha un canvi d'imatge d'aquí un temps serà perquè la colla ja no se sentirà identificada amb un pilar...».

Com a dissenyador què ha suposat per a tu enfrontar-te al disseny de la imatge gràfica dels Castellers de Vilafranca?

«Els Castellers de Vilafranca són la colla puntera i de més repercussió mediàtica. Això vol dir que el disseny que estem fent el veurà molta gent i tindrà un gran ús i transcendència, segur, al món casteller... l'encàrrec ha provocat el vertigen necessari per agafar-lo amb gran cura i respecte. Ha estat, clarament, un honor i una oportunitat i, també, un repte de proporcions bíbliques perquè conec massa bé el caràcter

vilafranquí... Vilafranca és conservadora per defecte i sembla que els joves —sembla increïble— encara ho són més. Així doncs rebre l'encàrrec de redissenyar la identitat dels verds era com rebre l'encàrrec de refer l'Àliga o el Drac! cosa que tothom sap que generarà polèmica i que fins i tot crearà enemics. Per aquest motiu, la intenció des del començament del procés de disseny ha estat estudiar molt bé cada problema a resoldre amb la imatge i anar ajustant mica en mica, parlant amb la gent de la colla, intercanviant opinions i escoltant el que la gent deia, però sense perdre valentia en les decisions més polèmiques —casc, sobretot i la presència o no de Santa Maria—. Com es veurà, el disseny de la imatge gràfica no comença i s'acaba amb l'escut o el símbol sinó que s'ha previst el disseny de totes les aplicacions, des de les administratives fins a les publicitàries i el merxandatge, i realment ha estat un projecte grandios que, si se sap aprofitar, a curt termini començarà a donar resultats molt positius per a la colla i en àmbits que ara encara no ens podem imaginar».

TOT

**tot està per dissenyar,
i tot és possible!**

Bildi

www.bildi.net

**Disseny gràfic
Comunicació visual
Consultoria**

Premiats als:

D&AD Awards, Red Dot,
ADC*E, Premis Laus,
Deutschland Designpreis...

La gestió de la colla. Present i futur

La gestió de les colles és cada cop més complexa. Això fa que calgui reflexionar sobre com s'ha d'afrontar aquesta creixent complexitat en el futur pròxim. Els Castellers de Vilafranca, en ser una de les colles grans, tenen molt a dir en aquesta reflexió. Tres components de la colla que han exercit càrrecs de responsabilitat recentment o l'estan exercint actualment aporten la seva visió.

Josep Antoni Bernaus,
Dupont
Àrea de Patrimoni

Ton Grau
Àrea Econòmica

Toni Rossell
Àrea Institucional

L'Àrea de Patrimoni: la gestió de Cal Figarot com un equipament cultural

Josep Antoni Bernaus, Dupont

La gestió del patrimoni dels Castellers de Vilafranca és la gestió d'un equipament cultural. Per dur a terme aquesta tasca, cal tenir una visió multidisciplinària; un ampli equip amb coneixements exhaustius i concrets de les seves tasques a gestionar, i també coneixements de gestió de recursos humans, logística i màrqueting cultural.

Manteniment i recursos

Al segle XX, el gestor de patrimoni cultural es dedicava exclusivament a conservar-lo, amb criteris intuïtius i voluntaristes. Avui, no només cal tenir aquestes característiques, sinó que també cal buscar recursos a través de la seva explotació econòmica. És a dir, que totes les despeses de manteniment i les inversions que es fan en aquesta casa puguin tenir retorn.

Qualsevol pot mirar a cada assemblea les despeses i inversions que es fan a Cal Figarot cada any. És clar que, per mantenir un edifici antic, amb més de 1.500m², s'hi han de destinar molts recursos anualment. A l'Àrea de Patrimoni intentem portar una política de reduir despeses estèrils, reduir costos al màxim, optimitzar recursos, gestionar bé la pòlissa d'assegurances, gestionar i millorar els contractes amb les empreses que ens ofereixen els seus serveis, entre d'altres línies d'actuació.

Però amb això no n'hi ha prou. Tenim un edifici catalogat, seu social dels Castellers de Vilafranca, que es passa més del 80% de les hores de tot un any amb les portes tancades. Els costos de manteniment imputats a un ús inferior al 20% de la seva capacitat, des del meu punt de vista, són inconcebibles.

Patrimoni i benefici

És per aquest motiu que, des de la Junta anterior i amb voluntat continuïsta en l'actual, intentem fer que la casa sigui visitable. El projecte costa de tres grans fases. Estem acabant la primera fase, que correspon al pati i la nau. Però, com tots molt bé sabeu, hem de dur a terme una política d'inversions que no destorbi econòmicament el nostre objectiu principal, que és continuar liderant el món casteller. Per tant, cal ser molt curosos i responsables amb la gestió dels recursos: cal buscar-ne de nous, privats i públics, i obrir nous

fronts i vies de finançament. I, pas a pas, lentament però amb seguretat, anar avançant per tenir en uns anys un local que sigui sostenible: obert cada dia, obert a altres entitats, visitable per al públic en general i que ell mateix sigui la pròpia font d'ingressos que necessita per sobreviure. Patrimoni i benefici no són termes irreconciliables, sinó un matrimoni de conveniència. I gestionar-ho a la nostra colla no és gaire diferent de dirigir una empresa. S'ha de planificar l'assignació de recursos, gestionar totes les operacions del dia a dia i pressupostar eficientment costos i beneficis

Dinamitzar Cal Figarot

Amb aquesta gestió es busca arribar a l'objectiu, que és dinamitzar Cal Figarot. Dinamitzar vol dir innovar, vol dir trans-

formar els béns culturals passius en béns culturals actius. És aconseguir que el nostre patrimoni es comuniqui d'una manera rigorosa però amable, accessible físicament i intel·lectualment a les persones que no són especialistes en el món casteller, però que volen aprendre, participar, preguntar. I que estan disposades a pagar per tenir una experiència cultural memorable.

Només fent una gestió ordenada dels recursos, a mig termini podrem establir aquests objectius. Com ja he comentat anteriorment, es tracta de seguir aquest pla estratègic que hem traçat per obtenir recursos propis de manera continuada.

Aprofito aquest article per obrir les portes de la nostra àrea a tothom que hi vulgui col·laborar. I tot sense perdre mai de vista l'objectiu principal de la colla: continuar liderant el món casteller.

Foto: Jordi Gallés

L'Àrea Econòmica: una gestió imprescindible que cal replantejar

↓ Ton Grau

Com en qualsevol organització, la gestió econòmica és imprescindible. L'Àrea Econòmica té les mateixes tasques que trobem en qualsevol empresa: la comptabilitat, el control de despeses, l'elaboració de pressupostos i la gestió de les factures, de les quotes i de la botiga, entre les principals. A causa de l'activitat que fem, rebem força ajuts que provenen tant de subvencions públiques com d'acords amb empreses privades. Són sobretot les subvencions les que porten més feina, tant a l'hora de demanar-les com al moment de justificar les despeses per cobrar-les (s'han de fer projectes, memòries, liquidacions...).

La dimensió de l'Àrea ha anat creixent d'acord amb el creixement de la colla. Ara es factura més del doble que fa pocs anys i la feina creix proporcionalment. Actualment, a la colla, s'hi fa molta activitat: tallers, pisolabis, dinars i sopars, concerts, beques per a la canalla, viatges, Reis, loteries, participació en molts actes... I, a tot això, s'hi suma la gestió del dia a dia.

Al límit de creixement

Cap on ha d'anar la colla? Actualment està al límit de creixement tal com la tenim estructurada. Si la colla creix més (per exemple, amb el museu), crec que s'hauria de contractar professionals. No hi ha cap organització de les nostres dimensions que no tingui un gerent o un secretari. I nosaltres no tenim ningú en nòmina!

Actualment ja hi ha força necessitats que s'estan subcontractant. Costa molt trobar una persona de la colla que tingui experiència en un tema determinat i que estigui disponible per al col·lectiu. Dirigir les àrees de la colla exigeix dedicar-hi moltes hores i tots els que ens hi hem posat al davant en un moment o altre només ho hem fet perquè ens l'estimem. En el meu cas, m'hi vaig posar per això, perquè a mi el que m'agrada és fer castells. I, si mai m'hi tornés a posar, suposo que seria a l'àrea tècnica.

L'Àrea Institucional: una gestió que ha crescut molt en els últims anys

↓ Toni Rossell

L'Àrea Institucional és l'encarregada de vetllar per les relacions amb les institucions, les altres colles, les entitats i les empreses. També s'encarrega de la projecció de la colla cap a l'exterior, que inclou l'organització de viatges. Per tant, és l'àrea que manté el contacte amb la Coordinadora de Colles Castelleres, els ajuntaments, la Diputació i la Generalitat i amb les empreses privades que tenen relació amb la colla. Té una estructura piramidal: els màxims responsables institucionals de la colla són el president i el vicepresident de l'Àrea, ajudats per un equip de col·laboradors. A part, hi ha tres subàrees més, controlades pel vicepresident, que són: actuacions, coordinadora i internacional. Cal dir que les funcions de l'Àrea són molt transversals i necessita la complicitat de totes les altres àrees, especialment l'econòmica, i de la tècnica de la colla.

La gestió d'aquesta Àrea ha anat creixent molt en els últims anys. Cada Junta l'ha anat dimensionant més: més actuacions, més viatges, més projectes, més finançament, més actes institucionals. Per tant, requereix que les persones implicades hi dediquin molt de temps i esforços. Això fa que sigui complexa i que cada vegada s'hi hagi d'implicar més gent.

Professionalització

Crec fermament (i això és una opinió personal) que el futur passa per una professionalització d'una part de la gestió diària de la colla. Qualsevol entitat esportiva o cultural molt més petita que els Castellers de Vilafranca, ja té una estructura professional: un gerent, un conserge, un secretari, etc. Com se'n vulgui dir. Per exemple, a l'Àrea Institucional, les reunions sempre es convoquen en hores de feina i moltes gestions s'han de fer en horaris que per a molta gent de la colla són impossibles d'atendre. Ens trobarem que, als càrrecs de president o vicepresident, només hi podran accedir persones que tinguin horaris molt flexibles, com empresaris, autònoms, etc. i que estiguin disposats a sacrificar moltes hores a la setmana.

Les estratègies i les línies de treball han de ser de la Junta, que ha de marcar les directrius, i els seus membres han d'assistir a les reunions més importants; però el dia a dia, l'ha de fer un professional, sota les ordres de la Junta. Crec que així podrem trobar més finançament i més recursos i millorarem l'organització i la gestió diària de la colla. Els Castellers tenim un pressupost prou important per plantejar-ho des d'ara mateix.

Castellers de Soca-rel

Eloi Miralles

Ton Feliu i Tarragó, casteller de les primeres camises verdes

La primera placa de Casteller de Soca-rel 2016 fou lliurada a una persona que ja va prendre part en la llunyana i primera sortida amb camises verdes que la colla féu a Manresa l'any 1957. Enguany farà, doncs, seixanta anys. Va néixer a l'Albi, un poble de la comarca de les Garrigues i, tot i que el país es trobava immers en la guerra incivil del 36 al 39, es veu que no li va afectar gaire la misèria, fins al punt que el seu avi no s'estava de dir que «era fort com un roure». I el Roure, com a renom, li va quedar de per vida allà on va néixer. No així a Vilafranca, on va venir a viure de ben petit i on, ja en plena joventut, li deien el Viseres. Ha estat fidel a molts assaigs i encara darrerament ho és a les actuacions més rellevants de la temporada. Va ser membre de la Junta i també ha fet d'enllaç entre la colla i la parròquia de Santa Maria, com un dels referents en l'organització de la festa de Sant Miquel, patró de la colla, i de la sortida a la romeria a Montserrat. Una de les distincions que es van donar en el decurs del sopar de la colla va ser, doncs, per al Ton Feliu i Tarragó.

Toni Rossell i Trens, digne continuador de l'obra del seu pare

L'altra distinció de Casteller de Soca-rel 2016 la va merèixer un membre de la colla amb molt pedigree casteller, tant que, si no hagués estat per tot allò que va fer el seu pare, potser avui no fórem el que som ni ens trobaríem al lloc privilegiat que ocupem. De ben petit ja va portar camisa verda en alguna cercavila de la Festa Major de Vilafranca, però no va entrar a la colla fins per allà els anys 90. A causa de la seva alçada, com a primeres mans, ha esdevingut un dels puntals indiscutibles a moltes de les pinyes i folres dels nostres castells més importants; i també cal dir que, com que el seu paper ha pujat com l'escuma del nèctar que produeix -i que tots els castellers assaborim de forma sovintejada- ha arribat a ocupar una de les vicepresidències de la Junta en el darrer mandat, per bé que encara col·labora força assíduament amb l'actual, sobretot en l'organització d'alguns viatges. El seu pare, l'Oriol Rossell, el Mascle de Sant Marçal, va fundar la colla i el fill ha contribuït, de manera efectiva, a dignificar-la. Per tant, la placa de casteller de soca-rel la tenia ben guanyada el Toni Rossell i Trens.

Premi a la Fidelitat Castellera

El Coro, l'entitat que va acollir els primers assajos de la colla

El premi a la Fidelitat Castellera corresponent a l'edició del 2016 va recaure en una institució vilafranquina fundada el 1862 i que durant molts anys va estar estretament lligada a la colla. A l'hivern del 1948-49, un cop els Castellers de Vilafranca de les camises rosades ja havien fet les primeres actuacions, es van aixoplugar al local d'una societat situada a la plaça de Sant Joan i van poder continuar els assaigs al corraló del darrere del seu cafè. Més tard, ja amb camises verdes, ho farien a la mateixa plaça, al racó del davant de la porta d'entrada del bar, i fins i tot ens van deixar una part de les seves dependències -un parell d'habitacions- per guardar les pertinències i per fer les reunions de la Junta i del Patronat de la colla. Això va durar fins l'any 1985, quan ens vam traslladar a cal Figarot. A voltes, els castellers hem col·laborat amb els seus cantaires quan ens ho han demanat i sempre hi ha hagut un bon *feeling* entre les dues parts. Així doncs, amb l'agraïment pel seu ajut de tants anys, van rebre la preuada distinció els senyors Àngel Escolà i Josep Maria Curto, president i secretari, respectivament, de la Societat Coral El Penedès, coneguda popularment com El Coro.

Foto: Toni Solé

En record de...

Eloi Miralles

Foto: Dani Soler

Malauradament, el 2016 ha estat un any massa pròdig pel que fa a la pèrdua de companys castellers. Estàvem més ben acostumats en anys precedents, però, tanmateix, aquest increment de defuncions l'hem de considerar natural si tenim en compte que la colla, a banda de créixer en èxits, també se'ns fa cada dia més gran en edat.

Joan Ventura i Mestres, fidel i carismàtic

Com deia el Ricard Rafecas a «El 3 de Vuit», gairebé ningú no sabia el seu nom, però «una multitud de vilafranquins i penedesencs el va conèixer pels seus àlies, 'Juanitu' i 'Dientes'...». Nascut a Vilafranca feia 74 anys, va morir el 14 de juny i cal dir que havia estat un dels nostres croses més habituals al tombant dels anys 60 als 70. El seu caràcter extravertit el va fer molt estimat per tot el col·lectiu de les camises verdes i va protagonitzar tota una munió d'anècdotes que omplirien moltes pàgines de la seva biografia. També va estar molt vinculat al món de l'esport, com a «massatgista» de l'Atlètic Vilafranca («Chiquilín») i del Club Patí Vilafranca. Sentia debilitat per la música i acostumava a amenitzar amb els seus cants els viatges que feia amb els castellers o els esportistes locals. Qui no

recorda les seves peculiars interpretacions de «La muralla de Berlín», «El limón del limonero», «La-la-la», «Rosor» o «Dalila», entre d'altres? Fins i tot el Toni Bach el va immortalitzar amb la gravació d'un CD, amb el Joan de protagonista, que no té malbaratament. Els darrers anys els va passar a la Llar Sant Jordi, de Gelida, on el sorprengué la mort de forma inesperada, atès que les revisions mèdiques que li havien practicat no feien preveure el fatal desenllaç. A la cerimònia de comiat al tanatori vilafranquí no hi va manca l'emotiu toc de gralles de ritual. A reveure, Juanitu.

Jacint Tomàs i Castellà, ciclista, rapsode i casteller

Més conegut com el Cintu o, encara més, com a Capsot, havia nascut a Santa Margarida i el Monjos feia 81 anys i va destacar per la seva intensa activitat en el món de les bicicletes i també, com a casteller, per haver parat a baixos algun dels pilars de sis més primerencs de la colla, a primers dels anys 70, així com diversos castells de set i de vuit. També serà recordat per la seva gran afició a fer versos. Membre del col·lectiu «Ploma Daurada», va ser molt prolífic en aquest camp i quan era membre del verds gairebé no hi havia festa o celebració que no comptés amb la seva col·laboració entusiasta, sobretot a les diades de la colla de final de temporada. Era molt típica la seva estampa a l'hora de recitar, sempre enfilat dalt d'una cadira a causa de la seva estatura. Va morir l'11 de juliol al centre sociosanitari Ricard Fortuny, de Vilafranca, i a la cerimònia de les seves exèquies, a l'església parroquial dels Monjos, les gralles també hi van ser presents.

Josep Maria Petrus i Mata, fotògraf i sempitern

El conegut barber vilafranquí va morir el 29 d'agost, vigília de la Festa Major, a l'edat de 88 anys. Els de casa seva van dir que havia marxat, poc abans del migdia, «per poder veure la tronada des del cel». Durant molts anys va acompanyar la colla com a fotògraf empedreït, àdhuc en molts dels viatges de cap a finals del segle passat, sobretot. Per bé que inicialment hom no li va valorar gaire la seva feina, a l'hora de la veritat allò que compta és el fet que el seu extens llegat documental -dipositat a l'Arxiu Comarcal de l'Alt Penedès i del qual també en féu donació a la colla- esdevé una eina de primer ordre a l'hora d'historiar la trajectòria de la colla al llarg de més de quatre dècades. La seva tasca en matèria fotogràfica va merèixer el reconeixement de la colla, que li va tributar un merescut homenatge en forma d'exposició, l'any 2007, d'una bona part de la seva obra, amb aquest endevinat títol: «Els ulls de la colla». Tot i que havia «pres el pèl» a més d'un casteller manta vegades, tampoc no hi va manca la música de les gralles en el seu comiat.

Artur Huguet, primer secretari dels «rosats» Castellers de Vilafranca, l'any 1948

El 13 d'octubre, va morir a Barcelona, als 89 anys, el vilafranquí Artur Huguet i Martí, que fou secretari fundacional dels Castellers de Vilafranca, des de la primera sortida a Sant Cugat Sesgarrigues -14 de setembre del 1948- fins l'any següent, quan es va haver d'incorporar al servei militar. Més tard, el seu trasllat a Barcelona, per motius laborals, el va apartar definitivament de l'activitat casteller, a la qual cosa també devia haver contribuït segurament la seva pertinença activa al T.E.C. Precisament la seva esposa, Núria Colomé, de la qual havia enviadat feia cinc anys, havia estat una de les principals figures de l'espectacle musical i de varietats «Folies TEC», que tant d'èxit va tenir a casa nostra als primers anys 50. L'Artur va néixer el 28 d'agost del 1927, a les envistes, doncs, de la Festa Major, de la qual era un assidu concurrent, fins que va poder. Més que no pas per la seva activitat com a secretari de la colla, que en aquella època era molt mïnsa, va ser conegut castellerament com «el Faixero», ja que va ser l'encarregat de repartir les faixes a les primeres sortides. L'any 2008 va participar simbòlicament en els actes de celebració del 60è aniversari de la colla, el 2013 va assistir a la presentació del primer volum de la *Història dels Castellers de Vilafranca* i encara es féu present l'11 de setembre del 2014 a la barcelonina plaça de Francesc Macià (ell vivia a prop), per poder contemplar el 3 de 9 amb folre de color verd, reivindicatiu de les nostres aspiracions nacionals.

**I vuit dies més tard va morir
el cunyat:**

Jordi Colomé

En efecte, el dia 21 va traspasar, als 84 anys, Jordi Colomé i Riba, cunyat de l'Artur i germà del company casteller Joan Colomé, de Barcelona. El Jordi va vestir per primera vegada la camisa verda a la sortida del carrer de Sants del 2014 i encara la va dur per les Fires de Maig del 2016. En cercles castellers més aviat íntims se'l coneixia com «el Mossèn», sense que tingués res a veure, però, amb l'activitat eclesiàstica.

Santiago Guasch i Carbó, un segon de caixa

El Santi, conegut popularment, a Vilafranca, com el Lleganya, va morir el 10 de novembre, amb 80 anys, al centre Ricard Fortuny, després d'uns anys que, dissortadament, la salut no el va acompanyar gaire. Com a casteller va destacar, sobretot als anys 70, en la posició de segon i va ser protagonista dels primers 3 de 8 de la colla, l'any 1974, a banda de tota una corrua de 4 de 8 que era el castell que més s'estilava en aquells anys dins d'aquesta gamma. Va ser, així mateix, un bon pilaner i feia els pilars de 5 dret com una bitlla. També va poder gaudir dels primers viatges a l'estranger dels verds. El fet que plegués més aviat del compte de l'activitat castellera potser va ser un dels detonants perquè no hagués rebut la distinció de Casteller de Soca-rel. Com a contrapartida, essent Francesc Moreno el cap de colla, la seva família li va organitzar un homenatge alternatiu en el qual se li va lliurar una placa i alguns membres de la colla hi van contribuir amb un pilar a la plaça dels Porcs, com diu el Melilla, ja que el Santi vivia en aquella zona. Fou incinerat al Papiol, per la qual cosa els castellers no li van poder donar el comiat habitual.

Jordi Mir i Farré, coques i castells

Nascut al poble urgellenc de Rocafort de Vallbona feia 86 anys, l'acreditat forner del carrer de la Parellada havia arribat a Vilafranca, el 1962, després d'un llarg periple que l'havia portat a desenvolupar abans el seu ofici a d'altres indrets; primer al mateix lloc de naixença i, més tard, a Vallfogona de Riucorb, Jorba i Conesa -on va néixer el seu fill Jordi, també casteller- per exercir càtedra finalment a l'antic forn de ca la Marta de la nostra vila. A banda de la seva activitat castellera com a bon primeres mans, cal destacar-ne també la faceta futbolística, primerament com a porter de l'equip de Rocafort, abans de recalar fins i tot a can Barça, on va arribar a jugar al segon equip (llavors en deien «l'amateur», perquè no hi havia ni Barça B ni Barça Atlètic), tot i que on realment va fer bossa i es va guanyar millor les garrofes, a l'època de l'estraperlo, va ser pels pobles de la rodalia d'allà on va viure, tot reforçant diversos equips a les competicions del futbol de la postguerra més immediata. El 23 de novembre, al tanatori vilafranquí, vam acomiadar les seves despulles amb un «Toc de castell» a càrrec d'Els Vernets.

Amb no tanta vinculació castellera com els anteriors, però relacionats igualment amb la nostra colla, també cal tenir en compte altres noms, com el de **Mariano Arroyo Martín**, traspassat el dia 16 d'abril, als 79 anys d'edat. Veí de cal Rubió, tant ell com el seu fill David, havien format part del nostre col·lectiu cap a finals del segle passat; el pare, ocasionalment, parant a baixos o bé de crossa. I no oblidem el de **Antoni Rubires i Vinyals**, un dels primers grallers vilafranquins que acompanyaren les camises verdes cap al final dels anys 50. El Ton va morir el 9 de desembre, amb 73 anys, després de suportar amb enteresa una punyent malaltia. Com a bon vilafranquí, conservà tothora l'afició pels castells i, alhora, com a dipositar d'un bon arxiu de records, esdevingué un eficaç col·laborador de qui això subscriu a l'hora de confegir els dos primers volums de la *Història dels Castellers de Vilafranca*. Tampoc no podem deixar de banda el nom de **Ricard Palau i Marimon**, que va morir el dia de Sant Esteve, als 64 anys, després de molt temps de lluita contra les adversitats, però sempre amb una particular estima per tot allò que flairava sentors vilafranquines. Havia format part de la colla a la segona meitat de la dècada dels 70 i, tot i que no s'hi mantingué gaires anys, havia guardat zelosament fotografies i retalls de premsa relacionats amb els castells. Reposin tots ells en pau.

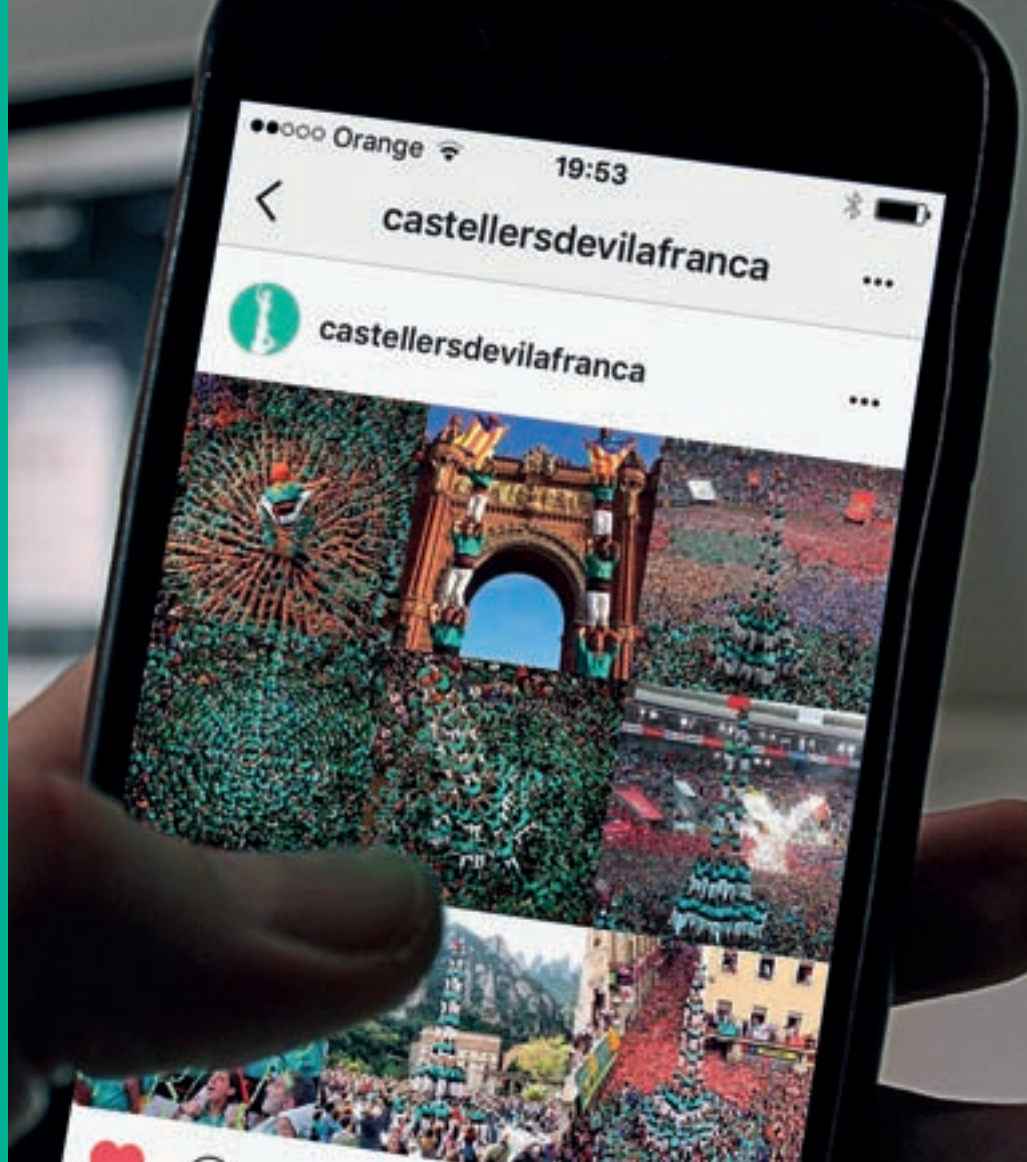
Andrés Cabezas Bogas

Just abans de tancar l'edició d'aquest EL FIGAROT, ens va arribar la notícia de la mort, als 71 anys, d'un altre casteller en actiu: Andrés Cabezas Bogas, que ha estat membre de la colla en les dues darreres dècades, formant a la pinya, i assidu concurrent del nostre local social.

Feina de formiga a les xarxes

Sense xarxes socials no hi ha comunicació.

I sense una bona comunicació no hi ha resultats. Aquesta és una premissa que els Castellers de Vilafranca hem tingut molt clara els últims anys. Amb la irrupció d'Internet, una de les revolucions del món casteller ha estat en la comunicació i, en concret, a les xarxes socials. La colla que no entén que les eines tecnològiques són imprescindibles, fluïxaja. Però la colla que creu que les xarxes socials li faran els castells, desapareix.

Arnau Mañé

Mirem-nos el melic. Aquest 2016 hem crescut a totes les xarxes socials. Cada una té la seva particularitat, depenent de què es vulgui comunicar i a qui ho vulguis fer arribar. Fins ara, teníem un canal de Facebook i un de Twitter molt potents (que hem seguit potenciant a tot drap). Aquestes dues plataformes són una via perfecta per arribar al públic més casteller i als simpatitzants de la colla. Ens quedava una pota pendent: Instagram. En aquest cas, per arribar més plàsticament arreu del món i tenir un abast més visual i internacional. L'aposta, doncs, ha estat Instagram, una xarxa clarament a l'alça. El resultat, un èxit: hem augmentat un 104% els seguidors (passant de 5.456 al febrer a 11.134 al desembre). Tenim clar, però, que la xarxa social estrella continua sent el Facebook, amb 44.451 seguidors, 7.885 més que al febrer (un increment del 21'6%). Aquest any hem volgut fer créixer la nostra pàgina de Facebook explotant la possibilitat de difondre vídeos (amb una aposta clara pels vídeos en directe), un contingut que genera un impacte més gran. Tot i no ser de collita pròpia, el moment mediàtic més important de l'any en aquesta plataforma ha estat,

sens dubte, el 3 de 10 amb folre i manilles del Concurs que Red Bull va publicar i que a hores d'ara [gener del 2016] ja té més de **94.000.000** de visites!

Twitter continua sent eficient en moments molt puntuals de la temporada, però és una xarxa social sense gaire futur ni potencial. Hi continuarem sent, però cada cop de forma més residual. I és que en pocs mesos passarà a ser la plataforma amb menys seguidors (ara mateix en són més de 13.000 i, a l'inici de la temporada 2016, n'eren poc més d'11.000).

Així doncs, seguim sent líders (també) en nombre de seguidors a les xarxes socials. Sumant les tres plataformes mencionades, tenim un total de 68.632 seguidors. Els Minyons de Terrassa -aplicant el mateix criteri-, en tenen 29.375, i la Colla Vella, 26.008.

La de les xarxes socials i la comunicació és una feina de formigues, una teranyina que es teixeix dia a dia i que acaba generant aquests resultats espectaculars. I així ho continuarem fent, posant totes les eines possibles a disposició de l'equip tècnic per aconseguir, un any més, seguir al capdavant del món casteller: a plaça i a la xarxa.

www.oriolrossell.com

[f cavaoriolrossell](https://www.facebook.com/cavaoriolrossell)

ADM. DE LOTERIA
Nº 1
CA LA MARINA
Des de 1930

La Parellada, 30
Tel. / Fax 93 892 08 95
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
loteriacalamarina@hotmail.com

www.castellersvilaf Franca.cat

**Castellers
de Vilafranca**

força, equilibri, valor, seny... i cor

Els components de l'equip de futbol-sala dels Castellers de Vilafranca després de guanyar la final del Torneig Intercasteller celebrat a Tarragona el febrer del 2016. Fotos: Dani Soler

Campions de l'Intercasteller de futbol-sala 2016

↓ Alba Obiols

El dia 27 de febrer de 2016, de bon matí, arribàvem a Tarragona per participar en el Campionat Intercasteller de Futbol-sala. No hi anàvem com a favorites, sinó que ho era la Colla Vella, però encara estava tot per veure. Tot i empatar el primer partit de la fase de grups, encara freds i amb la pista mullada de la pluja, vam guanyar els altres dos i així vam passar a vuitens de final. El partit de vuitens va ser contra els Xiquets de Tarragona. Va ser complicat, però el vam acabar resolent bé. Això ens va donar el pas als quarts de final, en què ens va tocar jugar contra la Joves de Valls. D'entrada ja es va plantejar un partit bastant dur. Tots els equips ens tenien ganes i no es van estar de res. Finalment es va guanyar el matx i vam passar a la semifinal del diumenge. Abans d'anar a sopar ja sabíem que l'endemà ens tocaria jugar la semifinal contra els Minyons de Terrassa. Com cada any, el dissabte es va acabar amb un sopar tots junts i una mica de festa.

Va arribar el diumenge. Les semifinals es jugaven al pavelló gran, que es va anar omplint de mica en mica. Ens tocava jugar contra els Minyons, que l'any anterior ens havien guanyat en la disputa pel tercer i quart lloc. El partit va acabar en empat i ens vam tornar a trobar als penals. Però aquest cop els vam poder guanyar, gràcies al sisè penal marcat pel Dídac Salvadó i l'aturada següent de l'Abel Yuste. Així que tornàvem a ser a la final, després d'un any sense arribar-hi.

El destí va voler que fos contra la Colla Vella, el nostre rival més directe, a qui ens agrada més guanyar. Va ser un partit molt igualat i en cap moment hi va haver un clar favorit. Però finalment ens vam emportar la victòria en un matx molt dur, després del cansament de tot el cap de setmana.

El torneig es va acabar amb un dinar de germanor de totes les colles i el repartiment dels premis. Vam guanyar el del primer classificat i, un any més, també el de l'equip menys golejat.

Supervend

Les nostres cròniques

Sant Fèlix

Oriol Rodríguez i Foix Regull

Foto: Dani Soler

Cada 29 d'agost al matí els vilafranquins ens llevem amb una incontenible il·lusió: comença la Festa Major; però el dia més esperat és l'endemà.

I per fi arriba el dia més esperat de l'any per a molts castellers i aficionats a aquest món: Sant Fèlix. A la plaça, de bon matí ja s'hi respira un ambient de nervis. Arriba l'hora, són les dotze del migdia, moment en què, en teoria, comença la gran actuació casteller. Obren plaça el Minyons de Terrassa amb un 3 de 10 remenat des del principi i que finalment només carreguen. Seguidament la Colla Vella de Valls surt de 3 de 10 que descarreguen. La Joves de Valls és la tercera colla i descarreguen una torre de 9 bastant parada. Els últims a actuar som els Castellers de Vilafranca, que comencem desmuntant el peu del 3 de 10, però després el descarreguem impecablement, el tercer de la temporada, que malauradament no veig.

Arriba la segona ronda en què els Minyons descarreguen el 5 de 9, la Colla Vella fa el 4 de 9 net i la Joves de Valls el carreguen. I arriba el gran repte: el 4 de 10. Tota la plaça en silenci, tothom pendent del castell, un castell que mai hem carregat. Comencen a sonar gralles, es palpen els nervis a la plaça, el peu queda una mica remenat; comencen a pujar setens, estan a punt de col·locar-se i, de sobte, oh!: el castell fa llenya. Tota la colla ho lamenta, estem decebuts, però encara ens queden forces per lluitar.

Minyons inicia la tercera ronda amb una torre de 9 lleugerament moguda que al final descarreguen. Després ve la Colla Vella que fa un intent de 4 de 10 que cau quan comencen a pujar quintes. Seguidament la Joves de Valls descarrega un 5 de 9 amb dificultats. I arriba el nostre torn. La moral de la colla baixa, però de cop, ja ho tenim,

intentem un dels nostres castells estrelles: el 3 de 9 amb l'agulla, però no l'aconseguim descarregar per falta d'acotxador, es queda en intent i perdem ronda. Molta gent indignada, però no podem fer res més que esperar. A la ronda de repetició els Minyons i la Joves deixen passar la ronda, la Vella descarrega el 4 de 9 amb l'agulla, i nosaltres descarreguem el 3 de 9 amb l'agulla, aquest cop sense dificultats.

I arriba l'última oportunitat, la ronda de millora, quan tornem a intentar el 4 de 10, aquest cop amb més entusiasme que mai. Encara que la gent estigui cansada i tinguem algunes baixes, després d'assajar-lo durant tot l'any, aconseguim carregar el 4 de 10 per primera vegada en la història dels Castellers de Vilafranca. Sortim tots a celebrar la victòria, que tanmateix té un gust amarg, ja que l'anàvem a descarregar. I això es tot.

Tots Sants

↓ **Laia Lis Ballesteros**

Em vaig llevar contenta, tenia ganes de fer els nostres objectius, i superar l'actuació de la Colla Vella, només afegint un pilar de 8. Em vaig canviar i pentinar. Després vaig agafar el cotxe i cap a Vilafranca. Vaig arribar al Figarot per fer un assaig en què havíem de fer dues proves: vam fer un 3 de 6 i un 4 de 6 nets.

Foto: Carles Fortuny

Més tard vam fer cercavila, al mig ens vam parar a fer una foto tota la colla per recordar aquell magnífic dia.

Vam arribar a la plaça, i tota la canalla ens en vam anar a la saleta. Em vaig concentrar per al primer castell. Per l'única cosa que estava nerviosa era pel dos que portava a sobre que era el seu primer 3 de 10. El vam descarregar amb bastanta facilitat, havia anat perfecte i el dos que portava a sobre ho va fer molt bé!

Després tocava un dels grans reptes del dia, el 4 de 10 a casa nostra: a la plaça més castellera. Vam fer dos peus desmuntats, i vam passar ronda. A la següent ronda el vam tornar a intentar i per mala sort se'ns va ensorrar. La gent del peu es va fer mal. Com que havíem de fer un castell a l'instant, vam fer el 3 de 9 amb l'agulla, que durant la temporada fet sis cops i, per tant, ja el teníem dominat, i el vam descarregar una mica treballat.

Després ens vam agrupar tot el tronc del 4 de 9 net, i vam fer una reunió on vam acabar tots molt convençuts que aquell quatre tan assajat el descarregaríem. Estava

nerviosa, però quan em vaig col·locar, el castell estava tan quiet que em van marxar els nervis de cop. El vam descarregar: un 4 de 9 net impecable!

Per arrodonir la diada un pilar de 8 esplèndid, tres pilars de 5 i deu de 4.

Per acabar vam fer una gran festa per celebrar tota la temporada i especialment aquesta magnífica actuació.

La canalla també s'esforça en els estudis

↓ **Maria Vall**

Aquest any s'han iniciat a Cal Figarot les classes de reforç adreçades a tota la canalla dels Castellers de Vilafranca, amb l'objectiu de poder atendre les necessitats escolars que presenten nens i nenes de la colla.

Sempre hi ha hagut un interès i una preocupació per la formació acadèmica dels més petits de la casa. Així, tots els equips que han precedit l'actual han destinat esforços per assegurar el millor rendiment acadèmic i escolar de la nostra canalla, amb ajudes per adquirir els llibres de text o amb la creació de les beques castelleres.

Arran dels canvis que s'han produït en el període actual, s'han ampliat les ajudes per arribar a tota la canalla, a tots els nens i nenes que dediquen esforços, temps i treball als Castellers de Vilafranca, assistint als tres assaigs que estan programats

cada setmana i participant a les diverses actuacions.

Cada dimarts a la tarda, uns quants components de la canalla matriculats a les etapes d'Educació Primària i Secundària transformen la sala de la tècnica en una aula de treball. S'hi respira un bon ambient i entre ells s'intenten ajudar, però és l'Alba Galimany qui s'encarrega de resoldre dubtes i assegurar una bona comprensió i assoliment de les competències i objectius marcats. Actualment, i donades les necessitats actuals, s'hi fan classes de química, amb alumnes d'ESO; de llengua i de matemàtiques, i es treballa en l'adquisició de bones tècniques d'estudi. Segur que els resultats de les properes avaluacions seran el reflex d'aquest esforç i treball que setmana a setmana ha realitzat aquesta canalla.

Al Circ Cric i al Port del Comte

El 2016, a part d'assistir als assaigs i anar a les actuacions, la canalla va aprofitar dos dels caps de setmana lliures sense castells per marxar d'excursió.

Circ Cric

La primera d'aquestes sortides va ser el 19 de juny al Circ Cric. El que havia de ser una nit de càmping, es va convertir en una excursió d'un dia perquè el mal temps no ho va permetre. Així doncs, diumenge, ben d'hora al matí, canalla i equip de canalla vam sortir de Vilafranca en direcció a Sant Esteve de Palautordera. Durant la jornada els més petits de la colla van fer diferents activitats i jocs pel bosc, es van banyar al riu i el més important: van veure el gran espectacle de circ a càrrec de la companyia Tortell Poltrona, en el qual no va faltar la participació de la nostra canalla que va compartir una part de l'actuació alçant-hi castells de cinc nets.

Port del Comte

La segona sortida van ser les tan esperades colònies el cap de setmana abans de Tots Sants, aprofitant que el dilluns era pont a moltes escoles. La trentena de nens i nenes de la colla, acompanyats per l'equip de canalla, van sortir el dissabte després del darrer assaig de la temporada en direcció al Refugi Bages del Port del Comte. Pel camí vam parar a l'estany de la Llosa de Cavall per fer-hi caiac. A més, un cop allà, els més petits van poder fer altres activitats dirigides per monitors de la colla com escalada i ràpel, i un circuit pel parc d'aventura del Port del Comte. Durant l'estada l'equip de canalla va estar dinamitzant jocs i activitats per als més petits, des d'un joc de preguntes castelleres a un concurs de disfresses l'última nit. Van ser tres dies molt intensos i divertits, en què petits i grans vam poder compartir experiències junts i ens ho vam passar molt bé.

Fer colla

Aquestes dues sortides, a part de ser una recompensa a la dedicació, l'esforç i el compromís dels més menuts, assaig rere assaig i actuació rere actuació, van ser també un espai per fer colla en què la canalla d'altres anys i les noves incorporacions es van conèixer millor entre ells.

Benvolgut casteller, no siguis destraler.

*A la plaça no s'hi pot anar de qualsevol manera,
hem d'estar preparats per no acabar cardats.*

**10% de descompte en la 1a visita ensenyant
el carnet dels Castellers de Vilafranca.**

C/ Eugeni d'Ors, 2 · Vilafranca · Tel. 930 044 449
hola@calfregues.com · @calfregues

CAL
fregues

FISIOTERÀPIA D'OFICI

instatec

El grup Instatec estrena nova imatge aquest 2017 de les 3 empreses del grup:

Destinada a la realització **d'instal·lacions integrals** en el camp de la **construcció, rehabilitació i manteniment**.

S'encarrega dels camps del **disseny, direcció tècnica i legalització** de qualsevol tipus d'activitat o instal·lació.

Centrada en **l'assessorament energètic** tant per PIME's, particulars i indústries.

Confia amb el ventall de serveis que ofereix INSTATEC: **instal·lacions, serveis d'enginyeria i d'assessorament energètic.**

Aquest 2016 hem ajudat a estalviar en les factures de llum a nombroses empreses, particulars i comunitats propietaris. Si t'interessa estalviar, truca i t'informarem!

instatec

Rbla de la Girada, 3, local
08720 Vilafranca del Penedès
93.890.20.72
www.instatec.net
instatec@instatec.net

El Figa-rot

Suplement humorístic

Mundial casteller sub-18

Després que el JoVerd 2016 trenqués les fronteres penedesenques i es convertís en un certamen que va congregar colles provinents d'arreu dels Països Andorrans, enguany l'organització es planteja donar un nou impuls a aquest acte. S'està parlant amb instituts d'arreu del món que estan creant noves colles castelleres i que estarien interessades a participar-hi. Alguns noms que ens han arribat són:

- Scuola Secundaria Pasta di Pesto - Gruppo Castellore di la Camorra (Nàpols).
- IES Leovigildo Gustavo Arias-Castizo de las Peñas de Covadonga López - Bujarrillas de Sòria.
- Antex Secondary School - Xiquets de Hangzhou B.

SUB-18

MUNDIAL
CASTELLER

Crisi de vendes del nou CD dels Manel

Mai un acte desinteressat havia tingut un final tan dissortat. Després de la cessió de la cançó «Jo competeixo» dels **Manel** als Castellers de Vilafranca, per a la seva campanya de comunicació del Concurs, la reputació i imatge del grup han caigut en un picat estrepitos. Reben sorolloses xiulades als concerts, el públic especialitzat ara prefereix les cançons de Mishima i les xarxes socials s'omplen de missatges d'odi i rancúnia com «Jo ja ho deia que eren uns prepotents i uns venuts», «la música és tradició, no un esport» o «a mi m'han dit que robaven ukeles a les bandes petites».

Torna el Trànsit

Arriben a la redacció del FIGA-ROT nombrosos rumors sobre la reobertura de la mítica antrodisco-teca vilafranquina **Trànsit**. Segons sembla el local ha estat adquirit recentment per un reconegut productor musical, DJ radiofònic, cantant i ballarí, que té la intenció de reconvertir el Trànsit en una escola de dansa moderna i hip-hop. Tot apunta, doncs, que aquesta persona podria ser ni més ni menys que el **Josep Torreño**.

Trànsit

El «Res o res» del Pere Bolet

Què en podem dir, de la participació «d'alçada» que va tenir el company casteller al nou concurs de la televisió de Catalunya?: que diu que és llicenciat, àrbitre, bastoner i cap escolta, que assegura que parla un fotimer d'idiomes i que imita tota mena de rialles, però passa per alt que també és casteller?; que la colla està fent mans i mànigues per organitzar un parell de viatges aquest any: un al Nepal, amb ascensió inclosa a l'Everest, i l'altre a París?; que Tv3 s'està plantejant canviar el nom del concurs i que des d'ara es digui «Res o res»?... En fi, que, com diuen a l'Eurovisió: Pere Bolet, 0 points... Confiem que, si més no, en acabat fes «uns riures» amb l'Ares Teixidó.

AGENDA CULTURAL

21 de juny. Auditori de Vilafranca

Amb motiu del **Dia de la Música**, i en homenatge a aquesta pràctica artística, actuarà a l'Auditori el cèlebre

Duet BACH-BADELL de gralla i timbal

que ens oferirà les peces més excelses del seu repertori amb la inconfusible, inigualable i exquisidíssima qualitat interpretativa que els caracteritza. El programa serà el següent:

- Variatio 15 Canone a la Quinta in moto contrario a 1 clav., Andante, de Bach.
- Novena Simfonia en Si bemoll recontramenor, de Badell.
- L'escurçó negre.

ANUNCIS CLASSIFICATS

ESCALETES SANTA TECLA. Escaletes per a pinyes, folres i manilles de gran estabilitat i qualitat. Ideals per a totes les edats. Fetes a TGN.

PENEDÈS TV BUSCA VOLUNTARIS, solters, castellers de tota la vida, per participar en un nou reality show: SOCA-REL BUSCA ESPOSA.

CONEIX EL Penedès DE LA MANERA MÉS ORIGINAL

WWW.ESPOTEC.NET • Tel. 635199126

93 819 91 10 • www.salutdental.com

General Prim, 9 Local C • Vilafranca del Penedès

El teu somriure la nostra passió

Pels socis dels Castells de Vilafranca:

- Primera visita gratuïta
- Higiene dental 25€ (preu especial)
- 15% de descompte en tots els tractaments

CASTELLS A BANDA

1. Presentació de la nova junta
2. Calçotada Verda
3. JoVerd 2016
4. Presentació del llibre de poesies «Ignasi»
5. Musical Figarot
6. Concurs de paelles
7. Bateig casteller
8. Recepció amb el President Carles Puigdemont
9. Sopar de la colla

L'altra cara dels castellers

Lucas Charnet

Arnau Rafecas

«Fins i tot hem arribat a tocar a sobre del remolc d'un tractor, a Guardiola! Li vaig dir al conductor: "No arranquis que ens n'anem de gira!"»

Fa sis anys que el Lucas Charnet és membre actiu dels Castellers de Vilafranca i actualment té una plaça més que assegurada a la colla ocupant posicions al folre dels castells emmanillats. Però si l'entrevistem no és per saber més coses del Lucas casteller sinó del Lucas músic, esportista i capità -o gitano gros- del Ball de les Gitanes de Vilafranca.

Toques el piano, oi? Quants anys fa que estudies aquest instrument? Com és que et vas decidir pel piano? I la guitarra?

«Vaig començar tocant el piano quan tenia cinc anys i he estat uns quinze anys fent classes de piano clàssic. Quan en tenia catorze, vaig començar a tocar l'orgue de Santa Maria i ho vaig fer durant cinc anys, amb el Jonatan Carbó. Per exemple, vaig tocar l'entrada de Sant Fèlix del 2009. A partir d'aquí, he tocat tot tipus de guitarres: elèctrica, baix, ukelele. I també he treballat la veu. Fa quatre anys que segueixo classes de veu amb una cantant d'òpera de Barcelona, i, tot i que avanço a poc a poc, és un instrument més que treballo. També vaig component cançons, fins a completar l'àlbum que estic gravant en un estudi de Barcelona».

Toques tu sol? O tens un grup?

«Vaig començar l'any passat a Londres, on hi vaig viure un any. Quan sortia de treballar deu hores en un restaurant, agafava la guitarra i me n'anava a tocar per pubs de la ciutat. Al final m'hi vaig aficionar i hi anava dos o tres cops per setmana. Quan vaig tornar a Vilafranca vaig començar a tocar amb el grup Trifàsic, que surt de les Gitanes de Vilafranca. En som tres integrants. És molt fort perquè des que vam començar al maig hem fet 25 bols!».

De la mateixa manera que tenim places preferides, tens llocs on prefereixes tocar? Quin seria el millor lloc per fer un bolo?

«Home, és una molt bona pregunta. Potser el bolo més especial de l'estiu passat va ser quan vam tocar a Cal Figarot, pel vot de confiança que ens va fer la colla, perquè, a més, era el primer que no fèiem amb Trifàsic sinó amb aquesta formació amb què ara gravaré. A part d'això, hem tocat en xiringuitos, en bars, fins i tot hem arribat a tocar a sobre del remolc d'un tractor, a Guardiola! Li vaig dir al conductor: "No arranquis que ens n'anem de gira!". Per tocar, el lloc més bèstia seria Wembley. Però a poc a poc i bona lletra...».

Creus que t'acabaràs dedicant a la música o serà com els castells, una altra afició?

«M'agradaria poder-m'hi dedicar, però això tampoc em preocupa perquè tinc molts projectes oberts. Estic treballant d'advocat i això sempre ho tindrè. A més, faig un programa de

música a Penedès Televisió».

A part de la música, tens altres aficions com navegar, per exemple. Amb quina embarcació ho fas? Participes en regates? N'has guanyat mai cap?

«Això em ve perquè el meu pare havia competit fent vela (el pare és francès). Ha creuat l'Atlàntic dues vegades. Jo, de petit, havia fet les típiques embarcacions d'optimist, làser, catamarà... però últimament em centro en el patí català o patí de vela, a Sant Salvador, i em passo l'estiu navegant. Faig tres o quatre regates l'any i intento no trencar el vaixell. En la primera que vaig fer, vaig quedar segon. La clau és la sortida, com en les motos».

De la vela i la música, et sembla que en podries fer un bon maridatge? Com a activitats que fas en el temps lliure, tenen alguna mena de lligam amb els castells?

«Home, sí, ara pensava que, en els videoclips, queda molt bé posar-hi imatges de vaixells. I en els castells, hi aplico els valors que els són propis, com també ho faig tant a la feina com a la música... Sí que és veritat que, en aquest programa que faig ara a la ràdio, que és molt pedagògic i que vol explicar la música, utilitzo molts símils castellers. Per exemple, es pot comparar què és un acord dins d'una cançó amb un 3 de 10, què és el tres dins l'estructura, amb les manilles... això és molt visual. Té molts símils. Quan construeixes una cançó és el mateix: la pinya, el folre i les manilles són el baix, la guitarra i la part rítmica, l'acompanyament i, a mesura que vas pujant, són totes les parts dels aguts, dels xacres que en diuen. Faig una comparació amb els castells que és molt adient».

Es pot dir que podries escriure un castell en un pentagrama?

«Molt bona aquesta, podria ser el títol d'una cançó!».

Des de fa uns anys ets membre del Ball de les Gitanes: ni més ni menys que hi fas de capità. Tot i que no ets el primer casteller que ajunta les dues activitats, com t'ho fas per Festa Major per ser als dos llocs?

«Quan vaig entrar al Ball de les Gitanes em van fer recitar un vers i em van fer entrar com a capità. A més, com que ballant sóc bastant pocatracà, ja em va anar bé. Des de fa un parell d'anys que combino les dues activitats. Ara és mort i destrucció per Festa Major... El que em cansa no és tant ballar -que també-, sinó cridar. Haig d'estar cridant com a capità i haig de dir un vers a cada plaça, i això em deixa destrossat. Haig d'estar un parell de dies sense parlar després de Festa Major».

 **Vilafranca
del Penedès**

La cultura i les arts es mereixen el nostre màxim interès

Potenciar la cultura i les arts és potenciar la creativitat, la convivència, el progrés i tot allò que enriqueix una societat moderna i avançada.

A Banc Sabadell, la cultura i les arts ens mereixen el màxim interès.